HALKIN KURTULUŞU

20 Mart 1978
400 KURUŞ

100

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Halk faşist katillerden 16 Mart katliamının hesabını soracaktır

16 Mart Perşembe günü, faşist diktatörlüğün katil çeteleri, yeni bir kıyıma giriştiler. Eli kanlı faşist katiller, İstanbul Üniversitesi merkez binasından toplu halde çıkan yurtsever, demokrat, devrimci öğrencilere bomba ve silahlarla saldırarak altı öğrenciyi öldürdüler, elliye yakın öğrenciyi de yaraladılar.

Bu vahşi kıyımın nasıl adım adım tezgahlandığını görmek için İstanbul Üniversitesinin açıldığı güne dönmek gerekir.

1 Mart'ta Üniversitenin açılmasıyla faşist çeteler Hukuk Fakültesini işgal etmişlerdi. Bu faşist işgalin kırılması doğrultusundaki mücadele gün geçtikçe yükseliyor, faşist çeteler bundan tedirgin oluyorlardı. Yurtsever, devrimci öğrencilerin "öğrenim özgürlüğü, can güvenliği" mücadelesini bastırabilmek için ardı arkası kesilmeyen saldırılara karşı, öğrenciler kararlı direnç gösteriyorlardı. Günlerdir yurtseverlere, devrimcilere "son sözümüzü yakında söyleyeceğiz" vb. tehditler savuran faşist katiller, 16 Mart günü saat 10.20 sıralarında Hukuk Fakültesinin 4 numaralı anfisinde saldırıya geçtiler. Orada da gereken cevabı alan faşist katiller geri çekilmek zorunda kaldılar ve "çıkışta bunun hesabını soraca-

Devamı Sayfa 6'da

İSTANBUL'DA 20.000 KİŞİNİN KATILDIĞI YÜRÜYÜŞ FAŞİST KATİLLERİN YÜREĞİNE KORKU SALDI

MHP'li ve Ülkü Ocaklı faşist cinayet şebekelerinin giriştikleri katliamın hemen ardından yurtsever, devrimci öğrenciler, Eczacılık Fakültesinde toplandılar. Buradan İşletme Fakültesine giden öğrenciler, İşletme Fakültesinde saldırıyı protesto eden konuşmaların yapıldığı bir forum düzenlediler. Ve forumdan sonra İstanbul Üniversitesi Merkez Binası işgal edildi. İşgalin başlangıcında işgale katılanların sayısı ancak 3000'e yaklaşıyordu. Katliam haberinin ve ardından, yurtsever, devrimcilerin İstanbul Üniversitesi Merkez Binasını işgal ettiklerinin, İstanbul çapında duyulmasıyla işgale katılanların sayısı hızla artmaya başladı. Ve kısa zamanda 6000-7000'e ulaştı.

İşgal gerçekleştirildikten hemen sonra "Devrimci Yol", İGD, KSD, Gençlik Birliği İşgal Komitesi oluşturdular. Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği, Halkın Yolu'nun temsilcileri "içinde İGD'nin yer aldığı bir komiteye katılmayacaklarını belirterek" komitede yer almadılar. Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve Halkın Yolu'ndan arkadaşlar ayrı bir komite kurdular.

İşgale katılan yurtsever, devrimci öğrencilerin sayılarının artmaya devam etmesinin yanı sıra, işgale katılan öğrencilerin potansiyeli de giderek artıyordu. Sürekli marşlar söyleniyor, faşist katliamı yeren sloganlar atılıyordu. Bu arada saat 19.00'larda bütün siyasi grupların katıldığı bir forum düzenlendi.

Forumdan sonra bütün siyasi gruplar, ayrı ayrı anfilere dağıldılar. Yurt-

De.sa 7 su.5'de

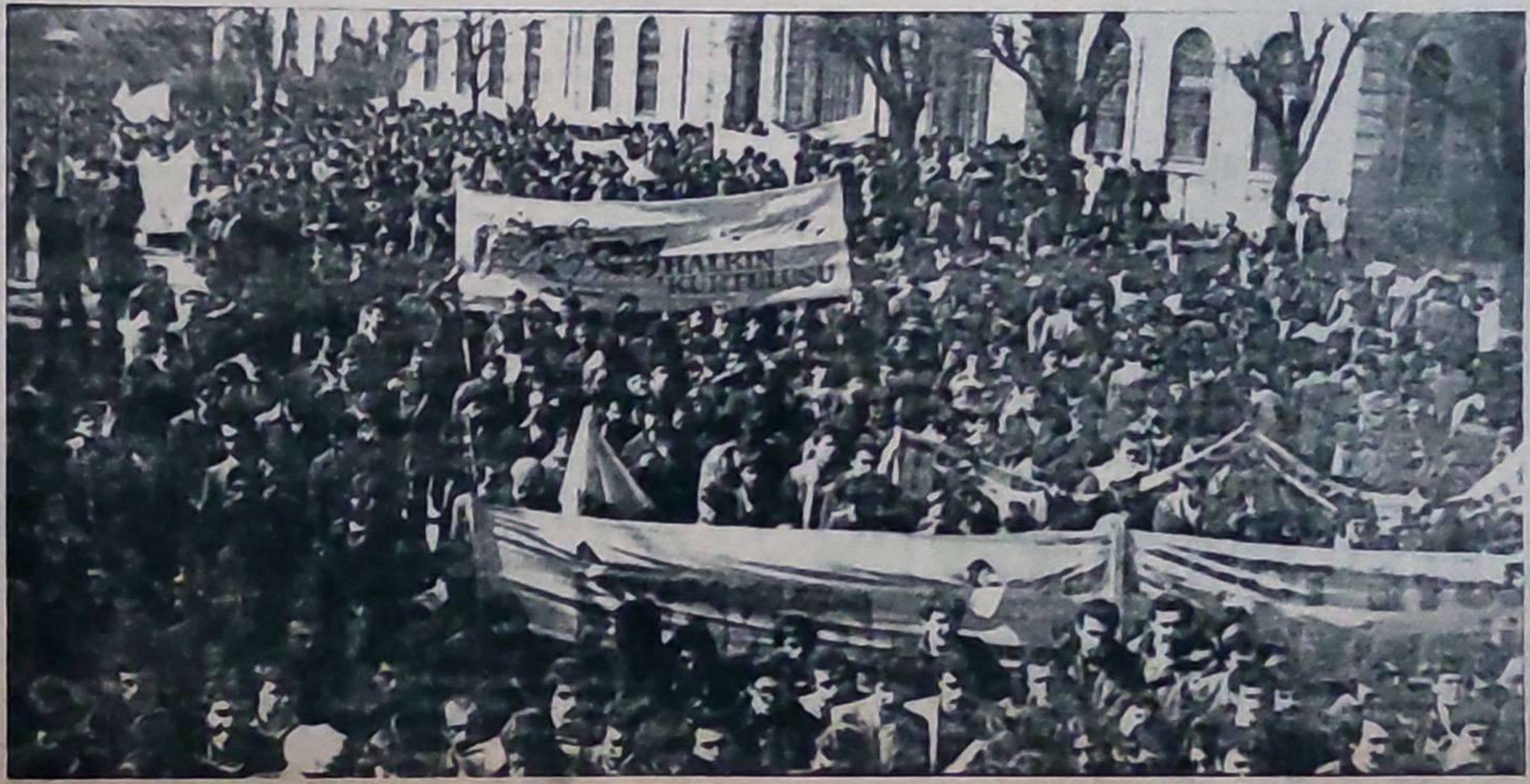

DİSK, faşist katliamı protesto etmek amacıyla genel grev ilan etti

Faşist diktatörlüğün kiralık katillerinin giriştiği son katliamdan sonra verdiği demeçte, DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk "Faşist saldırganlıkları protesto etmek ve faşist yuvalarının dağıtılmasını sağlamak amacıyla Disk'li işçilerin pazartesi sabahı saat 10 a kadar işlerini bırakacaklarını" açıklamıştır. Abdullah Baştürk'ün demeci özetle şöyledir:

"Faşist ve gerici güçlerin temsilcisi MC iktidarının sona ermesine rağmen, faşist saldırı ve terör sürüyor. Dün İstanbul Üniversitesinde girişilen toplu katliam, faşist saldırganlıkların nereye kadar götürülebileceğinin en son kanıtıdır. Faşist yuvaların dağıtılması ve faşist katillerin adalete teslim edilmesi yolunda hükümetin bütün girişimlerini destekliyoruz. DİSK bu mücadelenin bir parçası olarak bu saldırganlıkları protesto etmek ve faşist yuvaların dağıtılmasını sağlamak amacıyla, DİSK üyesi tüm işçilerin 20 Mart 1978 pazartesi günü sabahı saat 10'a kadar iş bırakmalarına karar vermiştir. Faşist saldırılar sürdükçe işçi sınıfı daha kararlı bir biçimde eylemlerine devam edecektir. Bu anlamda Türk-İş ve Türk-İş'e bağlı sendikaları, üyelerini, bütün yurtseverleri ve demokratik kuruluşları bu somut görevde eylem birliğine çağırıyoruz."

DİSK Genel Başkanı "faşist sal

Devamı Sayfa 6'da

Ankara'da düzenlenen miting ve yürüyüşte faşist katliamlar protesto edildi

İstanbul'da 16 Mart'ta faşist cinayet mangalarının tezgahladığı katliam Ankara'da düzenlenen çeşitli eylemlerle protesto edildi, faşist katiller lanetlendi.

Ankara Üniversitesine bağlı fakülte ve yüksekokulların devrimci, demokrat ve yurtsever öğrencileri ile bazı liselerin öğrencileri 17 Mart'ta Siyasal Bilgiler Fakültesi önünde toplandı. Ve bir miting düzenlendi. Miting Halkın Kurtuluşu, "Devrimci Yol" ve "Kurtuluş Sosyalist Dergi"nin ortak kararı ile gerçekleşti.

Mitinge katılmak için otobüslere binerek şehre gelmek isteyen Beytepe ve ODTÜ öğrencilerinin Eskişehir yolunda önleri kesilerek protesto eylemine katılmaları engellenmek istendi. Faşist diktatörlüğün valisi, emniyet müdürü ve yüzlerce polis, öğrenci gençliğin şehre girmesini engellemeye çalıştılar. 2 saatlik bir bekleyişten sonra Vali ve Emniyet Müdürü yolu açmak zorunda kaldılar. Bunun üzerine [illegible] otobüslere [illegible] devrimci ve yurtsever öğrenciler, mitingin düzenlendiği SBF'nin önüne geldiler.

Burada Halkın Kurtuluşu, "Devrimci Yol", "Kur-

Devamı Sayfa 6'da

EMEKÇİ HALK KİTLELERİ YENİ SIKIYÖNETİMLERE İZİN VERMEYECEK

Egemen sınıflar, bir yandan hunharca katliamlar tezgahlarlarken, bir yandan da halk kitlelerini sıkıyönetimle tehdit etmektedirler.

Egemen sınıfların Terc'man yazarları [illegible] kiralık kalemleri [illegible] bir süreden [illegible] şinin [illegible] sıkıyönetimle [illegible]"n propagandasını yapmakta ve [illegible]uyu [illegible] başına" [illegible]lar.

[illegible]daki son [illegible] olayından sonra, egemen sınıfların kiralık [illegible] sıkıyönetim [illegible]ları daha da [illegible]şlamıştır. [illegible]lar, bu yolla, halkın yükselen mücadelesinin ezileceğini umnakta, emperyalistlerin ve egemen sınıfların en rahat bir şekilde at oynatacakları bir Türkiye hayal etmektedirler.

Ama emekçi halk kitleleri yeni sıkıyönetimlere ve yeni 12 Martlara izin vermeyecek, egemen sınıfların hevesleri kursaklarında kalacaktır.

CHP YÖNETİCİLERİNİN TESLİMİYETÇİ TUTUMU ELİ KANLI KATİLLERİ CESARETLENDİRİYOR

CHP yöneticileri ve özellikle İçişleri Bakanı İrfan Özaydınlı İstanbul Üniversitesindeki faşist katliamın sorumlularını çok iyi biliyorlar: Kontrgerilla, MİT, MHP vb. gibi cinayet şebekeleri! Ne olduğu belirsiz ve her tarafa çekilebilecek soyut "anarşi" edebiyatıyla bu faşist yuvalar CHP yöneticileri tarafından korunmuştur. Anarşi edebiyatı 12 Mart yarı-askeri faşist diktatörlük döneminde, Amerikan emperyalizminin sadık uşağı Faik Türünler, Ali Elverdiler tarafından yayıldı. "Nereden gelirse gelsin, her türlü anarşiye karşıyız", "aşırı sola da, sağa da karşıyız" sözleri, bugün de CHP yöneticilerinin ağzından düşmüyor. Seçimlerden önce faşist yuvaları dağıtmaktan söz eden Ecevit'in dili bir türlü faşist teröre "bu faşist terördür" demeye varmıyor. Bu yuvarlak laflar, faşist cinayetleri örtbas ediyor, işkencecileri yüreklendiriyor, faşizmin halk düşmanı yüzünü gizlemesine yardım ediyor.

Özellikle İçişleri Bakanı, Kontrgerilla ve MİT'in, MHP ve Ülkü Ocakları'nın faşist cinayet yuvaları olduğunu bilmiyor mu? 12 Mart'ın Sıkıyönetim Komutanı İrfan Özaydınlı, "son Türk devletini yıkmak isteyen, özellikle aşırı soldan gelen saldırıları ezeceğiz" derken, tam anlamıyla 12 Mart'ın dilini kullanıyor. Özaydınlı, İstanbul Üniversitesi öğrencilerine karşı kitle katliamı düzenleyen faşist canilere bu diliyle yol göstermiştir. Çünkü "son Türk devleti" safsatası, Tağmaçların, Sunayların halk düşmanı saldırılarına zemin hazırlayan faşist demagojidir. Faşist terör, böyle sahtekarlıklarla kendisine kamuoyu oluşturmaya çalışmıştır ve bugün de, "anarşi", "son Türk devleti", "ne-

Devamı Sayfa 6'da

Faşizme karşı direnen geniş öğrenci kitleleri, Üniversitelerin açılmasını istiyor

Faşist katiller İstanbul Üniversitesi'nde 6 öğrenciyi katletti, 40'ı aşkın öğrenciyi yaraladı. Senato, Üniversiteyi kapattı. Ankara'da öğrenciler bu katliamı protesto için yürüyüş yaptı. [illegible] to Ankara [illegible]'ni de [illegible]

Üniversitelerin kapanması, faşist diktatörlüğün [illegible] çerçevesindedir. [illegible] cinayet şebekeleri, birçok okulda öğ[illegible] cinayet ve işkencelerle yıldıramayınca okulları kapattırma siyasetine başvuruyorlar. Onlar geniş öğrenci kitlesinden tecrit oldukları için okulları kapattırıyorlar. Hacettepe Üniversitesi'nde okulun açılmasından birkaç gün önce faşistler bir öğretim görevlisinin evini kurşunlayınca, okul gene kapalı kaldı. Üniversite yöneticilerinin bu uzlaşıcılığını gören faşistler aynı oyunu defalarca oynadılar. Hacettepe Üniversitesi aylarca kapalı. Binlerce öğrenci okula gidemediği gibi, yurtlardan da atıldı. Pek çok reformcu Üniversite yöneticisi, faşistlerin bu oyunlarını de

Devamı Sayfa 6'da

Halk kitleleri, MHP'den faşist cinayetlerin hesabını soracaktır

İstanbul Üniversitesi'ndeki faşist katliamdan sonra MHP Genel Başkanı Türkeş, bu olaydan "üzüntü" duyduğunu alçakça yalan söyleyerek belirtti. Milliyetçi Hareket Partisi, faşist cinayet şebekelerinin bellibaşlı yuvalarından birisidir. MHP ve Ülkü Ocakları, şimdiye kadar yüzlerce yurtsever ve devrimciyi öldüren faşistleri yetiştiren yılan yuvalarıdır. Geçmişte Hitler'in faşist ajanlığını yapan Türkeş, bugün de Amerikan emperyalizminin ve CIA'nın en güvenilir bir ajanıdır. O, yılanın başıdır.

Geçenlerde makinalı tüfeklerle yakalanan 4 Ülkü Ocaklı'dan ikisi MHP Ankara İl Gençlik Kolu Yönetim Kurulu üyesi değil miydi? Bu iki katili, TRT'ye ve Ticaret Bakanlığı'na yerleştirenler Türkeş ve MHP'li bakanlar değil miydi? Bu canilere silah temin ettiği için tutuklanan faşist, MHP Adana İl Gençlik Kolu Başkanı değil midir? Ya Tariş'te çeşitli işkencelerle işçilerden zorla para alanlar MHP'li faşistler değil midir? Kıbrıslı iki öğrenciyi kurşuna dizip birini öldüren caniler de Ülkü Ocakları ve MHP üyesi değil miydi? Türkeş, emekçilerin öfkesi karşısında şurda burda yakalanan birkaç MHP üyesi katilin, cinayet olanlarını itiraf etmesinden "üzüntü" duyu-

Devamı Sayfa 6'da

ELİ KANLI KATİLLER BULUNMALI, HESAP SORULMALIDIR

İstanbul Üniversitesi'nde öğrenci kitlesine karşı girişilen katliam, planlı bir faşist cinayettir. Üniversiteden çıkan öğrencilere bomba atıldı ve dört bir yandan kurşun yağmaya başladı. 6 öğrenci öldü, 40'ı aşkın öğrenci ise yaralandı.

Bu faşist cinayet yüzlerce kişinin gözü önünde olmuştur. Yüzlerce tanığı vardır. Herkesin bildiği gibi bu cinayeti işleyenler Beyazıt çevresindeki bazı kahvehanelerden gelmişlerdir. Cinayet sırasında [illegible]da bulunan polis silahını bile kıpırdatmamış, tersine yaralıların üstü[illegible]nü aramıştır. An[illegible]lunan yüzlerce kişin[illegible] cani[illegible]ler eskiden [illegible] faşistlerdir. Onl[illegible] yurtsever gencin ka[illegible]tır.

[illegible]leri teker teker İçişleri [illegible], Vali'ye bildi[illegible] [illegible]akan Ecevit de bu [illegible]ri b[illegible]ktedir. Yüzbinlerce [illegible] bütün emekçilerin ta[illegible] faşist canilerin yakalanması [illegible]lardan hesap sorulmasıdır. Yurtseverler, demokratlar katillerin yakalanmasını, faşist yuvaların dağıtılmasını istiyorlar.

"1 MAYIS, İŞÇİ SINIFININ ULUSLARARASI BİRLİK, DAYANIŞMA VE MÜCADELE GÜNÜ"NÜ BÜTÜN ÜLKE ÇAPINDA GÜÇLÜ BİR ŞEKİLDE KUTLAMAK İÇİN İLERİ!

YAZISI 4. SAYFADA

HABERLERİMİZİN DEVAMI 3. SAYFADADIR

Saldırı ve katliam yuvaları:

Kontr-Gerilla, MİT dağıtılmalı, MHP kapatılmalıdır

Bugün egemen sınıfların buhranı giderek derinleşmekte, devrimle karşı-devrim arasındaki çatışma büyümektedir. Halk kitlelerinin anti-faşist potansiyeli her geçen gün yükselmekte, kitleler daha da devrimcileşmektedir.

Emperyalistler ve egemen sınıflar, bir yandan derinleşen buhranın bütün yükünü zamlarla, devalüasyonla, IMF anlaşmalarıyla, yeni vergi "tedbirleri" ile emekçi halk kitlelerinin omuzlarına yüklemeye çalışırken, bir yandan da faşist diktatörlüğün sivil ve resmi güçleriyle ezilen halk kitlelerinin mücadelesini bastırmaya, kan ve ateşle boğmaya çalışmaktadırlar.

Emekçi halktan her geçen gün tecrit olan fa-

Devamı Sayfa 6'da

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ
VE EZİLEN HALKLAR
BİRLEŞİN

PARİS KOMÜNÜ'NÜN 107. YILDÖNÜMÜNDE

> "İŞÇİLERİN PARİS'İ, KOMÜNÜYLE BİRLİKTE YENİ BİR TOPLUMUN ŞANLI MÜJDECİSİ OLARAK DAİMA ANILACAKTIR. ONUN ŞEHİTLERİ İŞÇİ SINIFININ YÜCE KALBİNDE KUTSALLAŞMIŞTIR. TARİH ŞİMDİDEN, ONUN KATİLLERİNİ, BÜTÜN PAPAZLARININ DUALARI KENDİLERİNİ KURTARMAYA YARAMAYACAK OLAN EBEDİ PRANGAYA ÇİVİLEMİŞTİR."
>
> KARL MARKS

KOMÜNARLARIN YAKTIĞI ATEŞ AVRUPA PROLETARYASININ VE TÜM DÜNYA HALKLARININ YOLUNU AYDINLATIYOR

1871 yılının 18 Mart'ında, sömürülen, ezilen yığınların dünyası, bir ışık selinin göz kamaştıran aydınlığıyla parladı. Bu aydınlığın fışkırdığı kaynak Paris Komünü idi.

Fransa'nın başkenti Paris'te, işçiler, Paris'in yoksul halkının desteğiyle ayaklandılar. Burjuva devletini parçalayarak, kendi iktidarlarını, kurdular. Paris işçilerinin ve yoksul halkının 72 gün süren iktidarı,Paris Komünü adıyla kahramanlıkların, umutların, karanlıkları parçalayan ışıklı günlerin harmanlandığı bir destan olarak tarihin doruklarına tırmandı.

Komün'ü doğuran olguların daha açık bir biçimde kavranması için, Fransa'da önceki yıllarda neler olup bittiğine bakmak gereklidir.

1789'da burjuvazi Fransız derebeylerinin krallığını yıkarak, burjuva iktidarını kurmuştu .1800 yılları boyunca, burjuvazi, halk yığınları üzerindeki baskı ve sömürüsünü artırarak gelişimini sürdürdü.

1834, 1839-1840 ve 1848 yılları Fransız proletaryasının bütün Avrupa'yı sarsan ayaklanmaları ile geçti.

1870 yıllarında Fransa II. İmparatorluk dönemini yaşıyordu. Toprak peşinde koşan Fransız burjuvazisi Prusya'ya savaş açtı. Bu savaşta yenilen Fransız orduları 1870'te Sedan'da esir düştüler. Paris halkı yenilgiyi duyunca ayaklandı ve hükümeti devirdi. II. İmparatorluk çöktü ve Cumhuriyet ilan edildi. Fransa'nın emekçi halkı, Prusya orduları tarafından işgal edilen yurdunu savunmak istiyordu. Bunun için Milli Muhafız Birlikleri örgütleyerek silahlandı ve savaşmaya başladı. Emekçi halk açlık ve sefalet içinde, Prusya ordularına karşı savaşırken, burjuvazi iğrenç bir zevk ve sefahat çirkefinde yüzüyordu. Halk yığınlarının silahlarını kendisine çevirmesinden korkan Fransız burjuvazisi 28 Ocak'ta teslim oldu.

Yeni kurulan Thiers hükümeti teslim anlaşmasının dayattığı 5 milyonluk savaş tazminatını, işçilerin, köylülerin sırtına yıkmak için yeni vergiler koydu. Zaten perişan durumda bulunan halk yığınları için hayat çekilmez oldu. Thiers hükümetine karşı yığınların öfke ve kini gittikçe bilendi.

Şubat 1871'de işçiler, işgalci Prusya kuvvetlerine karşı direnişi yürütmek amacıyla Milli Muhafız Birliği Merkez Komitesini oluşturdular. Fakat Paris proletaryası burjuvazinin hükümetini devirmeden düşmana karşı savaşılamayacağının bilincindeydi. Şimdi Paris proletaryasının önünde iki görev vardı. Birincisi, Fransa'yı Alman işgalinden kurtaracak olan milli görevi; ikincisi, proletaryayı kapitalizmden kurtaracak olan sınıfsal görevi.

Thiers hükümeti patlamak üzere olan halk ayaklanmasını önlemek için 17 Mart gecesi işçi mahallelerine bir baskı düzenledi. Fakat halk direndi ve topunu tüfeğini teslim etmedi. Thiers hükümeti ve burjuvazi korkarak,Paris'ten kaçtılar.

Ertesi gün Paris proletaryası bütün resmi ve kamu binalarını ele geçirdi. Akşama doğru Paris proletaryası bakanlıklara kızıl bayrak çekiyor ve dünyanın ilk proleter iktidarını, Paris Komünü'nü ilan ediyordu.

18 Mart 1871 sabahı Paris halkı yepyeni, ışıklı bir dünyaya gözlerini açtı. Komün'ün, dünyanın bu ilk proleter iktidarının yaktığı ateş, zincirlerinden başka kaybedecek şeyleri olmayan dünya proletaryasının ve emekçilerinin yüreklerini ısıttı, yollarını aydınlattı. O gün Paris, kadın, çocuk , erkek tüm Parislilerin coşkulu "YAŞASIN KOMÜN" haykırışlarıyla şenlendi.

İktidarı ele geçiren proletarya Paris halkına yöneticilerini kendisinin seçmesi için çağrıda bulundu. Paris halkının seçtiği Komün yönetiminin yaptığı ilk iş burjuva devletini parçalamak oldu. Polis dağıtıldı, sürekli ordu ortadan kaldırıldı. Yerini doğrudan doğruya halkın silahlandırılması aldı. Komün yönetiminin emekçi halkın çıkarları doğrultusunda giriştikleri uygulamaların en önemlilerinden biri burjuva bürokratik mekanizmanın parçalanmasıydı. Komünün yeni idari mekanizmasını yürütecek olan bütün memurlar bundan böyle seçimle işbaşına gelecekler ve halk yararına davranmadıklarında azledileceklerdi. Hiç bir memur işçilerden daha fazla ücret alamayacaktı. En yüksek memur maaşı, işçi ücretleriyle eşitlendi. Komün yönetimince, sahipleri tarafından kapatılmış olan birçok fabrikanın,işçi birlikleri tarafından işletilmesi kararı alındı. İşçiler kooperatifler de örgütleniyorlardı.Patronların ücretler üzerinden aldıkları para cezaları ve kesintiler yasaklandı. Rehin dükkanları kapatıldı. Fırın işçilerinin gece çalıştırılması yasaklandı. Ev sahiplerinin kiracıları çıkarması yasaklandı. Nemli bodrumlarda oturan işçiler zenginlerin evlerine yerleştirildiler. Halkın devlete olan borçları ertelendi. Anasız, babasız bütün çocuklar Komün tarafından evlat edinildiler. Dul ve yetimlere yardım ön plana alındı. Eğitim parasızlaştırıldı. Din ve devlet işleri birbirinden ayrıldı.

Emekçi halkın kendi kendini yönettiği, kahramanlık, çalışkanlık, coşku dolu Komün günleri boyunca, düşman da boş durmuyordu. Hain Thiers hükümeti dün savaş açtığı Prusya burjuvazisi ile anlaşmış, 130 bin Fransız esirini geri alarak karşı-devrimci orduyu güçlendirmişti. Karşı-devrim Komün'ü dörtbir yandan sarmıştı.

Komün iktidarı mayıs ayında bölünmeye, bocalamaya, düşmanla uzlaşma yollarını aramaya başladı. Paris'in emekçi halkı,kapısında bekleyen düşmana karşı yeterli tedbir almıyordu.

21 Mayıs ile 28 Mayıs arasındaki hafta "kanlı hafta" diye anılır. Kan içici Thiers'in 120 bin askeri 20 Mayıs'ta Paris'e girdiğinde Paris'in emekçi halkı çılgınca bir cesaretle ileri atıldı. Her sokakta barikatlar yükseliyor, çocuğu, kadını, erkeğiyle binlerce Paris'li, Komün'ü savunmak için herşeylerini feda ediyorlardı.

Komünarlar asla teslim olmuyor "Hayatım Komün'e armağan olsun" diyerek ölüme gidiyorlardı. Fakat Paris halkının bu şanlı direnişi Komün'ü kurtarmaya yetmedi. Versay cellatları kadın, çocuk ve erkek ölülerinin üstüne basarak Paris'i ele geçirdiler.

Proletarya diktatörlüğünün ilk örneği olarak tarihe geçen Komün, 28 Mayıs'ta böylece son buldu. Paris proletaryası ve Paris'in emekçi halkı yenildi; ama, bütün dünya proletaryasına nasıl yenebileceğini öğretti.

Büyük önder Marks Komün için şunları söylüyordu: "İşçilerin Paris'i,Komünüyle birlikte yeni bir toplumun şanlı müjdecisi olarak daima anılacaktır. Onun şehitleri işçi sınıfının yüce kalbinde kutsallaşmıştır. Tarih şimdiden, onun katillerini, bütün papazlarının dualarının kendilerini kurtarmaya yaramayacak olan ebedi prangaya çivilemiştir"Yüce önder Lenin de "Biz Komün'ün omuzları üstünde yükseldik" diyordu.

YA KOMÜN
YA ÖLÜM
1871

KOMÜN DERSLERİ:

Komün'ün yenilgisine başlıca olarak iki önemli hata yol açmıştır: Birincisi, Komün mülksüzleştirenleri, mülksüzleştirmedi. Bütün büyük topraklar ve fabrikalar işçilerin elinden tümüyle alınıp işçi devletine ve yoksul halka verilmedi. Burjuvazinin bankalarda işçilerin kanını emerek biriktirdiği paralara dokunulmadı.

İkinci hata, proletaryanın düşmanlarına karşı aşırı soylu davranışıdır. Paris proletaryası düşmanlarını kesin olarak yok etmeye yöneleceği yerde, onlar üzerinde ahlaki baskı uygulamaya çalıştı.Versay'a saldırıyı başlatacağına oyalandı ve karşı-devrime, Komün'ü kanla bastırmak için zaman kazandırdı.

Komün yenildi. Fakat kum yazısı gibi, silinip gitmedi. Dünya proletaryasına ve ezilen halklara kanıyla yazdığı eşsiz dersler bıraktı.

Birincisi, halk yığınları silaha sarılmadan burjuva ve egemen sınıflar devletini yıkmak olanaksızdır.

İkincisi, hakim sınıflar devletini yıkıp, bürokratik ve askeri mekanizmasını yıkıp parçalayarak, işçi sınıfının ve halkın yeni tipte bir devletini kurmadan proletarya ve bütün emekçi halk için kurtuluş sağlanamaz.

İşçi sınıfının yüce önderi Marks, Komün'ü yalnızca "gökyüzünü altüst eden" komünarların yarattığı bir kahramanlık destanı olarak selamlamadı. O, Komün'ü aynı zamanda "çok önemli bir tarihi deney, dünya proleter devriminde ileriye doğru kesin bir adım, yüzlerce program ve kuru düşünceden çok daha önemli gerçek bir ilerleme" olarak görmekteydi. Marks bu deneyi büyük bir dikkatle tahlil etti; ondan taktik dersler çıkardı ve teorisini Komün'ün ışığında tekrar inceledi. Komün deneyi üzerindeki çalışmaları sonunda Marks şunları söylüyordu:

"Komün bir şeyi özellikle ispat etti; yani işçi sınıfının hazır devlet aygıtını kolayca ele geçirip, onu amaçları için kullanamayacağını" Marks'ın burada kastettiği açıktır: Proletarya kendi iktidarını, yani proletarya diktatörlüğünü kurabilmek için, burjuva devlet mekanizmasını tümüyle parçalayıp yok etmelidir.

Komün, komünizmin zaferine kadar devrimci kilit meselesinin iktidar meselesi, yani, proletarya diktatörlüğü olduğu şeklindeki Marksist-Leninist ilkeyi somutta doğrulamıştır. Marksizm-Leninizm bize, proletarya diktatörlüğünün her zaman proleter devriminin bir silahı, Marksizm-Leninizmin devrimci özünün pratikte cisimleşmesi olduğunu göstermiştir. Sömürü ve baskı düzeninin yıkılıp yepyeni bir dünyanın inşasının yollarının açılması, proletarya diktatörlüğüne ve onun sağlam temellere oturmasına bağlıdır. Bundan dolayı proletarya diktatörlüğüne ilişkin Marksist—Leninist öğreti, proletaryanın tarihteki devrimci rolüne sıkı sıkıya bağlıdır.

İştebu yüzden Marksizm-Leninizmin bütün dönekleri, saldırılarını her za-

De.sa.7.sü.4'de

MARŞE'NİN REVİZYONİST PARTİSİ, FRANSIZ TEKELCİ BURJUVAZİSİNİN ÇIKARLARININ SAVUNUCUSUDUR

Fransa'da yapılan seçimler dolayısıyla her türden burjuva ideolojisi, aldatma ve demagojide birbiriyle yarışıyor. Burjuvazinin kiralık kalemleri yanı sıra Brejnev revizyonistlerinden Avrupa "komünizmi" savunucularına dek, türlü türlü gerici, burjuvazinin çeşitli klikleri arasında oynanan seçim güldürüsünü "sağ"a karşı, "sol"un çetin mücadelesi gibi göstermeye çalışıyor.

Şu anda hükümette bulunan partiler, batı emperyalist sistemi içinde yer alan Fransız emperyalist burjuvazisinin en güvenilir temsilcileridir. Geçmişin en büyük sömürgeci (colunialist) imparatorluklarından birine hükmetmiş olan Fransız emperyalizmi, Atlas Okyanusunda Martinik ve Kuadelup Adalarından Okyanusya'da Polinezya Adasına kadar hâlâ birçok yeri denizaşırı topraklar adı altında zorla Fransa'ya bağlı tutmaktadır. Bununla birlikte Fransız emperyalizmi, temel olarak yeni sömürgecilik yöntemiyle özellikle Afrika'daki eski kolonilerini yağmalamaktadır. Togo, Fildişi Sahili vb. ülkelerin, ayrı bir devlet olarak ortaya çıktıkları 1960'lardan sonra ekonomik, askeri, kültürel bakımdan Fransız emperyalizmine olan bağımlılıkları azalmamıştır Eskinin uluslararası tefecisi olarak ün yapmış Fransız tekelci burjuvazisi, 14 Afrika ülkesinde hakim emperyalist güçtür ve buralara sermaye ihracı yapmakta, bu ülkelerin uranyum gibi zengin hammadde ve maden kaynaklarını elinde tutmaktadır. Diğer yandan bütün emperyalistler gibi Fransız emperyalistleri de saldırganlık,şiddet ve tahakküm emellerinden vazgeçmemiştir. Çad gerillalarına karşı doğrudan doğruya Fransız paraşütçüleri savaşmaktadır. Suni gübrenin hammaddesi olan fosfat yataklarına sahip Batı Sahra'da halkın Polisario öncülüğündeki kurtuluş mücadelesini, Fransız emperyalist ordusu bombardıman uçakları ve napalmla bastırmaya çalışmaktadır. Batı Sahra halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi karşısında Fransız emperyalizmi Fas ve Moritanya gerici rejimleriyle işbirliği yapmaktadır.

İktidardaki partilerin karşısında gibi gözüken başlıca siyasi partiler Fransız Komünist (revizyonist) Partisi ve Sosyalist Parti'dir. Sosyalist Parti 1920 Tours Kongresi ile o dönemin komünist partisinden ayrılmış ve daha o günden kendi tekelci burjuvazisinin peşine takılarak oportünist II.Enternasyonal içinde yer almıştır. 1936-38 yılları arasında bu partinin Başkanı Leon Blum başbakanlık yaparken "kapitalizmin en ateşli savunucuları sosyalistlerdir" demekten çekinmeyen bir burjuvaydı. Bugün isminden başka hiç bir yanı sosyalizmle ortak olmayan bu parti açıkça Ortak Pazar'ı ve Amerikan emperyalizmi ile işbirliğini savunmaktadır.

Fransız revizyonist partisi, burjuva ideolojisinin daha inceltilmiş bir türünü, Avrupa komünizmini, komünizm diye yutturmaya çalışmaktadır. Onun önderi Marşe "toplumda sınıflar eşit sermayeye geldi. Bugün artık proletaryadan bahsedilemez, üretim araçları artık kapitalistlerin değil, teknokratların ve üreticilerin elindedir" diye açıkça konuşmaktadır. Kruşçev revizyonistlerinin yolundan giden Marşe sonraları Sovyet sosyal-emperyalizminin değil, Fransız tekellerinin yoluna sapmıştır. Tıpkı Brejnev revizyonistleri gibi, Marşe de "proletarya diktatörlüğünü" parti ilkesi olmaktan çıkarmıştır. Çünkü ona göre "proletarya" ve "proletarya diktatörlüğü" Marks ve Lenin'in döneminde kalan eskimiş kavramlardır. Ülkemizde TSİP'ten TİP'e kadar her tür sosyal-faşistin ve diğer revizyonistlerin, dönek ve hain Marşe'nin partisini "iktidara gelmeye hazırlanan komünist partisi" olarak göklere çıkartmasında şaşacak şey yoktur. TKP'den TSİP, TİP ve diğer revizyonistlere kadar hepsi özde sosyalist, komünist gibi sıfatlar kullanan burjuva kulüpleridir.Marksist öğretinin özü olan proletarya diktatörlüğünü kaldırıp atan Marşe, onların hain burjuva hayallerinin bir emperyalist ülkede somutlaşmasıdır. Kruşçev revizyonizminin "barışçı geçiş", "kapitalist olmayan yoldan kalkınma" gibi safsatalarla, ektiği zehirli burjuva tohumları şimdi dörtbir yana saçılmıştır. Ülkemizde de sosyal-faşistlerin dışında Devrimci Yol gibi bazı ortayolcular proletarya diktatörlüğünü "kaldıran" revizyonizmin, burjuvazinin sınıf diktatörlüğü olduğunu gizliyorlar. Tıpkı Marşe gibi bu ortayolcular da bürokrat, teknokrat diye yeni sınıfların doğduğunu ve Sovyetler Birliği'nde bunların iktidarda olduğunu söylüyorlar. Marşe, onların da ortayolcu revizyonist emellerinin somutlaşmasıdır.

Her türden revizyonist, "sol" partilerin ortak programında yer alan "millileştirmeleri" de göklere çıkarmakta birbiriyle yarışıyor. Fransız revizyonist partisi, tekelci burjuva diktatörlüğü devletini parçalamak ve proletarya diktatörlüğünü kurmak diye bir kaygısı olmadığını belirtiyor. Devlet gene tekelci burjuvazinin devleti olarak kalacaktır. "Millileştirme" daha doğrusu devletleştirme, tekelci özel kapitalizmin yanı sıra tekelci devlet kapitalizmini geliştirecektir . Miraj askeri uçaklarının yapımcısı Dasso'nun belirttiği gibi"millileştirme" tekelci kapitalistlerin buhranının yükünü hafifletecek ve dev-

Devamı Sayfa 6'da

BATI AVRUPA EMPERYALİST BURJUVAZİSİNİN BUHRANI DERİNLEŞİYOR

Paris Komünü'nün yıl dönümünde Avrupa'da sınıf mücadelesi keskinleşiyor. Kapitalist-revizyonist ülkelerin içinde bulunduğu ekonomik ve siyasi buhran derinleşiyor. Gerek AET ve NATO ülkelerinde, gerekse COMECON ve Varşova paktına üye ülkelerde gittikçe daha fazla sayıda halk,kitleler halinde mücadeleye atılıyor.

Emperyalizmin buhranları artık daha kısa süre ile birbirini izliyor. Kapitalist revizyonist dünyada şimdi 100 milyondan fazla işsiz vardır. Artık buhranın durgunluk dönemlerinde dahi fiyatlar artmaya devam ediyor.

Amerikan emperyalizminin başı çektiği batılı emperyalist blok içindeki emperyalist devletler de, tıpkı Sovyet sosyal-emperyalizminin başı çektiği revizyonist sistem içindeki devletler gibi siyasi ve ekonomik buhran içinde kıvranıyorlar.

Almanya'da işsizlik geçmişte görülmedik bir orana %5,6'ya vardı. 1960-70 arasında pek az grevle karşılaşan Alman tekelci burjuvazisi bu yıl liman işçilerinden matbaacılara kadar yüzbinlerce işçinin greviyle karşı karşıya kaldı. Son birkaç yıldır devlet cihazını giderek faşistleştirmeye başlayan Alman emperyalizmi, gelecekteki daha büyük direnişleri bastırmak amacıyla çeşitli bireysel terör olaylarını bahane edip "anti-terör yasası" diye bir yasa çıkarttı ve böylece gelecekteki katliamlarını kitabına uydurmanın bir adımını attı.

NATO ve AET içindeki yeri dolayısıyla Alman emperyalizmi,Amerikan emperyalizminin Avrupa üzerindeki hegemonya emellerinin en güvenilir bir savunucusudur.Diğer yandan siyonizmle işbirliğinde Enver Sedat gericisini destekleyen tutumunda görüldüğü gibi Alman tekelci burjuvazisi, yeni pazar ve hammadde kaynakları için rekabetten vazgeçmekten çok uzaktır. Arjantin'den İran'a kadar pekçok faşist diktatörlüğe denizaltı, tank vb. satan gene Bonn intikamcılarıdır. 1960'ların güleryüzlü sosyal-demokrat örtüsü kalkmış, devletin önemli mevkilerinde bulunan eski Nazi canileri açıkça övülür olmuştur. Alman emperyalizmi de ekonomik buhranı hafif atlatabilmek için ekonomisini askerileştirmektedir. Afrika'da,Zaire'den kiralanan üslerde muhtemelen nükleer silah denemeleri yapılacaktır.

Avrupa proletaryası Paris Komünarlarının çizdiği ışıklı yoldan yürüyor.

İngiliz emperyalizmi, 1930'ların üzerinde güneş batmayan sömürgeci krallığından çok uzaktır. İşsizlik, enflasyon zaten büyük oranda Amerikan tekelleri tarafından denetlenen İngiliz mali sermayesinin derin buhranının bir göstergesidir. Bununla birlikte İngiliz emperyalizmi, Dofar'da, Sudan'da, Rodezya'da görüldüğü gibi ordusuyla yarı-sömürge halklarının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine hegemonyacı müdahalelerden vazgeçmemiştir. Diğer yandan özellikle İrlanda'da İngiliz emperyalizmi eski sömürgecilik alışkanlığını aynen sürdürerek bu ülkeyi işgal altında tutmaktadır. Ancak İngiltere proletaryasının grev dalgası yatışmak bilmezken İrlanda halkının silahlı kurtuluş savaşı, zaten buhrandan buhrana seke seke giden İngiliz emperyalizmine güçlü darbeler indirmektedir.

Fransa ve İtalya'da ise tekelci burjuvazi buhranın derin çukurundan çıkabilmek umuduyla Avrupa komünizmi şarlatanlığının iki temsilcisi Marşe ve Berlinger'in burjuva partilerine el uzatmaktadır. Milyonlarca işçinin yanısıra köylülerin, gençliğin ve tekeller dışında kalan küçük mülk sahiplerinin işsizlik, pahalılık karşısında durmak bilmeden genişleyen mücadeleleri artık, kendi tekelci burjuvazilerinin kuyrukçusu

Devamı Sayfa 6'da

HALKIN KURTULUŞU

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Güney Lübnan'da Filistin halkına karşı toplu katliam

İsrail siyonistleri döktükleri kanda boğulacaktır

Amerikan emperyalizminin Ortadoğu'daki kalesi İsrail siyonizmi, Güney Lübnan'da Filistin göçmen kamplarına deniz, kara ve hava kuvvetleriyle saldırdı. Emperyalizmin silahlandırdığı siyonistler, binlerce Filistinli ve Lübnanlı halkı katlettiler. Amerikan tekellerinin temsilcisi İsrail siyonizmi, Filistin halkını toptan katletmek için bu saldırıya giriştiğini açıkça duyurdu.Bu saldırı, aynı zamanda Lübnan halkına ve Lübnan'ın siyasi "egemenliğine" karşı girişilen bir işgal eylemidir, Filistin halkının anayurduna yeniden kavuşmak için verdiği milli kurtuluş savaşının güçlenmesi karşısında, Amerikan emperyalizmi ve İsrail siyonizminin azgınlaşan saldırganlığının belirtisidir.

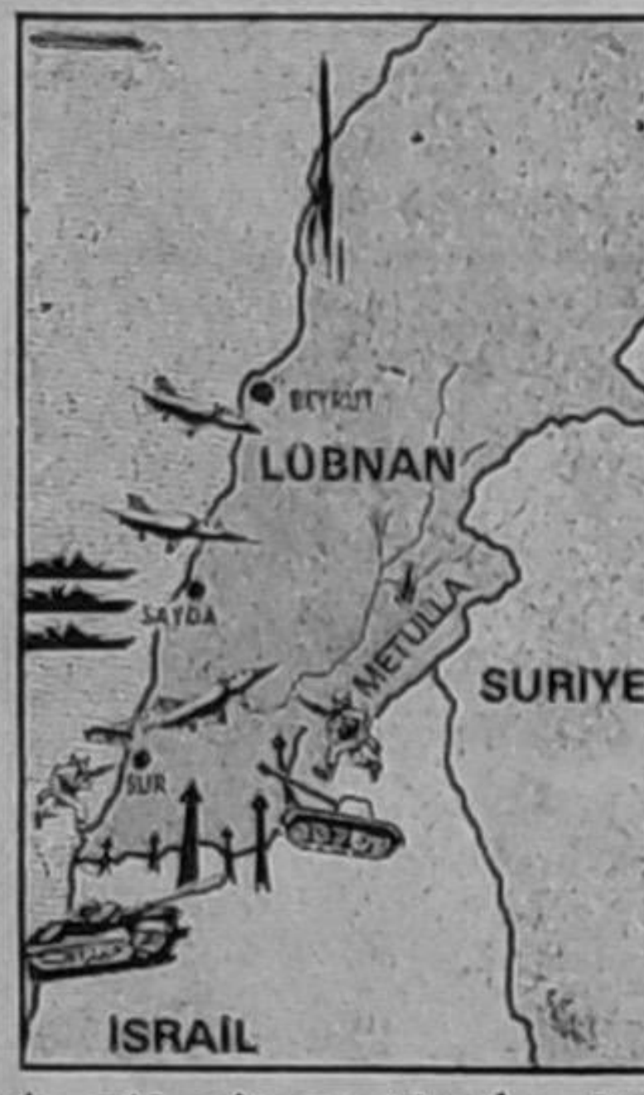

İsrail siyonistleri, Amerikan emperyalizminin güdümünde, Filistin ve Lübnan halklarına karşı saldırıya geçti.

AMERİKAN EMPERYALİZMİ VE SİYONİZM, FİLİSTİN VE ARAP HALKLARININ YEMİNLİ DÜŞMANIDIR

1948 yılında, Filistin halkı binlerce yıllık toprağından atıldı ve İsrail devleti kuruldu.Daha önce yürüttüğü çeşitli saldırıların yanında,özellikle 1967 yılında, İsrail siyonizmi,emperyalizmin desteğiyle Mısır, Suriye ve Ürdün halklarına saldırdı ve bu ülkelerin topraklarını işgal etti. Şimdiki İsrail toprakları 1948'e göre 4 misli artmıştır. Bütün bu işgalci saldırganlığı en başta Amerikan emperyalizmi desteklemiştir. Amerikan emperyalizmi, Ortadoğu'da hegemonya planlarını,her şeyden önce, İsrail siyonistleri aracılığıyla yürütmektedir. Bugünkü durumda, Filistin halkının ve diğer Arap halklarının milli ve sosyal kurtuluş mücadelesi karşısında Amerikan emperyalizmi, silahlandırıp denetlediği İsrail ordusu aracılığıyla Ortadoğu'ya askeri müdahalede bulunmaktadır. Başta faşist İran Şahı olmak üzere bölgedeki diğer bütün gericiler de Amerikan emperyalizminin hegemonyacı emellerinin destekçisidir. Bugün de emperyalist ve siyonist katliam sürüp giderken, Amerikan sözcüleri, "bu müdahaleye karşı olmadıklarını, hatta yararlı olabileceğini" açıkça belirtmişlerdir.Enver Sedat-Begin buluşmaları sırasında Amerikan mali sermayesinin temsilcisi Carter'ın "Ortadoğu'da barış istiyoruz" gibi sözlerinin nasıl bir emperyalist yalan ve aldatma olduğu bugün iyice açığa çıkmıştır. Amerikan emperyalizminin "barış"ı, Filistin ve Arap halklarına karşı savaş ve toplu katliam demektir. Bu katliam bütün bir halka karşı soykırım (jenosit) halini almıştır. II. Emperyalist Savaş sırasında yahudiler Hitler faşizmi ta

De.sa.7.sü.1'de

Gençlik Federasyonu çağrısı yapan 11 dernek temsilcileri basına yaptıkları açıklamada İsrail Saldırısını lanetlemişler ve şöyle demişlerdir:

"15 Mart 1978 günü, Amerikan emperyalizminin uşağı İsrail siyonistlerinin Güney Lübnan'ı işgal ederek, Filistin halkının kitle halinde imha edilmesini amaçlayan saldırısını şiddetle kınıyor ve lanetliyoruz.

Emperyalistler ve sosyal-emperyalistler ÖZGÜR FİLİSTİN'İN kurulmasını engelleyemeyecektir.

Filistin halkının haklı davasının yanındayız."

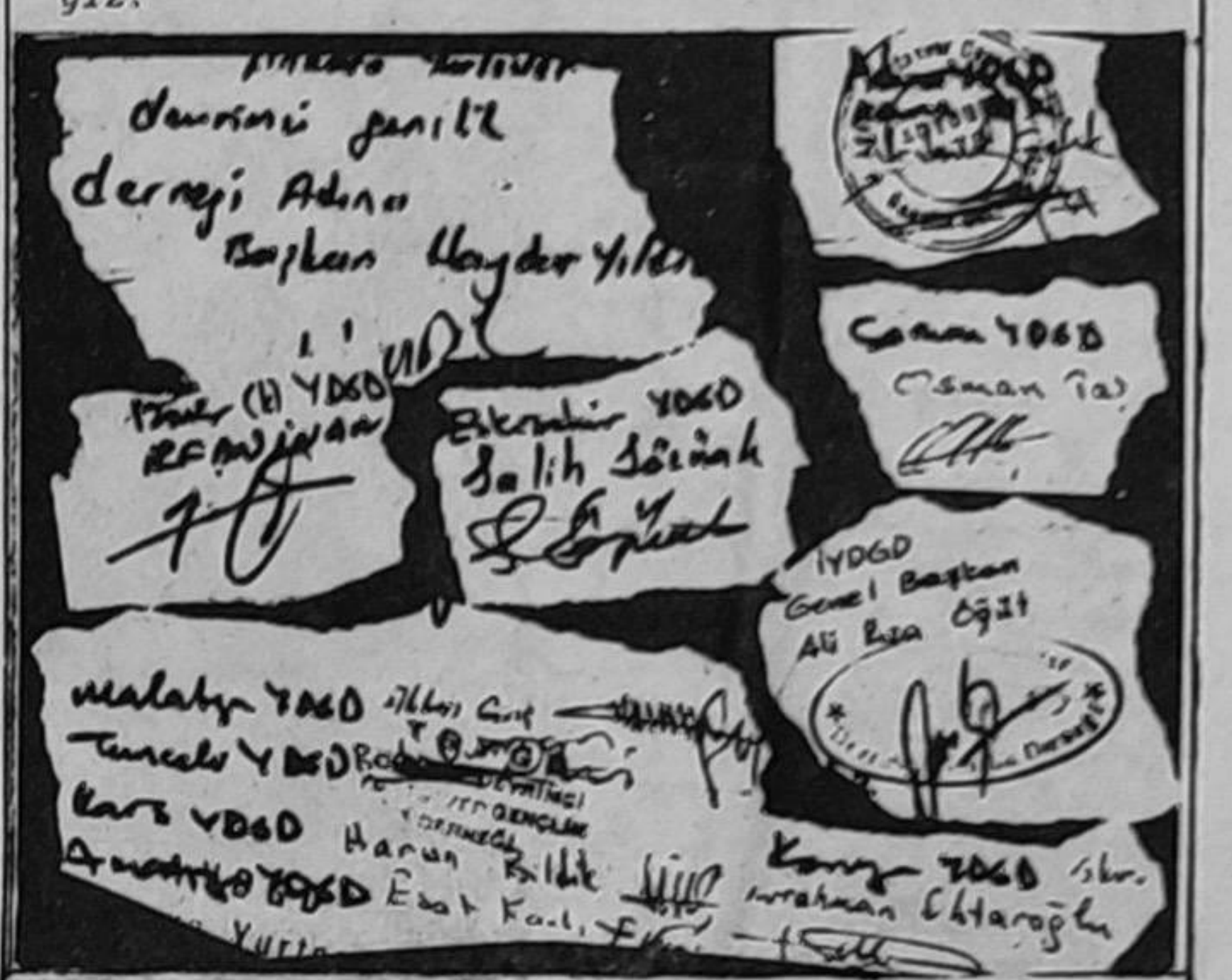
devrimci gençlik
derneği Adına
Başkan Haydar Yıl
YDGD
Osman Ta
Eskişehir YDGD
Salih Sözak
YDGD
Genel Başkan
Ali Rıza Öğüt
Malatya YDGD
Tunceli YDGD
Kars YDGD
Harun Bilik
Konya YDGD
Amasya YDGD
Esat Kal

Emperyalistler ambargoları, "Yardımları" "Kredileri" ile defolacaklar

Ecevit ile Karamanlis'in Montrö toplantısı sırasında, ABD Dışişleri Bakanı Vance'nin açıklamalarıyla "ABD'nin ambargosu" meselesi yeniden alevlendi.

Vance'nin ambargonun kaldırılması için Kıbrıs ve Ege gibi meselelerin çözümünün beklendiğini açıklamasından sonra, ABD emperyalizminin çeşitli sözcüleri Vance'nin sözlerinin yanlış anlaşıldığını, ertelemenin söz konusu olmadığını söylüyorlar. Dünya halklarının bu azılı düşmanları, demagojik sözlerle "dost" pozuna bürünmeye çalışıyorlar.

CHP reformistleri ve CHP hükümeti ise, anti-emperyalist, ilerici pozlar takınmaya çalışıyorlar.Ecevit, Vance'nin sözlerinden sonra "Gölge etmesinler başka ihsan istemiyoruz",türünden göstermelik açıklamalar yaparak göz boyamaya çalışıyor. "Haysiyetli dış politika"dan "kendi gücüne güvenmek"ten, "milli savunma"dan ve Türkiye'nin alternatifsiz olmadığından dem vuruyor.

Ancak emperyalizme karşı tavır bir bütündür. Meselelere daha yakından bakıldığında, bütün bu boş sözler teker teker dağılıyor ve ortada tek bir gerçek kalıyor:

Ülkemizin emperyalizmin hegemonyası altında yarı-sömürge bir ülke olduğu ve bugünkü CHP hükümetinin de, tıpkı diğerleri gibi, emperyalistlerin ve yerli hakim sınıfların çıkarlarına hizmet eden bir hükümet olduğu gerçeği

CHP HOKOMETİNİN AMBARGO MESELESİNDEKİ TAVRI GERÇEKTE NEDİR?

İster askeri, isterse mali ve ekonomik alanda olsun, emperyalistlerin uyguladıkları ambargo, yarı-sömürge ülkeler için emperyalizme olan bağımlılığın bir unsurudur. Ambargo, emperyalist baskı ve tahakkümün, emperyalist çıkarların yarı-sömürge ülkelere dikte ettirilmesinin bir aracıdır.

Emperyalizmin askeri, mali, ve ekonomik alanlardaki ambargolarına karşı mücadele ancak ve ancak emperyalizme karşı mücadelenin bir parçası olduğu zaman bir anlam taşır.

ABD'nin bugün Türkiye'ye karşı uyguladığı ambargo da ülkemizin emperyalizme bağımlılığının bir göstergesi, ülkemiz üzerinde ABD hegemonyasının bir aracıdır.

ABD emperyalistlerinin ülkemize yaptıkları silah "yardımı",silah satışı ve diğer askeri anlaşmalar, ülkemizin ABD emperyalizmine bağımlılığının unsurlarıdır. Şimdilerde bu alanda uygulanmakta olan ambargo ise, bu bağımlılık temeli üzerinde ABD çıkarlarının dikte ettirilmesi amacını taşımaktadır.

Ambargo, ülkemizin ABD emperyalizmine olan bağımlılığının daha da pekiştirilmesini, Kıbrıs mesele-

Dev.Sa.7.Sü.5'de

HALKIN KURTULUŞU

CHP reformistleri her geçen gün batağa daha fazla batacak, halka karşı daha fazla suç işleyeceklerdir

CHP reformistleri sınıf tabiatları gereği, bugünkü buhranı emperyalist sistemin ve bugünkü yarı-sömürge, yarı-feodal düzenin sınırları içinde kalarak çözmeye çalışmaktadırlar.

Buhranın bugünkü düzenin sınırları içinde kalarak çözümü ise daima emperyalistler ve yerli hakim sınıflar yararına, komprador burjuvazi ve toprak ağaları yararına çözümü demektir. Ekonomik planda buhranın yüklerinin emekçi halk kitlelerinin sırtına vurulması ve emperyalistlerin ve hakim sınıfların çıkarlarının kollanması demektir.

Bugün bu çözüm IMF'nin dayattığı ve CHP hükümetinin de bütünüyle uygulamaya koyduğu "reçete" de somutlanmaktadır. Bu uygulama sonucunda Türkiye "kredi verilebilir bir ülke",yani emperyalist yatırımların, karların,çıkarların ekonomik ve siyasi planda garanti altına alındığı bir ülke olarak ilan edilmiştir.

CHP hükümetinin sosyal politikası,onun ekonomik plandaki politikasının bir sonucu, bir uzantısıdır. Ekonomik planda emperyalistlerin ve hakim sınıfların çıkarlarının savunulması, siyasal planda faşist diktatörlüğün koltuk değneği olmakla birleşmek zorundadır.

Bu kaçınılmazdır.Çünkü üçüncü bir yol yoktur. Buhran ya bugünkü düzenin sınırları aşılarak ve halka yani devrimci, yurtsever, demokrat güçlere dayanılarak, halk yararına çözülecek, ya da bunun dışındaki her yol buhranın emperyalistler ve hakim sınıflar yararına çözümüne ve halka, devrimci yurtsever, demokrat güçlere düşmanlığa götürecektir.

IMF "reçete"lerinin uygulanması, kaçınılmaz olarak anti-emperyalist,yurtsever,devrimci demokrat güçler üzerinde baskıyı, halka karşı olmayı şart koşar. Türkiye'nin emperyalistler açısından "kredi verilebilir bir ülke" haline getirilebilmesinin başka bir yolu yoktur.

Bugün ülkemizde emperyalistlerin ve hakim sınıfların çıkarlarını, karlarını ve varlıklarını tehdit eden güçler hangileridir? Elbette devrimci,yurtsever, demokrat güçler.Halk güçleri...

Bu güçler üzerinde baskıyı arttırmanın ve bugün emperyalistlerin ve hakim sınıfların çıkarlarını garanti altına almanın, IMF'ne "yeşil ışık" yaktırmanın tek yolu vardır: Faşist diktatörlüğü sağlamlaştırmak. Faşizmin işini kolaylaştırmak.

İşte CHP hükümeti ülkemizde de bugün reformizmin bu tarihi işlevini yerine getirmektedir.

Bütün bunlar aynı zamanda,reformizmin emperyalizm ve hakim sınıflar karşısındaki,faşist diktatörlük karşısındaki aczinin bir göstergesidir. CHP reformizmi sınıf tabiatı gereği Türkiye halkının meselelerini çözmeye,bugünkü buhranı emekçi halk yararına çözmeye muktedir değildir.

Aksine CHP reformizmi bir yandan emekçi

Dev.Sa.7.Sü.8'de

İstanbul, Ankara, İzmir, Adana, Eskişehir, Konya, Çorum, Malatya, Tunceli, Kars, Amasya Yurtsever Devrimci Gençlik Derneklerinin ortak çağrısı

"Tüm Yutsever Devrimci Gençlik Dernekleri, Ülke Çapında Bir Federasyonda Birleşmelidir"

On bir il merkezinin Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği İstanbulda biraraya gelerek tüm Yurtsever Devrimci Gençlik Derneklerine, ülke çapında bir gençlik federasyonu içinde birleşme çağrısı yaptılar.

On bir gençlik örgütü adına çağrıyı açıklayan İstanbul Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği başkanı Ali Rıza Öğüt gençliğin bugüne kadar emekçi halkın yanında kararlıca mücadele ettiğini ve bu yolda yüzlerce şehit verdiğini belirtti. Fabrikalarda, okullarda kırsal alanda emekçi halkla omuz omuza mücadele eden gençliğe faşist diktatörlüğün her dönemde azgınca saldırdığını belirten Ali Rıza Öğüt yaptığı açıklamada daha sonra şunları söyledi: "Komprador burjuvazi ve toprak ağaları bir taraftan gençliği maddi ve manevi baskı al

Dev.Sa.7.Sü.8'de

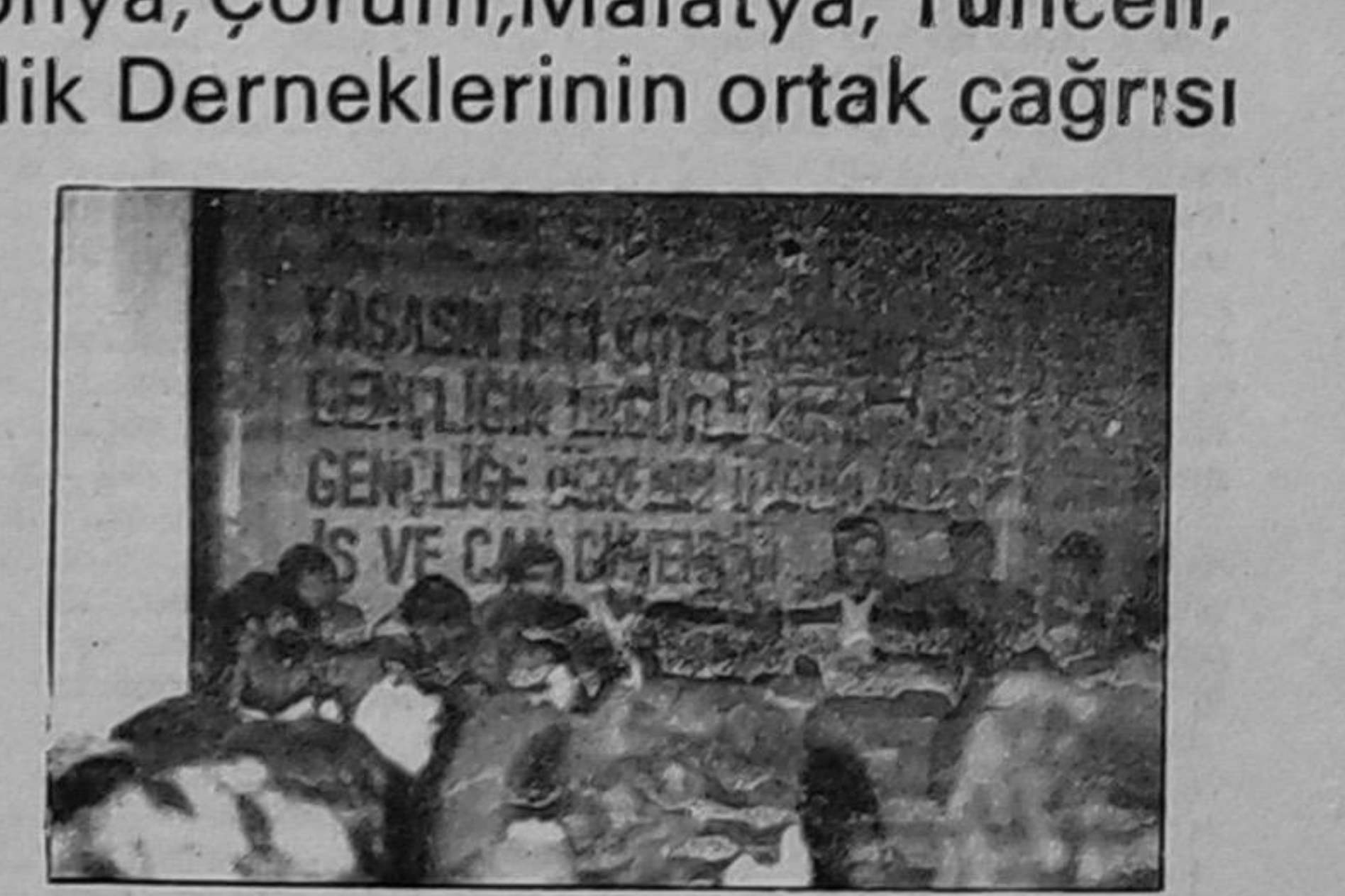

IMF ile varılan anlaşma emperyalizme bağımlılığın artması, sömürünün ve faşist terönün yoğunlaşması, demektir

Emperyalistlerin mali kuruluşu IMF ile varılan anlaşma sonucu, IMF Türkiye'ye altı kredi diliminin tümünün bir yıl içinde verilmesi kararını almıştır. Bu karar emperyalist mali kurumlarca "olağanüstü" diye nitelenmekte, IMF de "tarihinde" ilk kez "ayrıcalıklı bir tutum içine girdiğini" ilan etmektedir. IMF bugüne değin, kredi verdiği ülkelere dört dilimlik kredi sınırı koymuş, bu sınırı geçmemiştir. Altı dilimlik kredi, Türk heyetinin istediği 4 kredi dilimine, IMF'nin"katkısıdır".

Bunun dışında, IMF Türkiye'ye ayrıca "telafi edici finansman kolaylığı" fonundan 90 milyon dolar, "Whitteveen kolaylığı" fonundan da 50 milyon dolar kredi verme kararına varmıştır. Böylece IMF'den 1 yıl içinde alınacak kredi miktarı 500 milyon dolara varmaktadır.

IMF ile varılan anlaşma sonucu, komprador burjuvaziye sağlanan bu kredi miktarı "Niyet Mektubu"nun imzalanmasından sonra daha da artacaktır. Türkiye ekonomisine ilişkin tüm bilgilerin yer aldığı bu "mektup" IMF'ce onaylandıktan sonra, emperyalist bankaların "güvenilir kaynağı" haline gelecektir. Nitekim IMF'nin yaktığı "yeşil ışık" imzadan önce de etkisini göstermiş, Morgan Trust Bank, City Bank, Union De Bank Switzerland ve Deutsche Bank gibi uluslararası bankalarla görüşmeler başlamıştır.

Son haftalarda hızlanan bu gelişmelerin ülkemizdeki ekonomik ve siyasi sonuçları neler olacaktır. Kalın çizgileriyle bakalım

IMF İLE ANLAŞMA, ÜLKEMİZİ EMPERYALİST SÖMÜRÜYE DAHA ÇOK AÇACAKTIR

IMF ile varılan anlaşma, ülkemizin emperyalist sömürüye daha çok açılması, emperyalizme, özellikle ABD emperyalizmine bağımlılığının daha da pekişmesi anlamına gelmektedir. Emperyalist mali kurum IMF'nin "ilk kez bir ülkeye karşı bu tür ayrıcalıklı bir tutum içine girmesi", Türkiye'ye açtığı kredinin, diğer ülkelere oranla iki kat fazla olması, emperyalizmin isteklerinin tümünün karşılanmış olmasından ötürüdür. IMF, Türk heyetiyle görüşmeleri sırasında, Türkiye'ye ilişkin tüm ekonomik bilgileri didik didik etmiş anlaşma metninde "ayağına batacak tek diken" bile bırakmamıştır. Emperyalizm, sömürüsüne daha çok açtığı, hegemonyası altına daha çok soktuğu için komprador burjuvazi ve toprak ağalarını, 4 dilimlik kredi yerine 6 dilimlik kredi vererek ödüllendirmiştir.

IMF ANLAŞMASI EMEKÇİ HALK KİTLELERİNE KARŞI YÖNELTİLEN EKONOMİK SALDIRININ ARTIRILMASI DEMEKTİR

IMF'nin dayattığı tüm koşullara boyun eğilmesi, emekçi halk kitleleri üzerindeki ekonomik baskıyı daha da artıracak, yeni saldırılara zemin hazırla

Devamı Sayfa 6'da

"SAVUNMA HAKKI KISITLANAMAZ"

Mustafa Yıldırımtürk'e özgürlük

Gazetemizin eski sorumlu Yazıişleri Müdürü Mustafa Yıldırımtürk duruşmalara çıkarılmamaktadır. Asılsız bahanelerle Sağmalcılar Cezaevinden, önce İzmit, daha sonra Sakarya Cezaevine sürülen Mustafa Yıldırımtürk mahkemelere çıkarılmadığı için ifade verememekte ve davaların esasına girilememektedir. Mustafa Yıldırımtürk, bütün masrafları karşılayacağını belirtmesine rağmen 13 Mart günü 6.Ağır Ceza Mahkemesindeki duruşmaya gene getirilmemiştir. 12 Mart yarı-askeri faşist diktatör-

De.sa.7.sü.8'de

CHP'nin madenleri «devletleştirme» politikası ekonomik «istikrar» tedbirlerinin bir parçası ve halk için bir aldatmacadır

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı, Maden Mühendisleri Odasının 24. Genel Kurulunda yaptığı konuşmada "madenlerin devletleştirileceğini" söyledi. Bakan demagojik bir ifade ile "devletleştirme haberini ilk defa yıllardır bu mücadeleyi veren maden mühendislerine açıklamayı uygun gördüğünü" belirtti.

Ertesi gün burjuva basını haberi büyük puntolarla verdi. Daha sonra ise, Bakanlar Kurulu'nun "madenlerin devletleştirilmesi ilkesi"ni kabul ettiği ve bir tasarının TBMM'ne sunulduğu açıklandı

CHP hükümeti bir yandan buhran şartlarında hakim sınıfların çıkarlarını, kârlarını garanti altına almanın ve buhranın yükünü emekçi halkın sırtına vurmanın tedbirlerini alırken, diğer yandan da bunları halk yararına şeylermiş gibi göstermeye, ilerici, halkçı pozlar takınmaya çalışmaktadır.

Bu meselede de, CHP, "devletçiliğin", "devletleştirmelerin" ilericilik olduğu düşüncesinin yaygın olduğu ülkemizde halkı ağulamaya çalışmaktadır.

Açıklamalar büyük tantanalarla ve "ilerici", "halkçı" sahte sözlerle yapıldı. Oysa zaten burjuva-feodal bugünkü Anayasanın 130. maddesinde de aynen şöyle denilmektedir:"Madenler devletin hüküm ve tasarrufu altındadır." Bu şaşırtıcı bir şey değildir. Bugünkü Anayasanın ilerici bir Anayasa olduğu anlamına da gelmemektedir. Çünkü burada hakim sınıfların çıkarları ile çelişen herhangi bir şey yoktur.

Birinci olarak, bugünkü devlet, adı üstünde hakim sınıfların, komprador burjuvaların ve toprak ağalarının devletidir. Yani devlet mülkiyeti kelime uygunsa, hakim sınıfların ortak mülkiyeti anlamına gelir.

İkinci olarak, bugünkü devlet, Anayasanın bu maddesinin yanında, madenleri başka özel kişi ve kurumlara da işletmek üzere vermektedir. Devlet madenlerin sadece kârsız olanlarını veya işletilmesi için bugünkü şartlarda tek tek kişilerin sermayelerinin

De.sa.7.sü.1'de

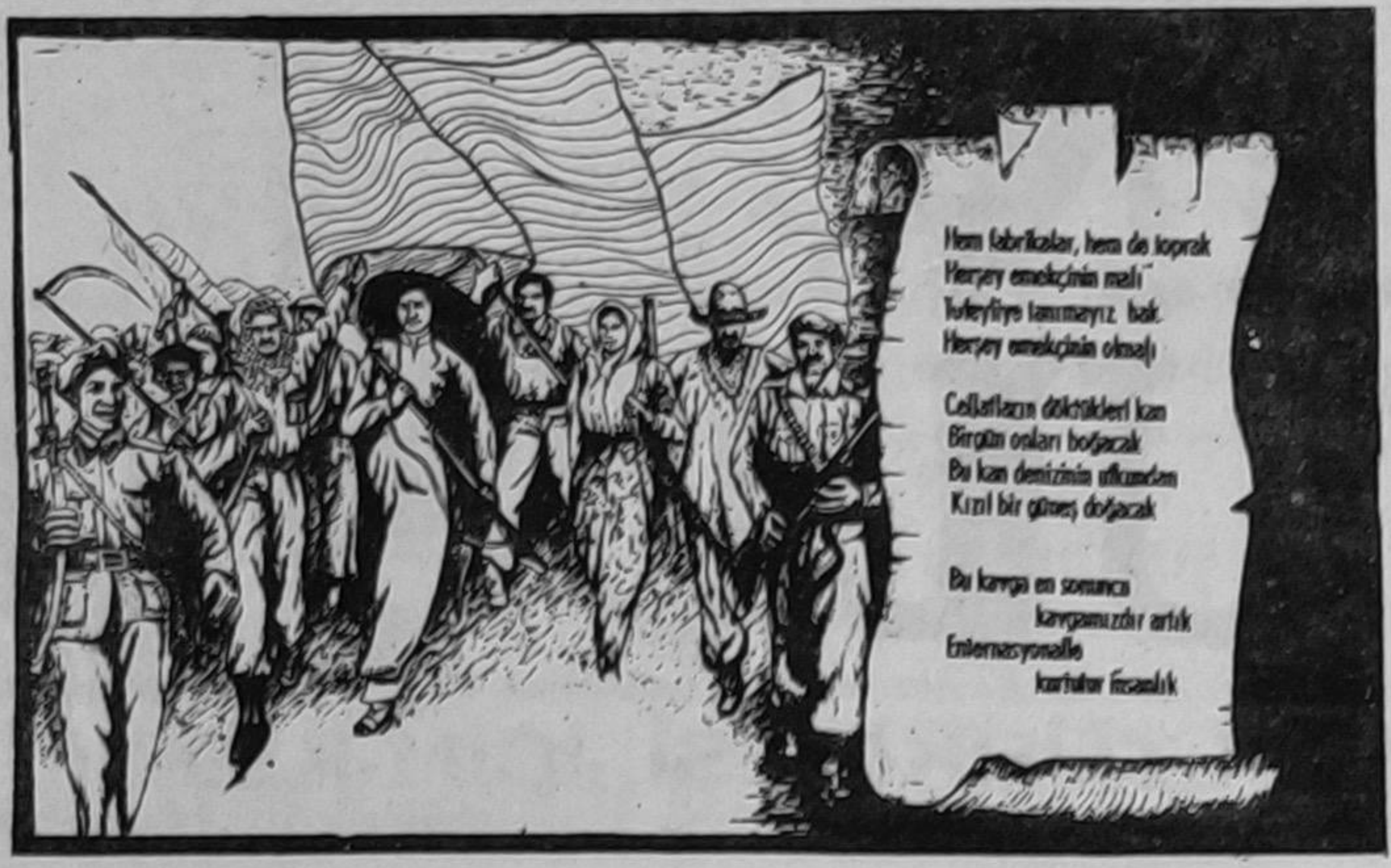
Hem fabrikalar, hem de toprak
Herşey emekçinin malı
Tufeyliye tanımayız hak
Herşey emekçinin olmalı
Cellatların döktükleri kan
Birgün onları boğacak
Bu kan denizinin ufkundan
Kızıl bir güneş doğacak
Bu kavga en sonuncu kavgamızdır artık
Enternasyonalle kurtulur insanlık

"1 Mayıs, İşçi sınıfının uluslararası birlik dayanışma ve mücadele günü,,nü bütün ülke çapında güçlü bir şekilde kutlamak için ileri!

Bütün proleter devrimciler «1 Mayıs Kampanyası»na en güçlü bir şekilde katılmalıdırlar

Her yıl olduğu gibi bu yıl da 1 Mayıs işçi sınıfının uluslararası Birlik Dayanışma ve Mücadele Günü bütün dünyada işçi sınıfı ve ezilen halklar tarafından güçlü ve coşkun bir şekilde kutlanacak, her 1 Mayıs'ta olduğu gibi, 1 Mayıs 1978'de de dünya işçi sınıfı ve ezilen halklar dünya gericiliğine, emperyalistlere, sosyal-emperyalistlere ve egemen sınıflara karşı seslerini güçlü bir şekilde yükseltecekler, saflarını daha da sıklaştıracaklardır.

Uluslararası işçi sınıfı hareketinin bir parçası olarak Türkiye işçi sınıfı, ve onun öncü gücü proleter devrimci hareket bu yıl da 1 Mayıs'ı bütün ülke çapında güçlü ve coşkun bir şekilde kutlayacaktır. 1 Mayıs 1978, fabrikalarda, atelyelerde, tarlalarda ve alanlarda işçi sınıfının devrimci ve enternasyonalist bayrağını en yüksek yerlere çekeceğimiz bir gün; işçi sınıfının ve bütün halkın birliğini ve mücadele azmini daha da güçlendireceğimiz bir gün olacaktır.

1 Mayıs 1978'de işçi sınıfı ve bütün halk kızıl bayrakların gölgesinde emperyalizmi, sosyal-emperyalizmi, komprador kapitalizmini ve feodalizmi yere çalmak için, sömürüyü, soygunu ve her türden toplumsal eşitsizliği nihai olarak ortadan kaldırarak sınıfsız topluma varmak için bir kere daha and içecek, birliğini ve saflarını daha da sıklaştıracaktır.

Proleter devrimciler, 1 Mayıs 1978'in faşist diktatörlüğe, sömürüye ve zulme karşı güçlü bir atılım olabilmesi için, en geniş kitlelerin devrim yolunda seferber olacağı bir gün olabilmesi için ve bütün ülke çapında güçlü coşkun bir şekilde kutlanabilmesi için hazırlıklara şimdiden başlamalıdırlar.

Proleter devrimci hareket 1 Mayıs işçi sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Gününün bütün ülke çapında güçlü bir şekilde kutlanması için bir kampanya başlatmıştır.

Bütün proleter devrimciler, proleter devrimciliğin gerektirdiği disiplin ve fedakarlıkla ve öncü ruhuyla kampanyayı en azami bir düzeyde başarıya ulaştırmak için çalışmalıdırlar; 1 Mayıs'ın dünya gericiliğine, faşist diktatörlüğe, sömürüye ve zulme karşı güçlü bir mücadele günü olması için çalışmaların içinde canla başla yer almalıdırlar.

Bütün proleter devrimciler bu kampanyaya en güçlü bir şekilde katılmalı, kitleleri bu kampanyanın hedefleri doğrultusunda seferber etmelidirler.

Proleter devrimciler, 1 Mayıs kutlamalarına hazırlanırken, başta dışımızdaki proleter devrimciler olmak üzere, ittifak yapılabilecek bütün güçlerle ve gruplarla eylem planında kademeli ve ilkeli bir şekilde güçbirliğine gitmeli ve bunun adımlarını şimdiden atmalıdırlar.

Proleter devrimciler, başta işçi sınıfı olmak üzere, bütün ezilen halk kitlelerine doğru bir şekilde önderlik ettikleri, enginleri fethetme ruhuyla hareket ettikleri takdirde "1 Mayıs Kampanyası" mutlaka başarıya ulaşacaktır.

Proleter devrimciler 1 Mayıs'ı miting ve yürüyüşlerle, kapalı salon ve köy toplantılarıyla kutlamalıdırlar

1977'de birçok şehirde ve köyde 1 Mayıs coşkun bir şekilde kutlandı. Ankara'da Tandoğan Alanını dolduran 15.000 kişi faşist diktatörlüğe karşı kinini ve nefretini haykırdı.

İşçi sınıfı ve bütün halk 1 Mayıs işçi sınıfının Birlik, Dayanışma ve Mücadele Gününü, bütün ülke çapında güçlü ve coşkun bir şekilde kutlamak için hazırlanıyor.

İşçi sınıfı ve bütün halk geçmiş 1 Mayıslarda olduğu gibi bu yıl da fabrikaları, atelyeleri, tarlaları ve alanları doldurarak kızıl bayrağın gölgesi altında faşist diktatörlüğe, sömürüye ve zulme karşı kinini ve nefretini bileyecek, geleceğini aydınlık ve özgürlük dolu günlerini çoşkuyla selamlayacaktır.

Proleter devrimciler, 1 Mayıs kutlamaları için yürüttükleri hazırlıklara paralel olarak, çeşitli bölgelerde, bölgenin sınıf ilişkilerini, devrim ve karşı-devrim güçleri arasındaki durumu ve kitlelerle olan bağlarını dikkate alarak, 1 Mayıs kutlamaları için değişik eylem.biçimleri saptamalı ve hazırlıklarını buna uygun bir biçimde yürütmelidirler.

Bu eylem biçimlerini şöyle sıralayabiliriz:

MİTİNG VE YÜRÜYÜŞLER:

Proleter devrimciler DİSK'in İstanbul'da düzenleyeceği 1 Mayıs kutlamalarında en geniş şekilde yer almalı ve bunu proleter devrimci hareket ile işçi sınıfı arasındaki bağların güçlenmesi için yeni ve güçlü bir adıma dönüştürmelidirler.

Proleter devrimciler başta büyük yerleşim merkezleri olmak üzere, koşulların miting ve yürüyüş için elverişli olduğu yerlerde bu eylem biçimini hedef almalı ve hazırlık çalışmalarını da buna uygun bir biçimde yürütmelidirler.

KAPALI SALON TOPLANTILARI

Koşulların miting ve yürüyüş için elverişli olmadığı il ve ilçe merkezlerinde proleter devrimciler kapalı salon, mahalle veya kahve toplantıları düzenlemeli, bu toplantılara en geniş kitlelerin katılımını sağlamalı ve bu toplantıları kitlelerle daha büyük bir oranda kaynaşmanın bir aracı haline dönüştürmelidirler.

Ayrıca DİSK'in kapalı salon toplantısı düzenlediği yerlerde bu toplantılara katılmak ilke olarak benimsenmeli ve buna uygun bir çalışma yürütülmelidir.

KÖY TOPLANTILARI:

1 Mayıs 1977'de proleter devrimciler birçok köyde düzenlenen köy toplantılarına önderlik etmişler ve 1 Mayıs kutlamalarını daha büyük bir alana yaygınlaştırmışlardır. Bu yılki 1 Mayıs kutlamalarında da aynı yol izlenmeli ve 1 Mayıs sadece fabrikalarda, atelyelerde ve alanlarda değil, aynı zamanda köylerde ve tarlalarda tarım işçileri, yoksul köylüler ve orta köylüler tarafından da kutlanmalıdır.

ENTERNASYONAL

UYAN ARTIK UYKUDAN UYAN
UYAN ESİRLER DÜNYASI
ZULME KARŞI HINCIMIZ VOLKAN
BU ÖLÜM - DİRİM KAVGASI
YIKALIM BU KÖHNE DÜZENİ
BİZ BAŞKA ALEM İSTERİZ
BİZİ HİÇE SAYANLAR BİLSİN
BUNDAN SONRA HERŞEY BİZİZ

BU KAVGA EN SONUNCU KAVGAMIZDIR ARTIK
ENTERNASYONALLE KURTULUR İNSANLIK

TANRI, PAŞA, BEY, AĞA, SULTAN
NASIL BİZLERİ KURTARIR
BİZİ KURTARACAK OLAN
KENDİ KOLLARIMIZDIR.
KÖRÜKLE İSYAN ATEŞİNİ
ZULMÜ RÜZGARLARA SAVUR
KOLLARININ BÜTÜN GÜCÜYLE
TAVI GELEN DEMİRE VUR.

BU KAVGA EN SONUNCU KAVGAMIZDIR ARTIK
ENTERNASYONALLE KURTULUR İNSANLIK

HEM FABRİKALAR, HEM DE TOPRAK
HERŞEY EMEKÇİNİN MALI
TUFEYLİYE TANIMAYIZ HAK
HERŞEY EMEĞİN OLMALI
CELLATLARIN DÖKTÜKLERİ KAN
BİR GÜN ONLARI BOĞACAK
BU KAN DENİZİNİN UFKUNDAN
KIZIL BİR GÜNEŞ DOĞACAK

BU KAVGA EN SONUNCU KAVGAMIZDIR ARTIK
ENTERNASYONALLE KURTULUR İNSANLIK

1 Mayıs kampanyasının mali zorluklarını altedebilmek için "Halkın gücüne güven,, ilkesini benimseyelim

1 Mayıs gibi bütün ülke çapında açılan ve belli bir dönemi kapsayan bir kampanyanın güçlü bir şekilde yürütülebilmesi için sadece insan gücünü, devrimcileri, yurtseverleri ve en geniş emekçi kitlelerini değil, aynı zamanda insan gücü ile sıkı sıkıya bağıntılı olarak büyük bir maddi gücü de harekete geçirmek, kampanyanın mali zorluklarını altetmek zorundayız.

Proleter devrimciler herşeyde olduğu gibi, 1 Mayıs kampanyasının mali zorluklarını altedebilmek için Bağış Kampanyası açmalı, ve en geniş kitleleri bu yönden de harekete geçirmelidirler.

HALKIN KURTULUŞU, bütün proleter devrimcileri ve emekçi kitleleri Bağış Kampanyasına katılmaya, 1 Mayıs Kampanyasını her yönüyle olduğu gibi, mali yönüyle de güçlendirmeye çağırmaktadır.

1 MAYIS

V. İ. Lenin

İşçi yoldaşlar! Bütün ülkelerin işçilerinin bilinçli bir hayat için uyanışlarını; insanın insana zulüm ve baskısına karşı mücadelede, milyonlarca emekçiyi açlık, yoksulluk ve rezillikten kurtarma mücadelesinde birlik oluşlarını kutladıkları gün 1 Mayıs geliyor. İki dünya, bu büyük mücadelede karşı karşıya duruyor: sermaye dünyası ile emek dünyası, sömürü ve kölelik dünyası ile kardeşlik ve özgürlük dünyası.

Bir tarafta bir avuç zengin kan emiciler var. Bunlar fabrikaları ve değirmenleri, alet ve makinaları ele geçirmişler, milyonlarca dönüm toprağı ve dağ gibi paraları kendi özel mülkleri yapmışlardır. Hükümeti ve orduyu uşakları, yığdıkları servetin sadık bekçi köpekleri yapmışlardır.

Diğer tarafta ise milyonlarca mülksüz vardır. Onların hizmetinde çalışabilmek için parababalarına yalvarmaya zorlandılar. Emekleriyle bütün serveti yarattılar; bununla birlikte, bütün hayatları boyunca bir parça ekmek için mücadele etmek, sadaka dilenir gibi çalışmak için yalvarmak, çok ağır çalışmayla güçlerini ve sağlıklarını kaybetmek ve köylerdeki ahır gibi evlerde ya da büyük kentlerdeki bodrum ve tavan aralarında açlıktan ölmek zorundadırlar.

Ama şimdi bu mülksüz emekçiler, parababalarına ve sömürücülere karşı savaş ilan etmiş bulunuyorlar. Bütün ülkelerin işçileri, ücretli kölelikten, yoksulluk ve sefaletten emeği kurtarmak için savaşıyorlar. İşçiler ortak çalışmayla yaratılan servetin bir avuç zengin için değil bütün çalışanlar yararına kullanılacağı bir toplum sistemi için savaşıyorlar. Toprağı ve fabrikaları, değirmenleri ve makinaları, bütün çalışanların ortak malı yapmak istiyorlar. Zengin ve yoksul olarak bölünmeyi ortadan kaldırmayı, emeğin ürünlerinin işçilere kendilerine gitmesini ve insan türünün bütün başarılarının, çalışma biçimlerindeki bütün gelişmelerin çalışan insana baskı aracı olarak hizmet etmesini değil, ama onun kaderini düzeltmesinde aracı olmasını istiyorlar.

Emeğin sermayeye karşı büyük mücadelesi, bütün ülkelerin işçilerine sonsuz kurbanlara mal olmuştur. Kendi hakları olan daha iyi hayat ve gerçek özgürlük için oluk gibi kan akıtmışlardır. İşçilerin davası için savaşanlar, hükümetler tarafından korkunç işkencelere uğramışlardır. Ama bütün işkencelere rağmen dünya işçilerinin dayanışması büyüyor ve güçleniyor. İşçiler, sosyalist partilerde gittikçe daha sıkı olarak birleşiyorlar, bu partilerin destekçilerinin sayısı milyonlara yükseliyor ve sürekli olarak, adım adım, kapitalist sömürücüler sınıfı üzerinde tam bir zafere doğru ilerliyorlar.

1 Mayıs Kampanyası'nın özel hedefleri

Her kampanya, proleter devrimci hareket açısından bir amaç değil, kitleleri devrim yolunda seferber etmenin, kitlelerle öncü arasındaki organik ilişkilerin pekiştirilmesinin, kitlelerin kendi öz deneyleri ile pişmelerinin bir aracıdır. Kampanya boyunca öncü siyasi hareket bir yandan kendini ve kadrolarını daha üst bir düzeyde eğitirken; bir yandan da kitleleri temel sloganlar etrafında örgütler ve proletaryanın asgari ve azami programının kitleler arasında maddi bir güç haline dönüşmesine çalışır.

Hangi nitelikte olursa olsun, her kampanyanın temel varlık sebebi ve hedefi budur.

Fakat bu, her kampanyanın bu genel ilkelere bağlı olarak özel hedeflerinin olmayacağı anlamına gelmez. Tam tersine herhangi bir kampanya açıldığı dönemin koşullarına uygun olarak bazı özgül özelliklere ve özel hedeflere sahiptir. Başka bir deyimle, herhangi bir kampanya, sınıf mücadelesinin o günkü düzeyine ve sınıflararası ilişkilere bağlı olarak belirli özgül hedefleri içermelidir.

Bu, 1 Mayıs kampanyası açısından da böyledir:

1 Mayıs kampanyası, diğer bütün kampanyalarda olduğu gibi bir amaç değil, proleter devrimci hareket açısından ezilen halk kitlelerini devrim yolunda seferber etmenin, onları eğitmenin bir aracı ve proleter devrimci hareketin daha üst bir düzeye yükselmesi yolunda atılmışyeni bir adım olmalıdır.

Buna bağlı olarak 1 Mayıs kampanyası özel olarak aşağıdaki hedefleri gerçekleştirmenin, bu yolda kalıcı ve sağlam adımlar atmanın bir aracı olmalıdır.

1) 1 Mayıs kampanyası, proleter devrimci hareket ile işçisınıfı arasındaki organik ilişkilerin geliştirilmesinin, güçlendirilmesinin, işçi sınıfını daha büyük bir oranda proleter devrimci saflara kazanmanın bir aracı olmalıdır. İşçi sınıfının devrimdeki önder rolü düşünülürse, ve bugün işçi sınıfının büyük bir çoğunluğunun faşist, sosyal-faşist ve reformist sendika ağalarının etkinliği altında olduğu ve proleter devrimci hareket ile işçi sınıfı arasındaki organik bağların zayıflığı dikkate alınırsa, 1 Mayıs kampanyasının herşeyden önce

Dev.Sa.7.Sü.8'de

1 Mayıs 1977'de Taksim Alanını kana bulayan canilerden hesap sorulmalıdır

Faşist diktatörlüğün özel cinayet örgütleri 1977 1 Mayıs'ında sosyal-faşistlerin hazırladığı provakasyon zemininden de yararlanarak Taksim Alanında toplanan yüzbinlerce emekçinin üzerine otomatik silahlarla ve panzerle saldırmışlar, onlarcasını öldürüp, yüzlercesini yaralamışlardı.

Daha sonra da bu insanlık dışı ve planlı katliamı "iki solcu grup arasındaki çatışma" olarak ilan ederek, işin içinden sıyrılmaya çalışmışlardı.

Ama olayın ilk gününden itibaren proleter devrimcilerin ve bazı demokratların yoğun bir teşhir faaliyeti sonucunda gerçekler bir bir ortaya dökülmüş, yalan ve demagoji yerle bir edilmiş, faşist cinayet örgütlerinin ipliği pazara çıkarılmıştır.

Bugün 1977 1 Mayıs katliamının faşist diktatörlüğün özel cinayet örgütleri, Kontr-Gerilla, MİT ve MHP tarafından düzenlendiğini bütün halk bilmektedir.

"Katillerden hesap soracağız" diyerek kitlelerin oyunu toplayan, ve bugün iktidarda olan CHP yöneticileri, faşist katillerin üzerine yürümek bir tarafa, bugün onlarla uzlaşmakta ve faşist diktatörlüğün bu özel cinayet mangalarının yeni cinayetler düzenlemelerine zemin hazırlamaktadır.

İşçi sınıfı ve bütün halk, bugün, bir yandan 1 Mayıs 1978'i coşkun ve görkemli bir şekilde kutlamaya hazırlanırken, bir yandan da 1 Mayıs 1977'de Taksim Alanını kana bulayan faşist katillerin cezalandırılmasını, Kontr-Gerilla, MİT ve MHP gibi cinayet mangalarının dağıtılmasını istemektedir.

Proleter devrimciler eli kanlı faşist canilerin yakasını bırakmayacak, 1977 katliamının küllenmesine, unutturulmaya çalışılmasına izin vermeyeceklerdir.

Bütün deliller ve suç dosyaları kamuoyuna açıklanmalıdır; katiller bulunmalı ve hesap sorulmalıdır.

I MAYIS NASIL DOĞDU?

Bilindiği gibi 18. yüzyılın ikinci yarısı bütün Avrupa'da burjuvazi ile proletarya arasındaki sınıf çelişmelerinin keskinleştiği, işçi kitlelerinin onbinler halinde mücadeleye atıldığı bir dönemdir. Paris Komünü de bu dönemin bir ürünüdür.

Bu dönemde sadece Avrupa'da değil Amerika'da da geniş işçi kitleleri çeşitli taleplerinin yanısıra, "8 saatlik işgünü"nün yasallaşması için mücadeleye atıldılar ve burjuvazi ile dişe diş bir mücadeleye çiriştiler.

Amerika'nın Baltimor Şehrinde toplanan işçi Kongresi, bütün çalışanlar için "8 saatlik işgünü"nün yasallaşması ve bunun için mücadele edilmesi yönünde bir karar aldı. Fakat işçilerin bu haklı isteği burjuvazi ve onun siyasi iktidarı tarafından reddedildi. Bunun üzerine 1886'da Şikago'da toplanan İşçi Sendikaları Kongresi, 8 saatlik işgününün burjuvaziye zorla kabul ettirilmesi için önemli bir karar aldı. Bu karara göre 1 Mayıs 1886'da 8 saatlik işgünü için genel grev yapılacak ve gösteriler düzenlenecekti. 1 Mayıs 1886'da - alınan karar gereğince- New York, Philadelphia, Şikago, Louisville ve Baltimore vb. gibi büyük sanayi merkezlerinin tümünde işçiler genel greve gittiler. Genel greve 200.000'in üzerinde işçi katılıyordu. Genel grevin yanısıra büyük mitingler ve gösteriler yapıldı. Amerikan işçi sınıfının bu muazzam eylemi karşısında paniğe kapılan burjuvazi, işçilere karşı harekete geçti. Polisin yaptığı saldırı sonucunda 3 Mayıs'ta bir işçi öldürüldü. Bunun üzerine işçiler daha büyük bir kinle yeni bir protesto dalgası başlattılar. 4 Mayıs'taki eylemlere polis ve askeri birlikler yeniden saldırdılar. Bu arada Şikago'daki bir polis merkezine bomba atıldı, polisin baskısı daha da yoğunlaştı. Sekiz sendikacı ve yüzlerce işçi tutuklandı, mahkemeye verildi. 21 Haziran 1886'da sonuçlanan duruşmada 4 işçi için idam, 4 işçi için 15 yıl hapis ve diğerleri için de ağır hapis cezaları verildi. İdama mahkum edilen işçiler 11 Kasım 1887'de asıldılar. Dünya işçi sınıfı tarihinde bu sekiz işçi "Şikago'nun sekiz kurbanı" diye anılır.

Fakat Amerikan burjuvazisinin bu vahşeti Amerikan işçilerini yıldıramamıştı. Örgütlenmesini ve mücadelesini sürdüren işçi sınıfı 1886 Sonbaharında yapılan Belediye Meclisi Seçimlerinde büyük bir başarı sağladılar.

Bu olaylardan üç yıl sonra, 1889 yılının 14-21 Temmuz'unda Paris'te toplanan İkinci Enternasyonalin 1.Kongresinde oybirliğiyle alınan bu kararla 1 Mayıs İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü olarak kabul edildi.

Bu karar uyarınca:

"Belirlenmiş olan tarihte, bütün ülkelerde ve bütün şehirlerde aynı zamanda milletlerarası bir gösteri aracılığıyla, emekçiler, se

Dev. Sa. 6'da

Vergi: Egemen sınıfların emekçi halk üzerindeki bir sömürü aracı

Vergi, egemen sınıfların işçiler, memurlar, öğretmenler, ve bütün emekçi halk üzerindeki sömürü araçlarından biridir. İşçilerin saat ücretinden, memurlar ve bütün çalışanların aylığından kesilen vergiler ve tüketim maddeleri üzerinden alınan vergiler, devlet gelirlerinin büyük kısmını oluşturur. Emekçilerden gasbedilen bu paralar, vergi iadesi, teşvik primi, kredi vb. adlar altında devlet eliyle egemen sınıflara aktarılır.

KOMPRADOR BURJUVAZİ, 25 MİLYAR LİRA VERGİ KAÇIRIYOR

Mart ayı içinde işçiler, memurlar, öğretmenler, aylıkla çalışan teknik elemanlar vb. dışında Gelir Vergisine tabi kişiler beyanname ile vergi öderler. Bu ay sonunda burjuva gazetelerinde Vehbi Koçların, Sabancıların kaç milyon lira vergi ödedikleri reklam edilir. Oysa bugün komprador burjuvazi, Kurumlar Vergisi adı altında işçilerden sömürdüğü artı-değerin ya da onların deyişiyle kârın yalnızca % 20 'sini vergi olarak verir. Pekçok büyük şirket, sözde yardım, okul yapımı, çocuk okutma, spor kulübü yatırımı gibi yollarla kârını en az göstererek bu vergiyi mümkün olduğunca düşürmektedir. Bol bol reklamı yapılan Koç Eğitim Vakfı, Eczacıbaşı Spor Kulüpleri bu tür yollarla daha az vergi vermek için kullanılan araçlardır. Sanayi Odaları, Türk Sanayici ve İşadamları Derneği (TÜSİAD) gibi kuruluşlarda da örgütlü bulunan komprador burjuvazinin vergi adaletsizliğinden zaman zaman yakınması bir katilin gözyaşlarından farksızdır. Kurumlar Vergisi oranını ve uygulama alanını belirleyen egemen sınıfların devletidir. Bu vergi yasasının tanıdığı olanaklardan yararlanan komprador burjuvazi tam 25 milyar (milyon değil) lira vergi kaçırmaktadır. Bütçenin onda birini oluşturan bu dev miktarın faturası elbette emekçi halka ödettirilmektedir. Toplam vergi gelirlerinin % 82'sini emekçi halk ödemektedir.

TOPRAK AĞALARI HİÇ VERGİ ÖDEMİYOR

Toprak ağaları ve büyük toprak sahipleri ise aşağı-yukarı hiç vergi ödemezler. Egemen sınıfların temsilcisi yazarlar bu gerçeği gizlemek için bütün ustalıklarını kullanıyorlar. Ege'de Fahri Tanman, Adana'da Has ve Sapmaz gibi onbinlerce dönüm toprak sahibi büyük soyguncular ise üstelik pamuk gibi tarım ürünlerini ihraç ederek, vergi iadesi alırlar. Bunun yükü de elbette emekçi halka biner. Nitekim 3300 lira olan asgari ücretle çalışan çocuksuz bir işçi 703 lira Gelir Vergisi ve toplam 800 lira vergi ödemektedir.

EGEMEN SINIFLAR VERGİ YÜKÜNÜ GİTTİKÇE ÇALIŞAN HALKA BİNDİRİYORLAR

Devlet gelirlerinin % 75'inden fazlasını vergiler oluşturur. İhracatta vergi iadesi, ithalatta teşvik tedbiri, ihalelerde kredi vb.'nin başlıca kaynağı bu vergilerdir. Ancak egemen sınıfların bu vergilerdeki payı çok düşüktür ve 50 yıldır bu oran gitgide düşmüştür.

DEVLET GELİRLERİNDE

GELİR VERGİSİ PAYI:	
1923-50 arası	% 27
1951-60 arası	% 33
1961-76 arası	% 38

SERVET VERGİSİ PAYI	
1923-50 arası	% 13
1951-60 arası	% 2
1961-76 arası	% 1,7

Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının halk üzerindeki diktatörlüğünün açık göstergesi işte budur: Çalışanların ödediği vergi miktar ve oran olarak artmış, mülk sahibi sınıflar ise neredeyse vergi vermez hale gelmiştir.

Son yıllarda ise çalışanlar üzerindeki vergi yükü iyice artmış, emekçi halkın gerçek ücreti ve satınalma gücü çok ağır vergilerle iyice düşmüştür.

ÇALIŞANLARIN ÖDEDİĞİ TOPLAM GELİR VERGİSİ

1974	14 Milyar
1975	21 Milyar
Artış %	48

SON YILLARDA VERGİ ADI ALTINDA ÇALIŞANLARDAN 10-12 KAT FAZLA PARA GASBEDİLDİ

İşçi ücretleri üzerinden kesilen vergi oranları 1960'da belirlenmiştir. Paranın değeri, o günden bu yana burjuva sözcülerin verileri esas alınsa dahi, 8 kat düşmüştür. Sonuçta düşük ücret alan çalışanlar sanki 8 kat fazla para alıyormuşçasına vergi ödemekteler. Örneğin yıllık geliri (asgari ücretten) 40 bin lira olan bir işçi 1960'daki orana göre % 25, yani yılda toplam 10 bin lira vergi öder. Oysa bugünün 40 bin lirası 1960'ın 5 bin lirasıdır. Bu durumda (resmi rakamlara göre) bir işçi ancak 834 lira ödemeliydi.

Fiyat artışları ve hayat pahalılığının tüm yükünü emekçi halka bindiren komprador burjuvazi ve toprak ağaları Gelir Vergisi oranlarını düzenleyen yasayı 1960'da çıkarttılar ve şimdi bu yasaya dayanarak 1960'a göre 10-12 kat fazla vergi alıyorlar.

VERGİ ARTIŞLARI SONUCUNDA GERÇEK İŞÇİ ÜCRETLERİ DÜŞTÜ

Fiyat artışları ve Gelir Vergisinin 10-12 kat artışı sonunda burjuvazinin işçiler üzerindeki sömürüsü gittikçe artmıştır. 1963 yılında asgari ücret brüt 360 lira iken bir işçi 6,5 saat çalışarak 1 kilo et satın alabiliyordu. Şimdi ise asgari ücret 3300 lira brüttür ve bir işçi ancak 10,5 saat çalışarak 1 kilo et satın alabilir. İşçilerin ve emekçi halkın gerçek ücreti düşmüştür. Egemen sınıfların sömürüyü artırmada kullandıkları önemli bir araç işte vergi prim vb. adlarla işçilerden gasbettikleri paralardır.

Asgari ücretin 3300 liraya çıkmasıyla, gerçekte işçilerden kesilen para, hem miktar, hem yüzde olarak artırılmıştır. Kesinti oranı arttıkça sömürü de artıyor. İşçilerin ve tüm çalışanların satınalma gücü düşmektedir.

	ÜCRET		
	ASGARİ	NET	KESİNTİ
1969	600	558	% 7
1977	1800	1305	% 27
1978	3300	2165	% 34

İşte faşist diktatörlüğün iki ana çizgisi: Bir yanda emekçi halk üzerinde yoğunlaşan zulüm ve baskı; diğer yandan fiyat artışları ve artan oranda vergiler ile emekçi halkın hayat seviyesinin düşürülmesi, sömürünün artması !

EVLİ 2 ÇOCUKLU BİR KİMSE İÇİN VERGİ SSK VS. KESİNTİLERİ

	1.1.1969	1.1.1978
Asgari Ücret	600.-	3300.-
Gelir Vergisi	10.-	663.-
Damga pulu	2.40	13.20
SSK primi	42.-	396.-
Mali Denge Vergisi	—	63.-
Kesinti yekünu	54.40	1135.20
Net Ücret	546.-	2364.80
Ücretin Kesinti %'si	9.06	34.4

GÜNÜMÜZDE YILLIK GELİR	20 bin	40 bin	80 bin
1960'DA KARŞILIĞI	2500	5000	10000
1960'DAKİ MİKTARIN VERGİ ORANI	vergisiz	% 2	% 11
KESİLEN VERGİ	3555	10000	26400
ALINMASI GEREKEN VERGİ	hiç	834	8800
FAZLA KESİLEN VERGİ	3555	9166	17600

Emekçi kitlelerden zorla kesilen vergiler komprador bujruvazi ve toprak ağalarının sömürüsünü artırmaya yarıyor

Emekçi sınıflardan devlet eliyle toplanan vergiler gene devlet aracılığıyla komprador burjuvazi ve toprak ağalarına ihracatta vergi iadesi, teşvik tedbirleri, kredi adı altında devredilmektedir.

Bütçe gelirinin aşağı yukarı %80'ini sağlayan vergilerin önemli bir bölümü ihracatta vergi iadesi adı altında komprador burjuvazinin ihracat yapan büyük şirketlerine verilmektedir. Sayısı 200'ü aşmayan 10 milyon liradan fazla sermayeye sahip "şirketler", ihraç edilen malların değerinin %35-40'ını vergi iadesi adı altında almaktadır. 1976 yılında 3,1 milyar, 1977 yılında 3,5 milyar lira ihracatçı kompradorlara vergi iadesi adı altında verilmiştir. Bu paralar, komprador burjuvazinin emekçi halk üzerindeki sömürüsünü arttırmaktadır.

Özellikle 12 Mart yarı askeri faşist diktatörlük döneminde iyice yaygınlaşan teşvik tedbirleri, emperyalizme bağımlı komprador kapitalizmin sömürüsünü arttırmaktadır. 10 milyon liradan büyük sermayeye sahip kompradorlar, ithalatta gümrük vergisi vermediler. Sermayelerinin yarısını sağlayana kadar gelir ve kurumlar vergiside vermediler. Hatta elektrik su gibi altyapı tesislerine çok az para ödediler. Bütün bunlar emekçi sınıflardan alınan vergilerin arttırılmasıyla sağlandı. Şimdiye kadar teşvik tedbiri adı altında komprador burjuvazi 100 milyar liralık vergiden kurtuldu. Bu 100 milyar doğrudan doğruya, devlet tarafından çalışanlardan alınan vergilerden gelmiştir.

Emekçi halktan kesilen vergiler banka kredileri aracılığıyla da kompradorlara ve büyük toprak sahiplerine, tefeci faizci tüccarlara verilmektedir. Tarımda kredilerin %90'ından fazlasını veren Ziraat Bankası yoksul ve orta köylüleri değil tefeci ve faizci tüccarı ve büyük toprak sahiplerini besler. Tütün, pamuk ve fındıkta toplayıcı ve ihracatçı tüccar devletten aldığı kredilerle yoksul ve orta köylüler üzerindeki sömürüyü arttırır. Banka kredilerinin üçte ikisini dağıtan faşist devlet, sınıf niteliğine uygun olarak ticaret ve sanayide de, egemen sınıfların sömürüsünü arttırma aracı olarak çalışır.

Diğer yandan burjuvazi, prim adı altında işçilerden kestiği paraları Sosyal Sigortalar Kurumuna yatırmamaktadır. Komprador burjuvazinin %90'ı SSK primlerini zamanında yatırmaz, bunları yeni sömürü kaynağı olarak sermaye yapar. Oldukça çok sayıda şirket ise uzun dönem primleri yatırmadıktan sonra sahte iflasla kendini fesheder. İşçilerden kesilen primler egemen sınıfların daha karlı buldukları başka alanlarda sermaye olur. Burjuvazinin işçilerden kesip SSK'ya ödemediği "borçlar" bugün 5 milyar lirayı aşmıştır.

Memurlardan kesilen paralarla kurulan Emekli Sandığı ise memurlara konut kredisi bile vermezken en lüks oteller inşa ederek egemen sınıflar ve yüksek bürokratlar için eğlence yerlerine yatırım yapmaktadır.

CHP hükümetinin "tedbirleri,, halk üzerindeki vergi yükünü artırmayı hedefliyor

CHP reformistlerinin faşist diktatörlüğün üstüne örtmeye çalıştıkları tül artık ne faşizmin içyüzünü ne de reformist demagojiyi gizleyemiyor. Daha dün asgari geçim indirimi mutlaka asgari ücret olacaktır" diyen 12 Mart kalıntısı Maliye Bakanı şimdi utanmadan "Asgari geçim indirimi 1979 Ocak'ında yükseltilebilir. diyor. Koçların, Sabancıların güvenilir adamı Müezzinoğlu "Yapılan hesaplara göre şimdilik 25 milyar liralık yük gelmektedir bütçeye" demiştir. 12 Mart'ta uygulanan teşvik tedbirleriyle komprador burjuvaziye milyarları peşkeş çeken Müezzinoğlu bu 25 milyarın gerçekte tüm emekçi halkın omuzuna binen bir ağır yük olduğunu bilmiyor mu? Bu 25 milyarın Kurumlar Vergisi Yasası aracılığıyla türlü türlü oyunlarla komprador burjuvaların kaçırdığı 25 milyara tamı tamına eşit olduğunu bilmiyor mu? CHP hükümeti faşist diktatörlüğün koltuk değneğidir ve şimdi de milyonlarca işçiye yıl sonuna kadar 10-12 kat fazla vergi ödetmeyi sürdürmeye hazırlanmaktadır. Milyonlarca lira harcayarak düğünler yapan, lüks arabalar satın alan kompradorların vergilendirilmesi için araştırma yapan bazı hesap uzmanlarına "nereden çıktı şimdi bu operasyonlar" diye müdahale eden gene bu 12 Mart savunucusu Maliye Bakanı'dır. Ayakları havada gezen Ecevit, bir koltuğunda 12 Martçı İrfan Özaydınlı, diğerinde gene 12 Martçı Müezzinoğlu ile topallaya topallaya yürümeye çalışmaktadır.

Gene CHP hükümeti Bakanı Kenan Bulutoğlu daha geçen ekim ayında bir seminerde "Türkiye'de Gelir Vergisi tam olarak uygulansaydı, vergi kaçırılması önlenseydi, yurtiçindeki bütün mal ve hizmetlerden alınan dolaylı vergilerin tamamı kaldırılabilirdi." diyordu. İşte reformizmin gerçek yüzü: Hem dolaylı vergilerin kaldırılmasını boş umutlar yaratmak için sahtekarca öne sürüyor, hem de hükümete geçince emperyalizmin dolaylı vergilerle ilgili bütün önerilerini uygulamaya hazırlanıyor Bu çerçevede İşletme Vergisi adı altında aşağı-yukarı bütün günlük tüketim maddelerinde % 5 oranında bir vergi bütün Türkiye çapında uygulanacaktır. Damga Vergisi de tapudan diplomaya kadar her resmi belgeden alınacak; harçlar bir kat artırılacaktır. Aydınlatma vb. adlarla alınacak yeni belediye vergilerinin büyük çoğunluğunu şehir emekçi halkı ödeyecektir. Emperyalist tekellerin önerileri doğrultusunda, Ecevit hükümeti doğrudan vergi getirerek halkın tepkisinden kaçınmakta, ancak deterjandan televizyona kadar maddeleri vergilendirerek dolaylı vergi yolu ile emekçi halk üzerindeki sömürüyü yoğunlaştırmaya hazırlanmaktadır.

Bazı tarım ürünlerinde ihracatta vergi iadesinin % 30'dan, % 25'e düşürülmesi ise ne vergi iadesini kaldırmaktadır; ne de devalüasyonla doğan farkları üretici köylülere geri vermektedir. Diğer yandan % 60 vergilendirmeye tabi olan en üst gelir sınırının 1 milyondan baş-

De.sa.7.sü.4'de

Emekçi halktan alınan vergiler, faşist baskı cihazını güçlendirmek için kullanılıyor

%82'si emekçilerden kesilen vergilerle komprador burjuvazi ve toprak ağaları, halk kitlelerinin mücadelesini bastırmak için faşist devlet cihazını sağlamlaştırır. Bütçede %30'a yakın kısım Milli Savunma Bakanlığı'na ayrılmıştır. Subayların maaş ve yan ödemeleri diğer memurların aylıklarından çok fazladır. Diğer yandan her yıl milyarlarca lira emperyalist silah tekellerine ödenmektedir. Çalışanlardan kesilen vergiler aynı zamanda Kontrgerilla, MİT gibi resmi işkence ve cinayet örgütlerinin el altından beslenmesinde de kullanılmaktadır.

Oysa eğitim, sağlık hizmetleri bütçede herzaman çok az yer tutmuştur. Faşist diktatörlük, 200 milyarı aşan vergi gelirlerini halkın direnişi karşısında egemen sınıfların sömürüsünü koruyacak ordu, polis gibi baskı cihazlarını geliştirmekte harcamaktadır.

Faşist diktatörlüğün memurlardan gasbettiği bir vergi: Meyak kesintisi

Faşist diktatörlük memurların aylığından, vergilerin dışında, hayali bir kuruluş olan MEYAK adına sekiz yıldır ayda % 5 kesinti yapıyor.

Memur Yardımlaşma Kurumu diye herhangi bir resmi kuruluş yoktur. 8 yıldır memur aylıklarının % 5'ini, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının devleti açıkça ve zorbalıkla gasbetmektedir. 1 milyon 300 bin memurun 7 milyar lirası böyle bir faşist yöntemle, hiç bir burjuva yasasına da uydurulmadan gasbedilmektedir. Memurlar, memuriyetten ayrılırken kendi aylıklarından kesilen bu parayı alamıyorlar.

Faşist diktatörlük bu parayı halk düşmanı gizli cinayet şebekelerini beslemekte kullanmıştır. İşte faşist diktatörlüğün iki yönü; bir yandan resmen varolmayan MEYAK adına memurların aylığından 7 milyarlık bir fazladan sömürü! Diğer yandan da bu paralarla beslenen ve gene resmen varlığı kabul edilmeyen Kontr-Gerilla aracılığıyla halk üzerinde baskı ve zulüm!

MEYAK KESİNTİLERİ MEMURLARA HEMEN GERİ VERİLMELİDİR !

Memurlardan MEYAK için ne kadar para kesildi

Aşağıdaki çizelgede yedi yıldanberi her derecedeki memurlardan MEYAK için yapılan kesintilerin toplamı veriliyor. Bu ise memurlar için oldukça önemli toplamlara ulaşıyor.

DERECESİ	7 YILDA KESİLEN
1	37 bin 770 TL.
2	35 bin 001 TL.
3	30 bin 597 TL.
4	26 bin 190 TL.
5	22 bin 923 TL.
6	20 bin 043 TL.
7	17 bin 514 TL.
8	15 bin 351 TL.
9	13 bin 536 TL.
10	11 bin 784 TL.
11	10 bin 731 TL.
12	9 bin 604 TL.
13	8 bin 979 TL.
14	8 bin 148 TL.
15	7 bin 245 TL.

Buhranın derinleştiği koşullarda dolaylı vergiler artar

Vergi, sınıflı toplumun bir ürünüdür. Kapitalizmde işçi ücretlerinden kesilen gelir vergisinin yanı sıra, tüketim maddelerinin satışından alınan dolaylı vergiler oldukça yaygındır. Kapitalizmin tekelci kapitalizm halini almasıyla tekelci burjuvazi, sık sık düştüğü buhranlardan kurtulmak için enflasyona başvurdu; gerçek işçi ücretlerini düşürdü. İşçilerin satınalma gücü azaldı. Tekelci kapitalistler, devlet cihazından yararlanarak gelir vergisinin yanı sıra her türlü dolaylı vergi koydular. Örneğin; ABD'de vergiler 1940'da ulusal gelirin % 20'si iken, 1970'de % 35'ini oluşturuyorlardı.

Emperyalizm, buhranının yükünü hafifletmek ve bunu yarı-sömürge ülke halklarına bindirmek için vergilerden de yararlanır. Bu ülkelerde emper-

Devamı Sayfa 6'da

Vergilerin ve damga resminin bulunmadığı bir ülke: Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti

Arnavutluk Emek Partisi'nin önderliğinde, Arnavutluk vergi ve damga resmi ödenmeyen bir ülke haline gelmiştir. Bu, sosyalist inşa yılları sırasında elde edilmiş çok önemli bir zaferdir.

Sosyalist inşanın bütün aşamalarında AEP, emekçi kitlelerin yararına ve çıkarına bir ekonomik siyaset uygulamıştır. Bu, Parti'nin uyguladığı vergi siyasetinde her zaman kendini göstermektedir. Bu siyaset, vergi ve damga resminin her geçen gün azaltılması ve en sonunda kaldırılmasını getirmiştir. Sosyalist ekonomi ve maliye sektörünün hızla gelişmesi ve güçlenmesi göz önünde bulundurularak ve bunların temelinde AEP, en yüksek hedefi olan geniş emekçi kitlelerin kültürel ve maddi refah seviyesinin yükseltilmesi amacıyla Kasım 1969'da vergi ve damga resmini tamamen kaldıran önemli bir tarihi karar aldı. Böyle bir tedbirin alınması, ülkenin ekonomik ve kültürel planlı kalkınma süreci, toplumun sınıf yapısında meydana gelen değişiklikler, sosyalist ekonominin ve mali sistemin devamlı olarak geliştirilmesi ve güçlendirilmesi sayesinde oldu. Bu gerçek, ASHC Anayasa Taslağında kanuni ifadesini bularak şöyle belirtilmiştir: "Vatandaşlar herhangi bir damga resmi ve vergi ödemezler." Arnavutluk'ta halkın üzerinden damga resmi ve verginin kaldırılması tarihte ilk defa görülüyordu ve bu, AEP'nin ve Arnavutluk halkının büyük zaferiydi. Bu, kapitalist ve revizyonist sisteme karşı sosyalist siyasi sistemin üstünlüğünün tartışma götürmez bir ispatıdır. Emekçi kitleler üzerinden her türlü vergi ve damga resminin kaldırılması imkanları ve şartları sadece sosyalist toplumda yaratılır. Kapitalist ve revizyonist ülkelerde tam tersi olmaktadır. Kapitalist ülkelerde, devlet bütçesi gelirlerinin en önemli bölümünü devamlı olarak arttırılan dolaylı ve dolaysız vergiler ve damga resmi teşkil etmektedir. Bu ülkelerde bütün vergi yükü emekçi kitlelerin sırtına yüklenmiştir. Örneğin vergiler ve damga resmi aracılığıyla devlet, ABD ve Batı Almanya'da bir ailenin toplam gelirinin %30'unu, Fransa ve İngiltere'de ise %25'ini almaktadır. Sovyetler Birliği ve diğer revizyonist ülkelerde de durum tamamen aynıdır. Sovyet revizyonistleri, halk üzerindeki damga resminin kaldırılacağı üzerine yaygaralar koparmışlar, hatta gün bile tespit etmişlerdir. Fakat gerçek tam tersini göstermektedir. Bu ülkede kapitalizmin yeniden inşa edilmesiyle birlikte kapitalist vergi sistemi de yeniden yerleştirilmiştir. İşletme vergisi, tüketim maddeleri üzerinde aslında emekçi kitleler tarafından ödenen dolaysız bir vergi olarak getirilmiş diğer taraftan kapitalist ülkelerde yaygın bir şekilde uygulanan diğer vergiler ve damga resimleri de Sovyetler Birliği'nde yeniden yerleştirilmiştir Bugün Sovyetler Birliği'nde ve diğer revizyonist ülkelerde çeşitli vergiler bütçe gelirinin büyük bir bölümünü sağlamaktadır. Böylece işçiler yaşamları üzerine çöken ikinci bir sömürüye maruz kalmaktadır.

Arnavutluk'ta halk üzerindeki vergilerin tamamen kaldırılmasının yanısıra emekçi kitlelerin yararına yiyecek maddelerinin ve sanayi mamulleri - nin perakende fiyatlarının indirilmesi, devletin köylülükten satın aldığı tarımsal üretim maddelerinin toptan fiyatlarının yükseltilmesi, çok sayıda kültürel hizmetin bedava sağlanması ve bunun gibi geniş ölçüde alınan tedbirler hala geçerlidir. Arnavutluk'ta halk iktidarı yıllarında fiyatlar 14 defa indirilmiştir. Devlet bütçesinin dörtte biri doğrudan doğruya halkın yararına olan harcamaları karşılamak üzere kullanılmaktadır. Hepsinin ötesinde tıbbi bakım ve okullar parasızdır. Ev kiraları son derece düşüktür. Emekçi halkın çocuklarını yuvaya veya anaokuluna gönderebilmesi için fiyatlar çok uygundur. Su, elektrik ve bunlar gibi diğer hizmetlerin karşılığı da çok düşüktür. Bir iki günlük gelir ev kirasını ödemeye yetmektedir.

AEP tarafından uygulanan bu doğru ekonomik siyaset, emekçilerin kültürel ve maddi refah seviyesinin sürekli olarak artmasını sağlamaktadır. Bundan başka işçi gelirleri sadece vergi veya damga resmi olmadığı için azalmamakla kalmamakta bir yıldan diğerine ve bir beş yıllık plandan diğerine gerçek anlamda artmaktadır. 1975 yılında 1970'e göre halkın gerçek geliri %14,5 artmıştır. Halkın kültürel ve maddi seviyesindeki bu yükseliş, nüfus artış oranının çok yüksek olduğu bir zamanda gerçekleştirilmiştir. Arnavutluk, her bin kişi başına dünyada en yüksek nüfus artışına sahiptir.

Halkın gerçek hayat seviyesinde gerçekleştirilen bu yükseliş, Arnavutluk'un aynı zamanda azgın emperyalist kuşatma şartlarında olduğu ve onların, sosyalist toplumun tamamen inşa edilmesine doğru atılan adımları durdurmak için umutsuzca çaba harcadıkları bir sırada başarılmıştır. Bu yüzden sosyalist Arnavutluk, gelecekte de AEP'nin önderlik ettiği yolda muzaffer bir şekilde ilerleyecektir.

(Tiran Radyosu. 29 Ekim 1976)

işçi
köylü
mektupları

İ. Gökhan Edge'nin katillerinden olan polisi halk tecrit etti

Diyarbakır işkencehanelerinde Kasım 1976'da MİT tarafından katledilen İ.Gökhan Edge Yoldaşın katillerinden, Diyarbakır I.Şube polislerinden DURSUN ERASLAN korkusundan Diyarbakır'a gidemeyip Niksar'ın BOĞAZBAŞI köyündeki evinde saklanmaktadır. Fakat görgü tanıklarının ifadesine göre köy içine çıkamayan bu faşist arasıra gizli gizli İstanbul- Ankara'ya gidip gelmektedir.

HALKIN KURTULUŞU gazetesinin 92. sayısında yer alan İ.Gökhan Edge yoldaşın katillerinin adlarını okuyan köylüler ve çevre halkı bu faşistin yoldaşın katili olduğunu anlamışlar ve yolda, kahvede her yerde bu konudan söz etmeye başlamışlardır.

Dursun Eraslan ise İsmail Gökhan EDGE'nin "kaçakçı" olduğunu söylemiştir. Devrimciler İ.Gökhan EDGE'nin kişiliğini ve mücadelesini savunup, kendisini sıkıştırınca bu faşist katil "kendisinin o gün izinli olduğunu" söylemiş ve daha sonra da "sadece bir tokat vurduğunu" söylemiştir.

Devrimcilerin köyde, çevre köylerde ve kasabada yaptıkları propaganda sonucu dışarı çıkamayan katil, ailesinin içinde bile tecrit olmuştur.

Katilin ağabeyi "biz katil besleyemeyiz, görevine git" demektedir. Bu katil ise "izinli olduğunu, tayinini Çorum'a çıkaracağını" söylemiştir.

Artık katiller kitlelerin içinde barınamamakta "iyot" gibi açığa çıkmaktadır.

Bu katilin 3-4 aydır BOĞAZBAŞI köyünde "MİT" tarafından beslendiği halkımızın gözünden gizlenemez. Köy ve çevre köyler halkı bu MİT uşağı katilin gerçek "halk düşmanı" yüzünü kavramaktadır.

HALK DÜŞMANLARI YAKANIZI HALKIMIZIN ELİNDEN KURTARAMAYACAKSINIZ!

İŞKENCECİ FAŞİST KATİLLERDEN HESAP SORALIM!
FAŞİZME ÖLÜM İŞKENCEYE SON!

NİKSARLI DEVRİMCİLER

Buhranın derinleştiği

Baş.ta.sa.5'de

yalizmin işbirlikçisi olan egemen sınıflar aracılığıyla emekçilere bindirilen vergilerin bir bölümü emperyalist devletlere olan borçların faizlerine, emperyalist silah tekellerine gider. Devlet eliyle komprador kapitalistlere verilen vergilerin bir bölümü gene emperyalist tekellere gider. Diğer yandan feodal kalıntıların varlığını sürdürmesi ve komprador kapitalizmin egemenliği yüzünden yarı-sömürge ülkelerde vergi gelirleri bir türlü bütçeye denk gelmez. Emperyalizmin işbirlikçisi olan egemen sınıflar aracılığıyla emperyalizmin buhranı da ülke halkına yüklenmiştir.Bu nedenle bütçe her zaman açık verir.

Emperyalist tekellerin uluslararası örgütü IMF'nin önerileri arasında bulunan yeni vergiler, emperyalizmin bunalımını halkımıza daha ağır olarak yüklemeyi öngörmektedir. Zaten sigara, içki gibi tekel maddelerinden televizyon, radyo vergilerine kadar emekçi halk tüketim maddeleri üzerinde bir daha vergilendirilmektedir. Yalnız İstanbul'da bu yıl dolaylı vergilerde 3 milyar liralık artış olacaktır. IMF'nin önerileri içinde yer alan damga resmi, diploma, nüfus kağıdı, noter senedi vb. harçları gibi vergilerin artırılması ve yanı sıra yeni belediye vergileri bütün emekçi halk üzerindeki vergi yükünün daha da artırılmasıdır.

Ankara da

Baş.ta.sa.1'de

tuluş Sosyalist Dergi" adına birer konuşma yapıldı. Sosyal-faşistlere ve TİKP revizyonistlerine söz hakkı verilmedi.

Konuşmalardan sonra Hacettepe Üniversitesi Merkez Binası önüne kadar bir yürüyüş yapıldı. Devrim andı içildi, miting sona erdi.

Ankara'daki miting ve yürüyüşe katılan 10 bin kişi, Kontr-Gerilla, MİT ve MHP'nin kapatılması, faşist diktatörlüğün eli kanlı kiralık katillerinin cezalandırılması için sonuna kadar mücadele edeceklerine and içtiler.

Halk kitleleri,

Baş.ta.sa.1'de

yor. Öldürülen her yurtseverin, devrimcinin kanında Türkeş'in eli vardır.

Özellikle 12 Mart döneminden sonra MHP'nin cinayetleri, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının emekçi kitleler üzerinde yürüttüğü faşist baskı ve terörün planlı bir parçası oldu. Kontr—Gerilla ve MİT ile işbirliği yapan MHP ve Ülkü Ocaklı faşistler,açıkça belirttikleri gibi, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının devletine, faşist terörü uygulamada yardımcı oldular. Sayısız olayda onlar kitleye saldırdılar, arkadan gelen polis, yaralı yurtseverleri tutukladı, işkenceye çekti.

MHP, aynı zamanda Amerikan emperyalizminin ülkemiz üzerindeki hegemonyasının en sadık savunucusudur. Her türden faşist demagojiye başvuran Türkeş "emperyalizme karşı" olduğu yalanını söylerken "kızıl emperyalizm" vb. gibi faşist terimler kullanır ama hiç bir zaman Amerika'nın emperyalist olduğunu lafta dahi belirtmez. Amerikan ilaç tekelleri 1974'de ülkemiz köylülerinin afyon ekimini engellemek istediğinde Türkeş, "Amerikalı dostlarımızı üzmemek" gerektiğini belirtmişti. Son Ecevit-Karamanlis buluşmasından sonra bütün emperyalistlerle uzlaşan Ecevit'in "ABD ile ilişkilerimizi gözden geçireceğiz" sözüne karşı Türkeş bunu "ABD'ye karşı fevri, düşünülmeden yapılmış bir çıkış" olarak değerlendirdi. Gene aynı Türkeş,develüasyondan doğan farkların ithalatçılara ödetilmesine ilişkin,olağan tedbire karşı açıkça komprador burjuvazinin yanında yer almıştır.

Bugün bir yandan "kapitalizme de,komünizme de karşıyız" faşist demagojisi açığa çıkarken, diğer yandan MHP'li ve Ülkü Ocak'lı katillerin cani yüzü iyice beliriyor.İstanbul Üniversitesi'ndeki katliamın sorumluları arasında MİT, Kontr-Gerilla ile işbirliği yapan MHP'liler ve Türkeş vardır. Faşist canilerin kimlikleri bellidir ve onlar yeminli halk düşmanı Türkeş"in sadık köpekleridir.

Emekçi halk kitleleri, emperyalizmin güvenilir uşağı Türkeş'ten ve MHP'den hesap soracaktır. Türkeş'in "üzüntüsü", halkın faşizme karşı kabaran öfkesinden duyduğu korkudur. Korkunun ecele faydası olmadığı gibi, emekçi halkımız Türkeş'in de defterini dürecektir.

MHP KAPATILMALI,
BÜTÜN FAŞİST KATİLLERDEN HESAP SORULMALIDIR !

IMF ile varılan

Baş.ta.sa.3'de

yacaktır. "Emperyalizmin IMF aracılığıyla daha önce dayattığı;

1-Türk Lirasının devalüe edilmesi

2-Köylünün ürettiği malların taban fiyatlarının düşük tutulması,

3-Kamu İktisadi Kuruluşlarının ürettiği mallara zam yapılması,

4-Tasarrufların artırılması amacıyla faiz oranlarının yükseltilmesi,

5-Kalkınma hızının düşük tutulması gibi önlemler uygulama alanına sokulmuştur ve bunlar sürdürülecektir. Şimdi emekçi halk kitlelerinin sırtına yüklenecek yeni vergiler ve işçi ücretlerinin dondurulması "önlemi" sıradadır.

Emperyalizmin egemen sınıflara kredi olarak akıttığı 500 milyon dolarlık sermaye ihracının faturası,daha önce uygulanan ekonomik önlemlerin yanı sıra vergiler ve işçi ücretlerinin dondurulması aracılığıyla da emekçi halka ödetilecektir.

EKONOMİK SALDIRI FAŞİST TERÖRÜ DE YOĞUNLAŞTIRIYOR

Emperyalizmin bu yeni ekonomik saldırısı, siyasal planda sınıf mücadelesinin keskinleşmesi sonucunu doğuracaktır. Emekçi halk kitlelerinin yaşamı, zamlar, vergiler ve düşük ücretlerle daha da çekilmez hale gelecek, bu durum emekçi kitlelerin, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğüne karşı mücadelesini kamçılayacaktır. Son aylarda,halk kitlelerinin hızla yükselen mücadelesi daha üst boyutlara ulaşacaktır.

Faşist diktatörlük bunu bildiği için faşist baskı ve terörü yoğunlaştırmış, kitle kıyımlarına girişmiştir. Bu artan terör, egemen sınıfların emperyalizme verdikleri güvencenin bir bölümüdür. Onlar bu yolla emekçi kitleleri sindirmek, ülkeyi emperyalist sömürü ve yağmaya daha da açarak "kredi" olarak ceplerine akacak kârları artırmak hesabındadırlar.

CHP HÜKÜMETİ IMF'NİN DAYATTIĞI KÖLELİK ANLAŞMASINA BOYUN EĞEREK EMPERYALİZMİN VE YERLİ EGEMEN SINIFLARIN YANINDA OLDUĞUNU BİR KEZ DAHA KANITLADI

"IMF ile varılan anlaşma" başlığı altında ülkemizin emperyalist boyunduruk altına daha çok sokulması ve emperyalist sömürüye daha çok açılması CHP hükümeti eliyle gerçekleşmiştir. Washington'da emperyalistlerin sözcülerinin "Ecevit hükümetinin siyasal ve ekonomik başarısı" vb. laflarla, Ecevit hükümetinin sırtını sıvazlaması boşuna değildir. Emperyalizme ve faşizme karşı olduğu demagojisiyle işbaşına gelen Ecevit hükümeti, giriştiği ve sürdürdüğü uygulamalarla emperyalistlerin ve yerli egemen sınıfların övgüsüne hak kazanmıştır.

IMF ile anlaşmayı en kısa zamanda sağladığı için övünen CHP hükümeti , gerçekte ülkedeki emperyalist sömürüyü en kısa zamanda artırmanın şampiyonu olmuştur. Yakında imzalanacak olan "Niyet Mektubu" CHP hükümetinin emperyalistlerle "iyi ilişkilerini" daha da geliştirme "niyet"lerinin resmi kanıtıdır. Komprador burjuvazi ve toprak ağalarına elvererek onları "ekonomik darboğazlar" dan aşırtan reformist CHP faşist diktatörlüğün halk kitlelerine yönelttiği teröre de boyun eğmektedir.

Emekçi kitlenin gözünde CHP hükümetinin gerçek yüzü her geçen gün daha da açığa çıkmaktadır. O emperyalizme ve faşizme karşı olduğu masallarıyla artık kendini bile kandıramaz duruma gelmiştir.

Gerçekten anti-emperyalist olmak, ekonomik, askeri, diplomatik, siyasi hangi alanda olursa olsun emperyalistlerle (ve sosyal-emperyalistlerle) imzalanmış olan kölelik anlaşmaları ve onlara verilmiş bütün imtiyazların kaldırılması, ülkemiz toprakları üzerinde tek bir emperyalist askeri birlik ve üs bırakılmaması doğrultusunda devrimci proletaryanın ve emekçi halk kitlelerinin yürüttüğü mücadeleye katılmakla sağlanır.

CHP hükümeti, IMF'nin dayattığı kölelik anlaşmasına boyun eğmekle, anti-emperyalist olduğu yolundaki demagojisini böylece kendi eliyle açığa çıkarmıştır.

Ezilen halk kitleleri bütün emperyalist kölelik anlaşmalarını yırtacak, bağımsız ve demokratik bir Türkiye'yi kandi nasırlı kolları üzerinde yükseltecektir.

Marşe'nin

Baş.ta.sa.2'de

let aracılığıyla iyice işçi sınıfının omuzlarına bindirecektir.

Mitteran ve Marşe'nin Fransız tekelci burjuvazisi hizmetindeki emelleri, "Üç Dünya Teorisi" savunucularının "İkinci Dünya", "ileri kapitalist ülke" tahlilleriyle uyum halindedir. Özellikle Fransız revizyonist partisi, kendi tekelci burjuvazisinin çıkarlarını savunmakta ve bu anlamda Sovyet revizyonistleriyle çıkar çelişkisine sahip bulunmaktadır. "Üç Dünya" teorisyenleri, iki süper devletin dışında kalan Fransız tekelci burjuvazisinin güvenilir savunucusu Marşe'ye ne zaman alkış tutacaklar?

Fransa'da yapılan seçimlerde II. Enternasyonal oportünizmi ve Avrupa komünizmi, derinleşen buhran şartlarında sınıf mücadelesine gittikçe artan sayıda katılan işçilerin ve bütün emekçi halkın gözünü boyamak, devrimcileşmesini yavaşlatmak amacını güden burjuva ideolojileridir. Mayıs 68'in 10. yıldönümü yaklaşırken milyonlarca Fransız işçisi grevlerden, gösterilere dek mücadeleye atılmaktadır. 1936'dan, 1945'den sonra işte üçüncü kez,Fransız tekelci burjuvazisi, II. Enternasyonal oportünizmini ve ayrıca ilk kez Marşe revizyonizmini imdadına çağırmaktadır.

Fransa proletaryası, Paris Komünü derslerini unutmadı. 1830 ve 1848'de barikatlarda can veren yüz binlerce Fransız işçisinin ve Paris Komünü'nün 40 bin devrim şehidinin, burjuvaziyle dişe diş sınıf mücadelesi anıları bugün de canlıdır.

Batı Avrupa

Baş.ta.sa.2'de

Fransız ve İtalyan revizyonist partileri tarafından yatıştırılmağa çalışılmaktadır. Avrupa Ortak Pazar'ı Avrupa emperyalistlerinin buhranını dindirmemiş,tersine hem Amerikan emperyalizminin buhranının bir kısmını Avrupa halklarına devretmesine yaramış hem de değişik ülkelerden tekeller arasındaki rekabeti arttırmış,iyice girift hale getirmiştir. Bugün İtalya'da devletin hızla faşistleştirilmesi ve eski faşist çetelerin devlet tarafından canlandırılması, emperyalizmin buhrandan çıkma çaresizliğini, emekçilerin gittikçe siyasi nitelik kazanan talepleri karşısında tekelci burjuva diktatörlüğün siyasi gericilik yüzünü göstermektedir.

Batı Avrupa'da tekelci burjuvazi, AET ve NATO aracılığıyla binbir bağla Amerikan emperyalizmine bağlanmıştır. Amerikan tekelleri ,Avrupa'daki sermayenin ülkelere göre %25-50'sini denetlemektedir. Bu nedenle Avrupa emekçi kitleleri üzerine, Amerikan emperyalizminin artan buhranın yükünden bir bölüm de bindirilmektedir. Dolar düşerken, ihracatını azaltmak pahasına Alman mali sermayesi imdada koşmakta ve Mark'ın değerini yükseltmektedir. Petrol fiyatlarının artışından esas etkilenen Amerikan tekelleri değil Alman, İngiliz, Fransız, İtalyan tekelleri olmuştur. Yarı-sömürge ülkelerin ezici çoğunluğu ise iki süper devletten birine bağımlı durumdadır. Bu durum Avrupa tekellerinin buhranını daha da derinleştirmektedir.

Yarı-sömürge ülke halklarının milli ve sosyal kurtuluş savaşları yalnızca iki süper devlete değil,Batı Avrupa emperyalistlerine de darbe indirmektedir . Pazarlar ve hammadde kaynakları için mücadeleden asla vazgeçmemiş olan Avrupa emperyalistleri, özellikle Fransız ve İngiliz tekelci burjuvazisi, ezilen halklara karşı Bermuda'da, Batı Sahra'da, Dofar'da olduğu gibi kan ve ateşe başvurmaktan çekinmiyorlar.

Diğer yandan Batı Avrupa'da sınıf mücadelesi gittikçe keskinleşmektedir. Artık işçiler ekonomik taleplerle yetinmemekte, siyasi niteliği ağır basan talepler öne sürmektedir. Batılı emperyalist blokun başını çeken Amerika'da dahi grevler yaygınlaşmaktadır. 165 bin kömür madeni işçisi, burjuva ajanı sendika patronlarının sahte anlaşmasını tanımadılar ve haklı talepleri için üç aydır grevde bulunuyorlar.Amerikan tekellerinin başkanı Carter'in bütün tehditleri ve eskimiş yasalara dayanan tedbirleri maden işçilerinin mücadelesini durduramıyor.

Metropollerde proletarya burjuvazi çelişkisi, emperyalist devletlerle ezilen halklar arasındaki çelişki ve emperyalist devletler, tekelci birlikler arasındaki çelişki! İşte, çağımızın temel çelişkisi olan kapitalizm-sosyalizm çelişkisi temeli üzerinde bu üç başlıca çelişki, yalnızca iki süper devlet için değil Batı Avrupa emperyalistleri için de varlığını sürdürüyor. Lenin'in emperyalizm ve devlet tahlili bize "Üç Dünya" teorisyenlerinin karşı-devrimci yüzünü açıkça gösteriyor: Emperyalizm, tekelci kapitalizmdir ve özü itibariyle siyası gericiliktir, şiddet ve tahakkümdür. Batı Avrupa'da tekelci burjuvazinin diktörlüğü söz konusudur ve buna "ileri kapitalist devlet" demek proletaryaya ihanet ve burjuva kuyrukçuluğu yolunu göstermektir.

Şanlı Komin günlerinin yıldönümünde Marx'ın "Bütün ülkelerin proleterleri birleşin! Zincirlerinizden başka kaybedecek şeyiniz yoktur. Oysa kazanacağınız koca bir dünya var! " sözleri Avrupa proletaryasının , tekelci burjuva diktatörlüğünü yıkmak, proletarya diktatörlüğünü kurmak ve sınıfsız toplum için verdiği uzlaşmaz sınıf mücadelesine bugün de ışık tutuyor. Enver Hoca yoldaşın AEP VII. Kongresinde belirttiği gibi "dünya, halkların devrim ve milli kurtuluş davasının sadece bir emel ve geleceğe ait bir imkan değil, çözülmek için ele alınmış bir mesele olduğu bir safhada bulunmaktadır."

Kontr-Gerilla

Baş.ta.sa.1'de

şist diktatörlüğün Kontr-Gerilla, MİT, MHP ve Ülkü Ocakları gibi özel cinayet mangaları hunharca katliamlar düzenlemekte, yeni saldırı ve katliam planları hazırlamaktadırlar.

Son günlerde yurdun birçok köşesinde emekçi halka, yurtsever, demokratlara ve devrimcilere karşı düzenlenen canice katliamlar Kontr-Gerilla, MİT ve MHP gibi özel katliam şebekeleri tarafından planlanmakta ve bu planlar bunların emrindeki faşist katiller tarafından uygulanmaktadır.

İstanbul Üniversitesinde 16 Mart'ta düzenlenen bombalı ve silahlı katliam, geçmişten beri yürütülmekte olan bu planlı siyasetin yeni ve üst düzeydeki bir parçasıdır.

Kontr-Gerilla, MİT ve MHP bu saldırı ve katliamlarını 12 Mart yarı-askeri faşist diktatörlüğü döneminden bu yana canice sürdürmektedirler.

1 Mayıs 1977'de Taksim Alanının kana bulanarak 34 emekçinin katledilmesi, 5 Haziran 1977 seçimleri öncesinde İzmir Çiğli Havaalanında Ecevit'e düzenlenen suikast girişimi, 3 Haziran 1977'de Taksim Alanının yeniden kana bulanmak istenmesi, birçok demokratın evine yapılan saldırı, halkın topluca oturduğu yerlere atılan bombalar,yüzlerce yurtsever ve devrimcinin katledilmesi , ve 12 Mart dönemindeki Kültür Sarayı yangını,Eminönü arabalı vapurunun batırılması vb. bütün bu "eylemler" Kontr-Gerilla, MİT ve MHP tarafından düzenlenmiştir.

16 Mart'ta İstanbul Üniversitesi'nde düzenlenen planlı ve önceden hazırlanmış katliam, geçmişten beri süregelmekte olan saldırı ve katliamlar zincirinin bir devamıdır.

Kontr-Gerilla, MİT ve MHP gibi faşist diktatörlüğün özel cinayet mangaları, bugün saldırı ve katliamlarını bütün ülke çapında yaygınlaştırmaya çalışmakta, canice faaliyetlerini yoğunlaştırmaktadırlar.

Ve onlar bugünden yeni katliam ve provakasyonlar hazırlığı içindedirler. Emekçi halkı yeni bombalı ve silahlı saldırılarla yıldırmaya,emperyalistler ve egemen sınıflar için gül bahçesi yaratmaya hazırlanmaktadırlar.

Ama emekçi halk kitlelerinin yükselen mücadelesi buna izin vermeyecektir. Bugün takke düşmüş, kel görünmüştür, faşist caniler bütün suç delilleriyle birlikte yakayı ele vermişlerdir.

CHP hükümeti ne kadar faşist diktatörlüğü ve onun özel saldırı odaklarını gözlerden gizlemeye çalışırsa çalışsın, milyonlarca emekçi katillerin kimler olduğunu bilmekte, bu cinayet yuvalarının ortadan kaldırılmasını, bütün canilerin hak ettikleri cezaya çarptırılmasını istemektedir.

Ve bunun için emekçi halk CHP hükümetinin faşist diktatörlükle ve cinayet mangaları ile uzlaşıcı siyasetine değil, kendi gücüne güvenmektedir.

Başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi halk faşist katillerin üzerine yürüyecek, faşist cinayet mangalarını, Kontr-Gerilla'yı, MİT'i ve MHP'yi ve onların asıl kaynağı olan faşist diktatörlüğü yerle bir edecektir.

CHP YÖNETİCİLERİNİN

Baş.ta.sa.1'de

reden gelirse gelsin" saf satalarıyla kafaları iyice karıştırmak istemektedir.

CHP yöneticileri "birlik, beraberlik" için MHP've Demirel'e de çağrıda bulunuyorlar.Ecevit, "barış" için MHP'li faşist canilere el uzatıyor. Bu, halk düşmanı katilleri meşrulaştırmak ve yüreklendirmektir. Halk,faşist katillerden ve işkencecilerden hesap sorulmasını istiyor. Ecevit,halk düşmanlarına "gelin birleşelim" diyor. En geniş halk kitlelerinin talebi,bütün faşist yuvaların dağıtılması, MHP'nin kapatılmasıdır. Türkeşler ve Demireller, Amerikan emperyalizminin sadık uşaklarıdır, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının temsilcileridir.Yeminli halk düşmanı Türkeşlerle, Demirellerle uzlaşan CHP yöneticileri, halka karşı egemen sınıfların siyasetini uygulamaktadır.

MİT, Kontrgerilla, MHP cinayet şebekeleri gözü dönmüşçesine halka saldırıyorlar. Onlar, CHP'li milletvekillerinden Süleyman Genç'in evine ordu yapısı el bombası attılar. Özaydınlı bunu bilmiyor mu? CHP senatörü Muhittin Taylan'ın evi,Meclis Başkanı Cahit Karakaş'ın arabası kurşunlandı? Özaydınlı bunları da bilmiyor mu? Danıştay,belediye binaları vb. bombalandı.Özaydınlı bunları da kimlerin yaptığını bilmiyor mu? CHP'li yöneticiler bunları da, 1 Mayıs katliamını da, Haziran 77 seçimlerinden önceki Çiğli suikastini de düzenleyenlerin Kontrgerilla,MİT,MHP'de yuvalanmış faşist caniler olduğunu çok iyi biliyorlar. Özellikle CIA-Kontrgerilla işbirliğiyle düzenlenen 1 Mayıs katliamı günler önce faşist yazarlar tarafından dahi üstü kapalı duyurulmuştur. 1 Mayıs katliamının raporları Ecevit'in elinde vardır. Haziran 77 seçimlerinden önceki askeri faşist darbe girişimini ise, Demirel dahi bir mektupla Ecevit'e duyurmak zorunda kalmıştır.CHP yöneticileri bunları açıklamak şöyle dursun, demokrat CHP'li milletvekillerini susturmak için her yola başvuruyorlar. Kontrgerilla'nın cani faaliyetlerini açıklayan Niyazi Ünsal, CHP yöneticileri tarafından zorla susturuldu. İşte faşist cinayetleri küllendirmek isteyen bu tutumlar,bugün İstanbul'daki faşist katliamın yolunu açtı.

Bugün, CHP milletvekilleri arasından ve tabandan sayısız yurtsever, demokrat,faşist katillerden hesap sorulmasını,faşist yuvaların dağıtılmasını istiyor. Oysa, Özaydınlı, CHP milletvekili Muammer Aksoy'a 12 Mart döneminde işkence yapmış İbrahim Ural'ı, işçilere karşı zulmü yoğunlaştırmak için Kocaeli'ne Emniyet Müdürü tayin etti. Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının güvenilir temsilcileri,Demirel'in adamı birçok AP'li vali, bir ilden diğerine verildi. Onlarca devrimciyi açıkça katletmiş olan, 12 Mart ve MC dönemleri işkencecisi Uğur Gür İstanbul'da hâlâ yurtseverlere yeni komplolar düzenliyor. İstanbul'daki Toplum Polisinin Şefi Salih Bora, MC döneminde, İstanbul Üniversitesi'nde Ülkü Ocaklı faşist katillerin en güvenilir dostuydu. Şimdi Balıkesir Emniyet Müdürü oldu. İşte CHP yöneticileri faşist işkencecileri, polisleri böyle mükafatlandırıyor.

1978 bütçesine polis için yeni konulan milyonlarca lira, Salih Boraların, Uğur Gürlerin yeni cinayet ve işkencelerinde onlara bir tür teşvik primidir. CHP tabanından yurtsever,demokratlar Salih Bora, Uğur Gür, Şükrü Balcı gibilerinden hesap sorulmasını isterken, Özaydınlı onları başka şehirlerde emekçi halkımızın üstüne yolluyor.

CHP yöneticileri sık sık "Danıştaş kararlarına uyacaklarını" açıklamışlardır. Ama Danıştay'ın eğitim enstitüleri giriş sınavlarını iptal eden kararlarına uymadılar.Bugün eğitim enstitülerinde,bir çok yurtseverin katili olan, pek çok Ülkü Ocaklı faşist yuvalanmış bulunmaktadır. Danıştay kararını çiğneyen CHP yöneticileri, eğitim enstitülerindeki faşist cinayet yuvalarını da koruyor. En geniş öğrenci kitlesi "öğrenim özgürlüğü, can güvenliği" isterken, faşist katiller cinayet mevzilerinde bırakılmıştır.Yarın öbür gün, eğitim enstitülerinde yeni kitle katliamları olursa,bu faşist canilerin teşvikçisi,işte Danıştay kararını uygulamayan Milli Eğitim Bakanı ve diğer CHP yöneticileridir.

CHP yöneticileri, faşist diktatörlüğün koltuk değneğidir. Onlar, Kontrgerilla, MİT, MHP'den hesap sorulmasını isteyen geniş emekçi kitlelerin sesini bastırmaya çalışıyorlar. Halka karşı egemen sınıfların safında yer tutuyorlar. Halkın faşist cinayetlere karşı tepkisini yatıştırmaya çalışıyorlar. İstanbul'daki faşist katliam üzerine Ecevit, "eğer iş bırakma gibi eylemler olursa, bu, tedhiş çetelerinin işine gelir" dedi. Ecevit, bu tedhiş çetelerinin ismini gizliyor: MHP, MİT,Kontrgerilla faşist yuvaları! Diğer yandan Ecevit, Üniversite gençliğine karşı girişilen faşist tertibi protesto için DİSK'in başladığı genel grevi baltalamaya çalışıyor. Hayır! Hiç bir DİSK üyesi işçi, hiç bir CHP'li yurtsever, demokrat böyle boş laflara kapılarak faşizme teslimiyet yoluna girmeyecektir. Faşist katillerin işine gelen, tam tamına Ecevit ve CHP yöneticilerinin faşist cinayetleri örtbas eden tutumudur ve MHP'li, Ülkü Ocaklı katillerin en çok korktuğu da emekçi halk kitlelerinin faşizme karşı nefretidir. Bu nedenle, onbinlerce gösterici, binlerce jandarma ve polis tarafından kuşatılarak yürüyüş yapabilmiştir. Faşist katillerin işine gelen, cinayetlerini işledikten sonra tam tamına Ecevit gibi bir sahte "halkçı"nın kalkıp işçilerin anti-faşist direnişini kırmak için, aynen Ecevit'in konuştuğu kelimelerle konuşmasıdır.

Geçmişte Demirellere karşı Ecevit, "parlamento halkın 10 yıl gerisindedir" diyordu. Şimdi emekçi halk kitlelerinin mücadelesinin ve faşist yuvaların dağıtılmasını isteyen CHP'li yurtsever, demokratların çok çok gerisinde olan Ecevit ve çevresindeki CHP'li yöneticilerdir. Onların faşizmle uzlaşan reformist yüzleri İstanbul Üniversitesi'ndeki öğrenci katliamıyla iyice açığa çıkmıştır.

Faşizme karşı

Baş.ta.sa.1'de

vam ettiriyor ve okulları kapalı tutuyorlar. "Öğrenim özgürlüğü", faşist saldırganların planları çerçevesinde çiğnenmiş oluyor.

Yüzbirlerce öğrenci, "Can Güvenliği ve Öğrenim Özgürlüğü" istiyor ve faşist saldırılara yiğitçe karşı koyuyor. Faşist diktatörlük Üniversite öğrencilerini yıldıramayacaktır. Üniversitelerde örgütlü öğrenci kitlesi faşist teröre karşı mücadeleyi genişletirken okulları kapatmak, faşizmle uzlaşmaktır.Saldırılardan sonra okulları kapatmak, öğrenci kitlesini yılgınlık, dağınıklık ve yokluklar içine itmek isteyen faşist planların bir devamıdır.

KAPATILAN ÜNİVERSİTELER AÇILMALIDIR !

OKULLARDAN POLİS VE JANDARMA KARAKOLLARI KALDIRILMALIDIR !

BÜTÜN FAŞİST SALDIRGANLAR ÜNİVERSİTELERDEN ATILMALIDIR !

DİSK FAŞİST KATLIAMLARI

Bas.ta.sa.1'de

dırganlıkları protesto etmek ve faşist yuvaların dağıtılmasını sağlamak amacıyla DİSK üyesi işçileri genel greve götürürken, öte yandan "faşist yuvaların dağıtılması ve faşist katillerin adalete teslim edilmesi yolunda hükümetin bütün girişimlerini desteklemektedir." Oysa CHP hükümetinin yurtseverlerin, devrimcilerin "öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğinin sağlanması","Kontr-gerillanın ve MİT'in dağıtılması, MHP ve Ülkü Ocaklarının kapatılması" doğrultusunda sürdürdükleri mücadeleyi nasıl bastırmaya çalıştığını tutumuyla faşist teröre nasıl arka çıktığını Abdullah Baştürk'de bilmektedir.

DİSK Genel Başkanı CHP hükümetine değil, faşist diktatörlüğe ve faşist teröre karşı en kararlı mücadeleyi sürdürecek olan işçi sınıfına., yurtsever, devrimci halk kitlelerine güvenmelidir.

Devrimci işçiler bu eyleme var güçleriyle katılacaklardır.

Faşist cinayet mangalarını dağıtacak, faşist diktatörlüğü mezara gömecek tem güç, işçi sınıfının ve bütün halkın örgütlü ve aktif mücadelesidir.

İşçi sınıfı bütün reformist barikatları yıkacak eli kanlı faşist katil sürülerine gereken cevabı verecektir.

HALK FAŞİST KATİLLERDEN

Baş.ta.sa.1'de

ğız" gibi tehditler savurdular. Olay sırasında faşist saldırganları destekleyen faşist polis, dört devrimciyi gözaltına aldı. faşistler polis desteğinde saldırılarını okuldan çıkıncaya kadar sürdürdüler ve fakültenin önünde 30-40 kişilik bir grup oluşturarak, önceden tezgahladıkları kanlı kıyıma saat 13.30 sıralarında giriştiler. Faşist katillerin vahşi saldırısına uğrayan devrimcilerden biri kıyımı şöyle anlatıyor:

"Faşist saldırganları püskürttükten sonra, 250-300 kişilik bir grup halinde dışarı çıkarak merkez binanın kapısında toplanan faşistlerin dağıtılmasını istedik. Fakat polis faşist sürüsünü dağıtmadı. Bunun üzerine düzenli saflar yaparak merkez binadan çıktık. Eczacılık Fakültesinin bulunduğu sokağa gelince, faşistler merkez bina kapısının önünde slogan atmaya başladılar. Hemen arkasından kim olduğunu bilmediğimiz birisi "bomba attılar yere yatın" diye bağırdı. Grubun arka tarafındaki arkadaşlar yere yattılar. Orta ve ön taraf ileriye koşmaya başlamıştı ki,bomba ortamıza düştü. Birçok arkadaş kan-revan içinde sağa sola düştüler. Bomba meydan tarafından atılmıştı, sanıyorum.Bombanın hemen ardından 5-6 ayrı yerden üzerimize kurşun sıkmaya başladılar.Arkadaşların birçoğu bomba ile yaralandıktan sonra ayrıca kurşunlandılar. Ben bombanın etkisiyle duvara savrulmuştum. Bu arada sanıyorum üzerimize 40-50 kadar kurşun sıkıldı.Bu sırada faşistler Merkez Bina kapısının önünde polisin yanında bize karşı slogan atıyorlardı.Biz ayakta kalanlar, devrimci yurtsever arkadaşları toplayarak, yaralıları ve orada ölmüş olan bir arkadaşı hastaneye götürmek için uğraştık. Bir yandan da "Kahrolsun Faşizm" diye haykırıyorduk. Bu kanlı kıyıma faşist polis seyirci kalıyor ve gülüyordu. Yaralıların, ölülerin kaldırılmasında bile polis yardım etmedi. Yerler kan gölü halindeydi ve arkadaşlarımızın etleri kanlar arasındaydı.

Bu sırada faşist katiller Beyazıt meydanının karşısında bize karşı slogan atıyorlardı. Polis bunlara hiç bir şey yapmadı. Tersine Süleymaniye'den , Yabancı Dillerden bize yardıma gelen arkadaşların üstlerini arayıp, yanımıza gelmelerini engellemeye çalıştı. Biz yaralıları hastanelere gönderdikten sonra devrimciler ve bu kitle kıyımını görmüş olan halk yanımıza geldi. Bu sırada faşistler ellerini kollarını sallayarak Beyazıt'ta trafik ışıklarının bulunduğu yerde toplandılar ve and içerek birer faşist karargah haline gelen Platin ve Mola kahvehanelerine girdiler."

Görüldüğü gibi, toplu kıyım planı önceden tezgahlanmış ve faşist polisin desteğinde adım adım uygulanmıştır. Faşist diktatörlük , Kontr-Gerilla, MİT ve MHP gibi faşist yuvalarda eğittiği katil sürüleriyle,uzun süredir tek tek cinayetlere değil,toplu kıyımlara yönelmiştir. 1 Mayıs canileri,kanlı elleriyle artık daha sık ortaya çıkıyorlar. Emekçi halk kitleleri, kendisini yok etmek isteyen bu kanlı saldırıları nefretle lanetliyor, faşist diktatörlüğe karşı bilenen bir hınç, başeğmez bir öfke olarak dikiliyor. Bu öfke ve hınç faşist katillerin yakasını bırakmayacak, cinayetlerin hesabını mutlaka ödetecektir.

DEVRİMCİ YOL

Baş.ta.sa.8'de

sağı reddeden proleter devrimcilere TÖB-DER binasında kurşun sıkılması ve Elazığ'daki son açık provokasyon kime yaramıştır, bunları kimler tezgahlamıştır? Bu tip provokatif olayların Elazığ ve Malatya'.. gibi devrimcilerin dişe diş mücadeleyle yeni mevziler kazandığı illerde olması bir tesadüf müdür?

Devrimci Yol dergisinin de dediği gibi faşist diktatörlük provokasyonlar tezgahlıyor ve devam da edecek,bu tespiti yapan Devrimci Yol bunun arkasından provokasyonu ve provakatörleri de açıkça mahkum etmeliydi. Provakasyonla mücadele provakasyona zemin hazırlayacak davranışlardan kaçınmak ve açık net tavır almakla mümkündür.

ELAZIĞLI DEVRİMCİLER YENİ PROVAKASYONLARA KARŞI UYANIK OLMALIDIR

Ali Rıza Koşar'ın öldürülmesi Elazığ'da yeni provakasyonlara zemin hazırlamıştır. Ülkü Ocakları'nın Ali Rıza'nın babasına yaptığı "oğlunu bize teslim et öcünü alalım" teklifinin,babası tarafından reddedilmesi hemen çıkacak olayları engellemiştir. Ancak faşistler Dersimli-Palulu ve Alevi-Sunni çatışması için bu olayı bahane etmeye çalışmaktadır. Devrimci Yol'un koruyucu tavrı katillere Elazığ'da dolaşma cesareti vermiştir. Katillerin kimler olduğu polis tarafından da bilinmektedir. Buna rağmen katilleri yakalama yönünde bir girişim olmamaktadır. Faşist diktatörlüğün birtakım karanlık planlar peşinde olması mümkündür. Devrimciler yeni provokasyonlara karşı uyanık olmalı,kitleleri uyarmalıdır. Devrimci Yol taraftarları Ali Rıza Koşar'ın ölümüyle sonuçlanan provokasyona karşı sürdürülen propagandayı engelleme tavrını sürdürürse, yeni provokasyonların da aleti durumuna geleceklerdir.

1 MAYIS NASIL

Baş.ta.sa.4'de

kiz saatlik işgününü kabul etmesi ve Paris Kongresinin öteki kararlarını uygulaması için resmi makamları zorlayacaklardır. Amerikan Emek Federasyonu, 1 Mayıs 1890 tarihinde buna benzer bir gösteri yapılması konusunda karar vermiş olduğundan, aynı tarih, enternasyonal gösterinin yapılma tarihi olarak da kabul edilmiştir.

Çeşitli milletlere mensup emekçiler,bu gösteriyi, kendi ülkelerinin özel şartlarını ve durumlarını gözönünde tutarak tertipleyeceklerdir."

İkinci Enternasyonalin 1. Kongresinde bu kararın alınmasından sonra, işçi sınıfı hemen hemen bütün dünyada harekete geçti. 1890 yılında Paris'te, Viyana'da ve Avrupa'nın daha birçok şehrinde gösteriler yapıldı.

1890'da Paris proletaryası muazzam bir eylem düzenledi. Bütün Paris coşkun bir sel halinde alanlarda aktı.O gün burjuva semtleri en korkulu ve en sessiz günlerini yaşadı. Panjurlar çekilmiş, mağazalar kapanmıştı.

Paris proletaryası 1890 1 Mayıs'ındaki eylemini 1891'de daha üst düzeyde yeniledi. Paris'te 1 Mayıs 1891'de düzenlenen gösterilerde Fransız Başbakanı işçi temsilcileriyle görüşmeyi reddetti. Fransa'nın birçok şehrinde gösteriler yapıldı. Burjuvazi vahşi terörünü yeniden sahneye koydu.Fourmies'de askerlerin halka ateş açması sonunda 10 kişi öldü, 7 kişi yaralandı. Paul Lafargue ve Fourmies bucağı sosyalist Şubesinin Sekreteri Culine yakalandı. Duruşmalar sonunda Lafargue 1 yıl hapse, Culine ise 6 yıl kalebentliğe mahkum edildiler. Lafargue 6 ay sonra milletvekili seçildi.

Böylece, burjuvazi işçi sınıfının muazzam gücüne ve kararlı eylemine boyun eğmiş, 1 Mayıs 1890 dan itibaren, İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü olarak işçi sınıfı tarihine geçmiştir.

1890'dan bu yana geçen 88 yıl boyunca bütün ülkelerin işçileri her 1 Mayıs'ta fabrikalarda, atölyelerde ve alanlarda Kızıl Bayrağı dalgalandırmış, birliğini ve enternasyonal dayanışmasını güçlendirmiştir.

Her 1 Mayıs uluslararası işçi sınıfının, gelecekteki aydınlık ve mutlu günleri coşkuyla selamladığı bir gündür.

İsrail siyonistleri

Baş.ta.sa.3'de

rafından soykırımla yok ediliyorlardı. Şimdi ise siyonizm, uşaklığını yaptığı Amerikan emperyalizminin ezilen halklara karşı kan dökücü zorba özelliği doğrultusunda Filistin halkını toptan yok etmeye çalışıyor. Özü bakımından Amerikan emperyalizmi Hitler faşizminden farklı değildir.

İsrail siyonizmi, 73'te Suriye topraklarını işgal ettikten sonra aynı yıl, 1974'te ve 75'te Güney Lübnan'da bulunan Filistin göçmen kamplarına havadan peşpeşe bombardımanları ve katliamı sürdürdü. Tel Zaatar katliamında ise siyonizmin yanı sıra Lübnan egemen sınıflarının Amerikan emperyalizmine bağımlı kesimleri ve Suriye gericiliği, Filistin kamplarına karşı ortaklaşa saldırıya giriştiler ve onbini aşkın Filistinliyi yok ettiler. Bugünkü siyonist saldırı, Tel Zaatar katliamının çizgisi doğrultusundadır.

İKİ SÜPER DEVLET, FİLİSTİN DEVRİMİNE KARŞI İŞBİRLİĞİ YAPMAKTADIR

Bugün binlerce Filistinlinin katledilmesi, Filistin halkına ve diğer Arap halklarına karşı, başta iki süper devlet olmak üzere emperyalistlerin düzenlediği komplo ve entrikaların sonucu ve parçasıdır. Amerikan emperyalizmi, siyonizmi silah ve para ile beslerken Sovyet sosyal-emperyalizmi son yıllarda binlerce Sovyet yahudisini İsrail'e gönderdi. 73'te işgal edilmiş topraklara yerleştirilen bu eski Sovyet vatandaşları, şimdi İsrail militarizminin öncü karakolunda Arap halklarına karşı saldırıyorlar. Tel Zaatar katliamının başlıca yürütücüsü Suriye ordusunun silahlarını sağlayan ve bu ordunun komutanlarını eğiten, askeri planlarını yönlendiren Sovyet sosyal-emperyalistleridir. Tıpkı Tel Zaatar katliamında olduğu gibi revizyonist Sovyet yöneticileri bugün de yarım ağızla sözde bir kınama bildirisi yayınlamaktan öte bir şey yapmıyorlar. Onların Amerikan emperyalizmine karşı muhalefeti, Filistin halkı üzerinde yürütülen pazarlıklarda daha fazla söz sahibi olmak içindir. Nüfuz ve etki alanları için diğer süper devletle çetin rekabetini sürdüren Brejnev revizyonistleri, Filistin devriminin ezilmesi için Amerikan emperyalistleriyle birleşiyorlar. Her iki süper devlet de, Filistin halkının geleceğinin kendilerinin etkin olacağı masa başı görüşmeleriyle çözümlenebileceğini savunuyorlar. Filistin ile ilgili Sovyet planları da, İsrail'i devlet olarak tanıyor ve işgal altındaki toprakları İsrail'e bırakıyor. Filistin halkının silahlı mücadelesi karşısında her iki süper devlet de Arap gericiliğini destekliyor.

İki süper devlet hızla silahlanırken, nüfuz ve etki alanları üzerinde pazarlıklar ve rekabet kızışmakta, bölgesel savaşlar yaygınlaşmaktadır. Afrikanın doğusunda Sovyet sosyal-emperyalizmi Küba ordusu aracılığıyla Somali ve Eritre halklarına saldırarak, hegemonya mücadelesinde ileri bir adım attı. Şimdi de Amerikan emperyalizmi, İsrail siyonistleri aracılığıyla Filistin ve Lübnan halklarına saldırarak Ortadoğu'da ileri bir adım atıyor. Filistin halkına karşı girişilen katliam, iki süper devlet arasındaki hegemonya rekabeti çerçevesinde savaş etkeninin de yükselmesinin bir sonucudur.

ENVER SEDAT REJİMİ VE BÜTÜN ARAP GERİCİLİĞİ, FİLİSTİN HALKININ DÜŞMANLARI ARASINDADIR

Bu katl[illegible] Mısır gericiliğinin emperyalizm ve siyonizme hizmet etmesinin bir sonucudur. Enver Sedat gericisi, Arap halklarının yeminli düşmanı İsrail siyonizmini, İsmailiye zirvesi ve diğer buluşmalarla "barışçı" gibi gösterdi ve meşrulaştırdı. Mısır halkının her türlü direnişini bastırmaya çalışan Enver Sedat, daha birkaç hafta önce Larnaka Havaalanına yaptığı askeri saldırıdan sonra "bizim için artık Filistin [illegible] bir mesele yok" dedi ve siyonizmin Filistin halkına karşı bugün düzenlediği soykırımın yolunu açtı, onu yüreklendirdi. Şimdi Mısır gericiliğinin kanlıyüzü iyice açığa çıkmış, siyonizme ve emperyalizme teslimiyet planları bütünüyle iflas etmiştir.

Diğer yandan bütün Arap gericiliği de bu katliamdan sorumludur. 1970 yılında, Amerikan emperyalizminin işbirlikçisi Kral Hüseyin Ürdün'de 12 bin Filistinliyi katletti. O sırada Kuzey Ürdün'ü denetleyen Irak ordusu ise yerinden kıpırdamadı ve Filistin gerillalarına yardım gelebilecek tek yolu kesti. 1975'te Tel Zaatar mülteci kampına saldıran Suriye ordusu tank ve top ateşiyle binlerce Filistinliyi katletti. Suudi Arabistan'dan İran'a kadar her tür gerici ve faşist ise, Amerikan tekellerinden satın alınan silahlarla ordularını donatmakta ve Ortadoğu'da Filistin halkının emperyalizme karşı ulusal kurtuluş savaşı kıvılcımının sıçramasını engellemeye hazırlanmaktadır. Şimdi Arap gericiliği İsrail saldırısını sözde kınamak için yalan ve aldatma dolu bildiriler yayınlıyor. Oysa gerçekte onlar, kapalı kapılar ardında sevinçle ellerini ovuşturuyorlar. Nitekim katliam sırasında, Filistin kamplarının çok yakınında bulunan Suriye ordusu yerinden kıpırdamadı bile.

BİNLERCE FİLİSTİNLİNİN KANLARINDAN YENİ FEDAİLER DOĞACAKTIR

Siyonistlerin yanı sıra iki süper devletin ve Arap gericiliğinin gölgeleri, binlerce Filistinli halkın kanlarına düşmüştür. Filistin halkı 30 yıldır elde silah, anayurdu için çarpışan, özgürlüğüne aşık bir halktır. Binlerce Filistinlinin kanlarından yeni fedailer doğacak ve kutsal Filistin davası, her türden gericiyi bir kenara iterek emperyalizm ve siyonizme karşı mutlaka zafere ulaşacaktır. Bütün emperyalistler ve gericiler kağıttan kaplandır, ölüme mahkumdur. Haklı davası için onbinlerce yurtseveri şehit vermiş olan Filistin halkı, ne kadar küçük olursa olsun eninde sonunda anayurt topraklarına, bağımsızlık ve özgürlüğe kavuşacaktır.

CHP'nin madenleri

Baş.ta.sa.3'de

yetmediği madenleri işletmektedir.

YAPILMAK İSTENEN NEDİR?

Bugün CHP'nin madenleri devletleştirme politikası, hakim sınıfları güçlendirmeye, kârlarını garanti altına almaya ve bugünkü ekonomik buhranı emekçi halkın sırtına vurmaya yönelik "istikrar" tedbirlerinin, "ekonomik önlemlerin" bir parçasıdır.

Bu politika halkın çıkarları açısından bakıldığında hiç bir anlam ifade etmemektedir. Ancak CHP'nin tantanası ise, emekçi halkı CHP reformizminin peşine takmaya, devleti sınıflar üstü göstermeye, halkın mücadelesini engellemeye yaramaktadır.

Bugün ülkemizde ekonominin bütün kesimlerinde olduğu gibi madencilik kesiminde de derin bir buhran hüküm sürmektedir. Komprador burjuvazinin madencilik sektöründeki kesimi mevcut buhrandan en çok etkilenen kesimlerden biridir. Bu alanda zaten pek çok yatırım durmuştur. Birçok işletme iflasın eşiğine gelmiştir. Bunlara Çinkur, A.Ş., Karadeniz Bakır İşletmeleri vb. örnekler verilebilir.

Şimdi devlet emekçi halktan topladığı vergilerden milyonlarca lira vererek bunların bir kısmının tamamını, bir kısmının ise hisselerini satın alacak ve pek çoklarını iflastan kurtaracaktır.

Bu yolla aynı zamanda bugün buhran şartlarında artık işletilmesi tek tek komprador burjuvalar açısından kârsız hale gelmiş, kaymağı alınmış birçokları ise devlete devredilmiş ve karşılığı emekçi halkın alınterinden alınmış olacaktır.

Öte yandan ülkemizde hemen hemen bütün madenler emperyalist ve sosyal-emperyalistlerin çıkarları ve istekleri doğrultusunda işletilmektedir ve bu madenlerden bir kısmı bugünkü gelişen savaş ihtimali şartlarında emperyalistler açısından özellikle önem kazanmaktadır. Bu madenlerin bütünüyle devlet eliyle işletilmesi aynı zamanda emperyalistlerin ve sosyal-emperlasitlerin de istekleri arasındadır.

BUGÜNKÜ ŞARTLARDA DEVLETLEŞTİRME NE ANLAMA GELİR?

Bugünkü devlet kimin devletidir? Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının. Bu devlet, hakim sınıfların çıkarlarının savunucusu, onların halk üzerindeki baskı ve sömürülerinin esas aracıdır.

Bu şartlarda devletleştirme ne anlama gelir? Devletin sahibi komprador burjuvazi ve toprak ağaları olduğunu göre, devlet mülkiyeti de onların ortak mülkiyeti olacaktır.

Yıllardır Türkiye halkı devletleştirmenin halk yararına olduğu, ilericilik olduğu masalları ile uyutulmaya çalışılmıştır. Hatta devletçilik sosyalizm adına bile savunulmuştur.

Devletin hakim sınıfların devleti olması gerçeği yanında, aynı zamanda ülkemizdeki komprador kapitalizmin genel özelliği, komprador tekelci devlet kapitalizmi olmasıdır. Yani devletleştirmeler aynı zamanda ülkemizdeki kapitalizmin tekelci devlet kapitalizmi olma özelliğinin de gelişmesi anlamını taşımaktadır.

Devletin kendisi en büyük toprak ağasının, en büyük komprador burjuvanın ta kendisidir.

EKONOMİK BUHRAN ŞARTLARINDA FAŞİST-FEODAL DEVLETİN EKONOMİDEKİ YERİ VE ÖNEMİ DE ARTIYOR

Buhranın derinleştiği şartlarda devletin ekonomideki yeri ve önemi de artar.

Devlet bütün komprador burjuvalar ve bütün toprak ağaları adına ekonomiye el atar, en büyük toprak ağası ve en büyük komprador burjuva olarak buhranı hakim sınıflar yararına çözmeye çalışır.

İşte bugün ülkemizde olan da budur.

MADENLERİN GERÇEK SAHİBİ TÜRKİYE HALKIDIR

Bugün ülkemizdeki madenlerin tümü emperyalistler, sosyal-emperyalistler ve hakim sınıflar yararına ve onlar tarafından işletilmektedir. Bugünkü şartlarda yapılan her devletleştirme ise bu yöndedir.

Oysa ülkemizdeki madenlerin gerçek sahibi Türkiye halkıdır. Madenlerimizin halkımızın çıkarlarına uygun ve buna hizmet eder bir şekilde işletilmesi ve gerçekten bütün halkın malı haline gelebilmesi ise bir devrim meselesidir.

Ulusal Demokratik Halk Devriminin zaferi sonucunda kurulacak olan halk iktidarı, bugün emperyalistlerin ve hakim sınıfların elinde olan bütün madenlere halk adına el koyacak ve millileştirecektir. Madenlerin bütün halkın malı olması ve halk yararına işletilmesi ancak böyle mümkün olacaktır.

HALKIN KURTULUŞU
HAFTALIK SİYASİ GAZETE
SAHİBİ: TEOMAN GÜRAL • SORUMLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ:
VELİ YILMAZ • YÖNETİM YERİ: PİYERLOTİ DİZDARİYE
MEDRESESİ SOK. 8/A DAİRE 2/B ÇEMBERLİTAŞ-İSTANBUL
• ABONE ŞARTLARI: YURTİÇİ: YILLIK 200 TL, 6 AYLIK
100 TL, YURTDIŞI: 2 KATI • BASKI: DAILY NEWS WEB
OFSET • GENEL DAĞITIM: YURT-DA ŞEFTALİ SOKAK, NO:
10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL • YAZIŞMA ADRESİ: P.K.
1107 SİRKECİ-İSTANBUL

KOMÜNARLARIN

Baş.ta.sa.2'de

man Marksizm-Leninizmin bu en temel sorununa yöneltmişlerdir. Gerek iktidarda bulunan, eski sosyalist ülkelerdeki revizyonistler, gerekse Avrupa'nın eski komünist partilerindeki revizyonistler, proletarya diktatörlüğünü anti-demokratik ve bürokratik bir yönetim gibi göstermek için azgınca çaba harcıyorlar. Onlar proletarya diktatörlüğü tezini, bir tartışma konusu gibi ele alarak, bugün modası geçmiş ve elverişsiz bir şey olarak sunmaya çalışıyorlar. Komünarların ülkesi Fransa'da, Fransız revizyonist-"Komünist" Partisi Sekreteri Marşe, Komün'den 107 yıl sonra, proletarya diktatörlüğünü terkedilmesi gereken bir doğma olduğunu resmen ilan etmiştir. Revizyonizmin bir türü olan "Avrupa komünizmi"nin savunucularından Marşe'nin bu konudaki açıklaması şöyledir:

"Biz son kongremizde (22. Kongre) neye karar verdik? Fransa için istediğimiz sosyalizmin ana boyutlarının ve toplumun dönüşümü için sürdürdüğümüz mücadelenin bir aracını, demokrasi (burjuva) ve özgürlüğü bütün boyutlarıyla, hep beraber gerçekleştirme kararı aldık"

Böylece o, proleter devrimini, sınıf mücadelesini ve proletarya diktatörlüğünü kaldırıp attıkları konusunda burjuvaziye teminat veriyor.

Proletarya diktatörlüğü kavramını reddeden bir başka "Avrupa komünisti" İspanyol revizyonist-"Komünist"-Partisi Genel Sekreteri Carillo da şunları söylüyor: "Kapitalist devlet bir gerçektir. Onun güncel özellikleri nelerdir? O nasıl dönüştürülmelidir? Bu, birçok parlamenter partinin demokratik yolla gerçekleştirmeyi düşündüğü, bizimki de dahil olmak üzere her devrimin sorunudur."

Kendi emperyalist burjuvazileri yanında yer alan diğer "Avrupa komünistleri" gibi, bu "Avrupa komünisti" de proletarya diktatörlüğü sorununu, "kapitalist devletin dönüştürülmesi" olarak ele aldığını açıkça ortaya koyuyor. Çünkü bu revizyonistlere göre devlet ve sınıflar artık Marks ve Lenin dönemindeki devlet, sınıflar olmaktan çıkmıştır. Tüm sınıfların toplumun değişmesinden çıkarı vardır. ve bu amaca ulaşılması için de eski toplumun yıkılması değil, "dönüştürülmesi" gerekir!

Avrupa komünistleri proletarya diktatörlüğü kavramı bir yana, şimdilerde proletarya sözcüğünden bile korkar duruma gelmişlerdir. Revizyonist Marşe, Parti programlarındaki proletarya sözcüğünü işçi sınıfı sözcüğüyle değiştirdiklerini dünyaya ilan etmiştir.

Sosyal-emperyalistler, ve "Avrupa komünistleri" dışındaki, eski sosyalist ülkelerin bazı revizyonistleri, özde revizyonist kamptaki herkes gibi aynı şeyleri savunmalarına rağmen, görünüşü kurtarmak için proletarya diktatörlüğü biçimini savunmaktadırlar. Onların proletarya diktatörlüğünü savunmaları sahtekarlıktan başka birşey değildir. Çünkü ne Sovyetler Birliği'nde ne de Doğu Avrupa ülkelerinde proletarya diktatörlükleri artık mevcut değildir. Oralarda yalnızca faşist diktatörlükler, burjuva diktatörlükleri vardır.

Sovyet revizyonistleri sözde "bütün halkın devleti"ni savunarak proletarya diktatörlüğünü ve işçi sınıfının önder rolünü inkar ediyorlar. Onlara göre sosyalizmin ekonomik temelinin inşasıyla ve sömürücü sınıfların ortadan kaldırılmasıyla proletarya diktatörlüğünün görevi sona ermiştir. ve yerine tamamen değişik bir devlet, bütün halkın devleti konulmalıdır. Onlar böylece el çabukluğuyla devlet kavramını diktatörlük kavramından ayırmaktadırlar. Oysa yüce Lenin bize şunu öğretmiştir: "Ya burjuva diktatörlüğü, ya da proletarya diktatörlüğü! Tarihten bunu öğrenmemiş olan kimse budaladır."

Ortak cephaneliklerinden aldıkları revizyonist tezlerle "Üç Dünya Teorisi"nin savunucusu revizyonistler de proletarya diktatörlüğünü reddederek, "Avrupa komünistleri" ve modern revizyonistlerle aynı barikatta yer alıyorlar. Onlar Komünarların şanlı destanlarının yücelttiği devrimci bir mirasa sahip olan Fransız proletaryasına ve "İkinci Dünya" diye adlandırdıkları ülkelerin proletaryasına, kendi emperyalist burjuvazilerinin yanında yer al[illegible] öğütlüyorlar. Son geliştirdikleri revizyonist [illegible] Birleşik Devletleri proletaryasına da Amerikan emperyalist burjuvazisi yanında saf tutmalarını öğütleyen bu revizyonistler, Marksizm-Leninizmin en temel öğretilerine karşı açıkça saldırıya geçmişlerdir.

Sözde üçüncü uluslararası güçten yana olan söz de iki süper devlete karşı olan bu teorisyenler, gerçekte tüm dünya proletaryasına ve ezilen halklarına karşıdırlar ve onların sömürülmesinden yanadırlar; Avrupalı büyük kapitalist tekellerden yanadırlar. "Avrupa komünistleri" ve "Üç Dünya Teorisi"nin avukatlığını yapanlar bu "strateji" için de diğer revizyonistlerle aynı cephede yer alıyorlar. NATO, Ortak Pazar gibi emperyalistlerin askeri ve ekonomik kuruluşlarını savunan, "İkinci Dünya" emperyalistlerinin birliğini savunan bu sözde "Marksist-Leninist"lerin maskesi Lenin'in şu sözleriyle iniyor: "Kapitalizm koşullarında, birleşik Avrupa devletleri, hem olanaksız, hem gericidir. Şüphesiz kapitalistler ve devletler arasındaki geçici anlaşmalar imkandahilindedir. Bu anlamda Avrupalı kapitalistler arasındaki bir anlaşma olarak, bir Avrupa birleşik devletleri mümkündür... Ama, bu ne içindir? Yalnızca, ortak olarak sosyalizmin Avrupa'da bastırılması içindir."

Özetlersek, II. Enternasyonal dönekleri de içinde olmak üzere, tüm revizyonistler, en azgın saldırılarını devrimin ve sınıfsız bir topluma ulaşmanın kilit sorunu olan proletarya diktatörlüğü tezine yöneltmişlerdir ve yöneltmektedirler. Ama çabaları boşunadır. Dünya proletaryası ve ezilen halklar, modern revizyonistlerin, "Avrupa komünistleri"nin ve "Üç Dünya" revizyonistlerinin karşı-devrimci yolundan değil, Komün'ün yaktığı ateşle aydınlanan yolda yürüyecekler ve tüm revizyonistleri, burjuvazisiyle birlikte tarihin bataklığına göndereceklerdir.

Mersin'deki

Başta.sa.8'de

hapse atılmıştır.

Proleter devrimcilerin kitlelerle bütünleşmesinden korkan egemen sınıfların uşakları, "Amatör Sanatçılar Derneği"ne baskılarını yoğunlaştırdılar. Derneği defalarca basan faşist polislerin başı, 1. Şube şefi ve "kambur" lakabıyla tanınan faşist polis Halil'dir. Bu işkenceci, dernek yönetim kuruluna 1.Şubede dayak attırmış ve bir yönetim kurulu üyesini tutuklattırmıştır. Arkadaş üzerinde Halkın Kurtuluşu gazete ve broşürü bulunduğu için Mussoloni'nin 142. maddesini ihlalden tutuklu bulunmaktadır. Nihayet derneğe mühür vurularak kapatılması, faşist diktatörlüğün zulüm ve acizliğinin belirtisidir.

Bütün bu baskılar karşısında, başta proleter devrimciler olmak üzere, Mersin emekçi kitlelerinin faşist diktatörlüğe karşı nefreti artmakta, mücadele azmi ve kararlılığı keskinleşmektedir.

Ege

Baş.ta.sa.8'de

ve birbiri ardına gelen kapatmalarla öğrenimin sürmesini engelleyeceklerdir. 'Öğrenim özgürlüğü, can güvenliğini sağlamak' teraneleri de oynanan oyunun üzerini örtmek için kullanılan örtülerdir."

BÜTÜN JANDARMA VE POLİS KUVVETLERİ EGE ÜNİVERSİTESİNDEN ÇIKARILMALIDIR !

CHP hükümetinin

Baş.ta.sa.5'de

lamak yerine 2 milyona çıkarılması CHP hükümetinin vergi siyasetinin gerçekte yolsul halkın değil, milyondan fazla kazanan egemen sınıfların çıkarına olduğunu göstermektedir.

Yeni vergi "tedbirleri" emperyalizmin, kompr[illegible] [illegible]rjuvazi v[illegible] [illegible]prak ağalarının çıkarınadır. Çalışan halk kitlelerine daha ağır yükler bindirecektir.

EMEKÇİ SINIFLAR ÜZERİNDEKİ VERGİ YÜKÜ KALDIRILMALIDIR; YENİ VERGİ KONMAMALIDIR !

HALKIN KURTULUŞU YAYINLARI
OPORTÜNİST
"ÜÇ DÜNYA TEORİSİ"
VE
"ÜÇ DÜNYA"CI
AYDINLIK REVİZYONİZMİ
ÇIKTI

İSTANBUL'DA

Baş.ta.sa.1'de

sever ve devrimciler bütün bir gece boyunca çeşitli konularda seminerler verdiler; marşlar, türküler söylediler, sloganlar attılar.

Yürüyüşün yapılacağı gün, İstanbul'un bütün yüksekokul ve liselerinden öğrenciler akın akın İ.Ü. Merkez Binasına gelmeye başladılar. Suadiye Lisesi, Üsküdar Lisesi, Plevne Lisesi, Göztepe Ticaret Lisesi, Kadıköy Meslek Lisesi, Anadolu Lisesi, Haydarpaşa Lisesi, Cumhuriyet Lisesi, Bostancı Ortaokulu, Şehremini Lisesi, K.Mustafapaşa Lisesi, Yedikule Lisesi, Zeytinburnu Lisesi, Pertevniyal, Sağmalcılar, Vefa, Şişli Liseleri öğrencileri toplu halde İ.Ü. Merkez Binasına geldiler. Yürüyüşün yapılacağı sıralarda işgale ve yürüyüşe katılan öğrencilerin sayısı onbinlerceydi.

Yürüyüşten önce, Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu, Halkın Birliği grupları İ.Ü. Merkez Binası bahçesinde toplandılar. Burada gruplar adına konuşmalar yapıldı. Devrim andı içildi; başta Enternasyonal olmak üzere çeşitli marşlar söylendi. Saat 14.00'e yaklaştığında İ.Ü. Merkez Binasından Sirkeci istikametine doğru yürünmeye başlandı.

Kortej, Adli Tıp önüne geldiğinde, faşist katiller tarafından katledilen dört arkadaşın cenazesi morgdan alınarak Sirkeci'ye kadar taşındı. Cenazelerin Sirkeci'ye geldiği anlarda Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu, Halkın Birliği'nin oluşturduğu kortej henüz Sirkeci'ye ulaşmamıştı. Sirkeci'ye gelindiğinde, devrim andı içilmesinden sonra dağılındı.

Emperyalistler ambargoları

Baş.ta.sa.3'de

sinin, Türkiye ile Yunanistan arasındaki ilişkilerin ve Ege ve Akdeniz'deki diğer meselelerin ABD'nin çıkarlarına uygun bir şekilde çözülmesini hedeflemektedir. Bunun bir unsurudur.

Emperyalizme karşı mücadele yürütülmeden, ambargoya karşı çıkmak, ne kadar "kahramanca" sözlerle gizlenmeye çalışılırsa çalışılsın, aslında sadece görevini yerine getiren köpeğin efendisi karşısında kuyruk sallaması anlamına gelir.

CHP hükümeti de bugün bir yandan emperyalistlerin bütün isteklerini bir bir yerine getirmekte, diğer taraftan da "işte istediklerinizi yapıyoruz, artık ambargoyu kaldırsanıza" demektedirler. İşte işin aslı budur.

MC hükümetleri ambargonun kaldırılmasına ve 1 milyar lira yardıma karşılık, Türkiye'deki Amerikan üslerinin yeniden açılacağını söylüyordu. Sanki NATO üsleri ABD üsleri değilmiş gibi. Sanki NATO dışındaki ABD üsleri halihazırda zaten açık değilmiş gibi.

CHP hükümeti, MC hükümetlerinden bu "enkaz"ı da almış ve başarıyla sürdürmektedir. Onun tavrı, bu konuda da MC hükümetlerininkinden temelde farklı değildir. CHP hükümeti sadece satış fiyatını biraz artırmaktadır. Ambargonun kaldırılmasına ve iki misli, yani 2 milyar lira "yardım"a karşılık, ABD üslerinin çalıştırılması. Sanki bu üsler şimdi çalışmıyormuş gibi.

SAHTE SÖZLER KİMSEYİ ALDATAMAYACAKTIR

Ecevit, "gölge etmesinler başka ihsan istemeyiz" türünden sahte sözlerle anti-emperyalist görünmeye ve halkı aldatmaya çalışıyor. Ancak bunu yaparken Waşihgton'da IMF ile görüşmeler yürüten ve hatta görüşmeleri sonuçlandıran "heyet"ini unutuyor.

Bugün ülkemizin üzerinde bir gölge yok. Aksine işler daha da ileridir. Türkiye emperyalizmin yarı-sömürgesi olma karanlığı içindedir. Emperyalizme bağımlı yarı-sömürge bir ülkedir.

Özel olarak içinde bulunduğumuz buhran döneminde emperyalizmin sömürü, baskı ve tahakkümü ve ülkemiz üzerindeki denetimi daha da artmıştır.

IMF reçetelerinin MC ve bugünkü CHP hükümetleri tarafından uygulanmaya konulmasından ve sonuçların IMF'ye bildirilmesinden sonra, meşhur "yeşil ışık" yakılmış, ülkemiz "kredi verilebilir bir ülke" ilan edilmiştir. Bu ülkemizin emperyalistler ve onların sömürüleri için daha da dikensiz gül bahçesi haline getirilmesi için, emperyalistlerin kârlarının garanti altına alınması için ekonomik ve siyasi alanda tedbirlerin alınmakta olduğu ve düşünülen ve uygulanan tedbirlerin emperyalistler açısından yeterli, tatminkar olduğu anlamına gelir.

Peki ama bugün bütün bunları gerçekleştiren, CHP hükümetinin ve Ecevit'in ta kendisi değil midir?

Bilindiği gibi IMF (Uluslararası Para Fonu) tıpkı NATO gibi, tıpkı Dünya Bankası gibi batılı emperyalistlerin ve özel olarak da batılı emperyalist kampın bugün başını çekmekte olan ABD emperyalizminin dünya çapındaki bir emperyalist baskı, tahakküm ve sömürü aracıdır.

Peki ama bugün emperyalistlerin ve özel olarak da ABD emperyalistlerinin IMF kanalıyla verdikleri direktifleri bir bir yerine getiren ve onların onayını ve teveccühünü kazanan bugünkü CHP hükümetinin ve Ecevit'in ta kendisi değil midir?

Sahte sözler kimseyi aldatamayacaktır.

"MİLLİ SAVUNMA" VE TÜRKİYE'NİN ALTERNATİFSİZ OLMADIĞINDAN DEM VURANLAR KİMLERDİR?

Ecevit çok yakın bir geçmişte, yabancı basın mensuplarına verdiği demeçlerde "Türkiye'nin dış politikası ve ilişkilerinde herhangi bir değişiklik olmayacağını" açıkladı.

Bu ne demektir? Bu sözler Türkiye'nin emperyalizmin bir yarı-sömürgesi olma durumunda, özel olarak NATO üyeliğinde vb. herhangi bir değişiklik olmayacağının savunulmasıdır. Geçtik NATO üyeliği meselesinden, başka ülkelerden özellikle sosyal-emperyalistlerden silah satın alınması meselesinde bile en"gerçekçi" açıklamayı Eski Genel Kurmay Başkanı yapmıştır. Semih Sancar, Türk ordusunun, emperyalizmin ve NATO'nun çıkarlarının hizmetinde, Ortadoğu'da emperyalizmin bir ileri karakolu, saldırı gücü olduğunu hatırlatmıştır. Türk ordusunun silah standartlarını hatırlatmıştır.

Elbette Ecevit hükümetinin izlediği politika aynı zamanda Sovyet sosyal-emperyalistlerine karşı da uzlaşıcı bir politikadır. Ancak ülkemiz bugün esasta ABD hegemonyası altındadır ve her şeye esas yön veren odur.

"HAYSİYETLİ DIŞ POLİTİKA" VE "KENDİ GÜCÜNE GÜVEN" SÖZLERİ, KABA BİR ALDATMACADIR

Halk düşmanı MC hükümetleri, aynı zamanda Türkiye halkının yükselen mücadelesinin de bir sonucu olarak, emperyalistler açısından artık işe yaramaz hale gelmişti.

Bugünkü CHP hükümetinin varlık sebebi ise, emperyalistler ve işbirlikçileri açısından daha işe yarar ve daha akılcı bir hükümet olmasındadır.

CHP hükümeti IMF direktiflerinin bütününü yerine getirmiş ve emperyalistlerin güvenini kazanmıştır. ABD emperyalistleri, Avrupalı emperyalistlerin sözcüleri bu hükümete "güvenilir bir hükümet" olarak bakmakta, övgüler düzmektedirler.

Ecevit hükümetinin "kendi gücünü güveni" herhalde buradan gelse gerektir. Çünkü o halkın gücüne güvenmemekte, ona dayanmamaktadır. Aksine Türkiye halkının karşısında, emperyalistlerin ve hakim sınıfların çıkarlarını savunmaktadır. Onlarla uzlaşmakta, onlara boyun eğmektedir.

Haysiyetli dış politika meselesine gelince: Türkiye halkı açısından haysiyetli bir dış politika, sadece ve sadece emperyalizme ve sosyal-emperyalizme karşı mücadele, sosyalist ülkelerle ve dünya halkları ve ezilen uluslarla, ilerici ülkelerle dayanışmayı içerir.

Bunu gerçekleştirebilecek olan güç ise, halkın kendi gücü; emperyalizmi ve yerli hakim sınıfları tasfiye edecek olan Ulusal Demokratik Halk İktidarıdır.

IMF reçetelerini harfi harfine uygulayanlar, Türkiye halkının çıkarlarını emperyalistlere peşkeş çekenler, ülkemizi emperyalistler ve onların yatırımları için daha da güvenilir bir yer haline getirmeye çalışanlar; kısacası, ülkemizin ve Türkiye halkının akılcı ve güleryüzlü tacirleri haysiyetli bir dış politika izleyemezler.

Gerçekler gün geçtikçe daha da gün ışığına çıkmakta, Türkiye halkının mücadelesi her geçen gün gelişmektedir.

Türkiye halkının mücadelesi, her türden emperyalistleri, işbirlikçileri, "yardım"ları, "kredi"leri ve ambargolarıyla birlikte ülkemizden mutlaka kovacaktır.

1 Mayıs kampanyasının

Baş.ta.sa.4'de

bu hedefe hizmet etmesi gerektiğini, bu kampanya boyunca işçi sınıfı ile birleşmeye özel bir önem vermemiz gerektiğini söyleyebiliriz. Bunun için işçi sınıfının temel taleplerini öne çıkarılmalı ve işçi sınıfının somut taleplerini gerçekleştirmek için yürüttüğü mücadeleye önderlik edilmelidir.

2) 1 Mayıs kampanyası, 1 Mayıs 1977'de Taksim Alanını kana bulayan faşist diktatörlüğün özel cinayet örgütlerinin teşhiri, faşist katillerin cezalandırılması yolunda bir adım olmalıdır. Bugün milyonlarca halk, 1 Mayıs 1977'de Taksim Alanında 34 emekçiyi katleden ve bugün hâlâ cinayetlerine devam eden Kontr-Gerilla, MİT, MHP vb. gibi faşist diktatörlüğün özel cinayet örgütlerinin dağıtılmasını, işkencecilerden ve katillerden hesap sorulmasını istemektedir. 1 Mayıs kampanyası boyunca kitleler bu taleplerini daha gür bir sesle bağıracaklardır. Proleter devrimciler, her dönemdekinden daha büyük bir yoğunlukla "İşkenceci Katiller Cezalandırılmalıdır", "Bütün Cinayet Mangaları Dağıtılmalıdır" sloganlarını öne çıkarmalı ve kitlelerin bu yöndeki mücadelesine önderlik etmelidirler.

3) 1 Mayıs "İşçi Bayramı" olarak yasallaşmalıdır.

4) 1 Mayıs bütün ülke çapında çoşkun ve görkemli bir şekilde kutlanmalıdır.

İstanbul

baş.ta.sa.3 de

tında tutuyor, onu vahşice sömürüyor, onun mücadelesini baskı ve terörle ezmeye çalışıyorlar. Diğer taraftan ise gençliği binbir demogojiyle kazanmaya, onu kendi burjuva-feodal düzenin savunucusu haline getirmeye onu burjuva-feodal kültürüyle zehirlemeye, yozlaştırmaya çalışıyorlar."

Ali Rıza Öğüt açıklamasını şöyle sürdürdü: "Emekçi gençlik, çıraklar, genç işçiler, iş ve can güvenliğinin sağlanması, sekiz saatlik işgünü, eşit işe eşit ücret, mesleki eğitim sigorta ve sendika hakkı için angaryaya, küfüre ve aşırı sömürüye karşı mücadele ediyorlar.

Öğrenci gençlik, üniversite, yüksek okul, eğitim enstitüleri, liselerde öğrenim özgürlüğü, can güvenliği ve parasız eğitim için, disiplin yönetmeliğine ve anti-demokratik hükümlere karşı, okullardaki ve yurtlardaki faşist işgallere karşı, faşist-feodal eğitime karşı mücadele ediyor. Halk için eğitimin gerçekleşmesi için, verdikleri şehitlerinin mücadele bayraklarını yükseklere kaldırıyor."

Daha sonra, bugün ülkenin birçok yerinde işçi köylü öğrenci gençliği faşist diktatörlüğe karşı birleştirmeye çalışan, daha geniş gençlik yığınlarını emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve onların işbirlikçilerine karşı demokrasi ve bağımsızlık mücadelesine kazanmaya çalışan gençlik örgütlerinin bulunduğunu belirten Ali Rıza Öğüt bugün gençliğin örgütlenmesini bir üst düzeye çıkarma onu ülke çapında merkezileştirme görevinin önemini vurguladı.

İstanbul Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği başkanı Ali Rıza Öğüt on bir gençlik örgütü adına yaptığı açıklamayı şöyle bitirdi: "Gençliğin öğrenim özgürlüğü iş ve can güvenliği mücadelesini bağımsız ve demokratik bir Türkiye mücadelesine bağlı olarak yürütmek, mücadele tecrübelerini birleştirmek, olanakları merkezileştirmek, farklı yerlerdeki YDGD'ler arası uyumu sağlamak gençlik mücadelesini işçi köylü gençlik tabanına oturtmak kendiliğindenciliğin üstesinden gelmek, tüm gençlik güçlerini birleştirmek, gençlik mücadelesinin canlılığını, sürekliliğini sağlamak ancak doğru bir önderlik altında, doğru hedefler tespit edilerek, doğru siyasi temeller üzerinde mücadele ederek sağlanır.

İşte tüm görevleri yerine getirmek, tutarsız siyasi grupların gençlik üzerindeki etkinliğini kırmak, karşı devrimci örgütlenmelere Ülkü Ocakları, İGD, HÜR-GENÇ, AK-GENÇ vb. karşı mücadele etmek ve bunların gençlik üzerindeki etkinliğini kırmak daha geniş gençlik kitlelerini emperyalizme feodalizme, komprador tekelci kapitalizme karşı Ulusal Demokratik Halk Devrimi mücadelesinde birleştirmek için;

TÜM YURTSEVER DEVRİMCİ GENÇLİK DERNEKLERİ ÜLKE ÇAPINDA MERKEZİLEŞMELİ, BİR FEDERASYON ÇATISI ALTINDA BİRLEŞMELİDİR."

Mustafa Yıldırımtürk'e

Baş.ta.sa.3'de

lük döneminde yapılan bir değişikliği uygulayan mahkeme, Mustafa Yıldırımtürk'ün ifadesinin Sakarya Mahkemelerinde alınarak duruşmaya devam edilmesini kararlaştırmıştır.

Gazetemiz eski Sorumlu Yazıişleri Müdürünün duruşmalara çıkarılmaması ve ifadesinin yargılandığı mahkemede alınmaması, basın ve düşünce özgürlüklerine karşı girişilen baskılardır, bütün halka karşı yoğunlaşan faşist baskıların içinde yer almaktadır. Faşist diktatörlük, bir yandan halka karşı kitle katliamlarına girişiyor. Diğer yandan işkence ve cinayet şebekelerinin katliamlarını açığa çıkaran yayın organlarına saldırıyor. Faşist diktatörlük, önce askeri mahkemeler aracılığıyla yurtsever, devrimci yazıişleri müdürlerini tutuklattı. Ancak halkın mücadelesi sonunda ilgili kanun maddesi iptal oldu şimdi ise Mustafa Yıldırımtürk cezaevinden cezaevine sürülmektedir, mahkemeye çıkarılmamaktadır.

Basın ve düşünce özgürlüğüne karşı bütün bu faşist baskılar yurtsever, devrimci yayınları engelleyemeyecektir.

Mustafa Yıldırımtürk, Sağmalcılar cezaevine geri getirilmeli ve duruşmalara çıkarılmalı ve derhal serbest bırakılmalıdır.

MUSTAFA YILDIRIMTÜRK'E ÖZGÜRLÜK!
HALKIN KURTULUŞU ENGELLENEMEZ!

CHP reformistleri

Baş.ta.sa.3'de

halkı açlık ve sefalete doğru götürürken, diğer yandan faşist diktatörlük konusunda ham hayaller yaymakta, halkı ağulamakta ve faşist diktatörlüğe karşı mücadeleyi, buhranın yüklerini emperyalistlerin ve hakim sınıfların sırtına vurulması mücadelesini zayıflatmak ve engellemektedir.

Türkiye halkının karşısında başlıca tehdit unsuru emperyalistler, hakim sınıflar ve faşist diktatörlük ve onun sivil güçleri olduğu halde, CHP hükümeti soyut bir "anarşi" sözüyle ve "nerden gelirse gelsin" edebiyatıyla hedef şaşırtmaya ve halkı silahsız bırakmaya yeltenmektedir.

CHP hükümeti göstermelik sözde tedbirler dışında emperyalistlere ve hakim sınıflara karşı, faşizme karşı, halk yararına hiç bir uygulamada bulunamaz. Aksine hayatın pratiği, gerçekler reformizmin her geçen gün daha da çamura battığını, debelendikçe emperyalistler ve hakim sınıflarla ve faşist diktatörlükle daha çok uzlaştığını gösteriyor.

Çıkarlarını savunmak ve kendi dünyasını kurmak üzere ileri atılan işçi sınıfı ve halk kitleleri, faşizmin bir aleti ~~durumana~~ durumuna düşmekte olan CHP reformizmini her geçen gün daha fazla karşılarında bulacaklardır.

Bütün bu gerçekler her geçen gün halk kitleleri tarafından hızla kavranmaktadır. Her geçen gün bunun şartları daha da gelişmektedir.

Faşizme karşı mücadele reformizme karşı mücadeleden ayrılamaz. Reformizmin halk kitleleri üzerindeki etkisi yerlebir edilmeden faşizme karşı başarılı bir mücadele verilemez.

«Devrimci Yol» provokasyonlara karşı açık ve kararlı tavır almalıdır

Elazığ'da 20 Şubat günü Ali Rıza Koşar'ın pusuya düşürülüp öldürülmesi olayı üzerine çıkan "Devrimci Yol" özel sayısında gerçekler çarpıtılmaya, provakatörler korunmaya çalışılıyor. Özel sayıda Elazığ olayları ile ilgili kısa yazıda olay örtbas ediliyor ve katiller temize çıkarılıyor. Halkın Kurtuluşu, Devrimci Yol'un bu olaydan sonra ciddi olarak düşüneceğini ve bugüne kadar olan benzer olayları da ele alarak bu tip olayları mahkum edeceğini, bugüne kadarki tavrının özeleştirisini yapacağını provakatörleri teşhir ve tecrite yöneleceğini, meselenin ideolojik köklerini aramaya çalışacağını umuyordu. Böyle yap- Yol" böyle yapsaydı halka ve halkın mücadelesire yararlı bir tavır içine girmiş olurdu.

PROVAKASYON ORTAMI NASIL YARATILDI?

"Devrimci Yol" dergisine göre Ali Rıza Koşar'ın öldürülmesinden önce "Devrimci Yol" taraftarları Elazığ'da böyle bir provakasyon tezgahlanabileceğini tahmin etmişler, herkesi uyarmışlar, ama provakasyona engel olamamışlar ve Ali Rıza Koşar ölmüş. Ali Rıza Koşar nerede, nasıl, kimler tarafından öldürüldü? Önceki olaylar nasıl gelişti? Bu konularda "Devrimci Yol" birşey söylemiyor. "Devrimci Yol" ve taraftarlarının üzerinde düşünmeleri için olayları bir daha anlatmanın faydalı olacağını düşünüyoruz.

Elazığ'da her geçen gün halktan tecrit olan "Devrimci Yol", "Ulaş'ı Anma Mitingi"ni bir gövde gösterisi haline getirebilmek için çevre il ve ilçelerden bütün taraftarlarını Elazığ'da topladılar. Miting öncesi kendilerinin tecrit olmuş küçük bir grup haline gelmelerinin sorumlusu olarak gördükleri Halkın Kurtuluşu'na karşı yoğun bir propagandaya giriştiler. Bundan sonra Halkın Kurtuluşu taraftarlarının kendilerinin verdikleri sınır içinde çalışabileceğini, sosyal-emperyalizme ve sosyal-faşizme karşı sloganların artık Elazığ'da atılamayacağını, bazı proleter devrimcilerin adını vererek, bu yoldaşların ölümü hakettiklerini, gerekirse Halkın Kurtuluşu'nu Elazığ'dan sürecekleri vb. şeklinde propaganda yürüten "Devrimci Yol"un Elazığ'daki bazı şefleri "Kendilerine güveniyorlarsa Ulaş'ı Anma Mitingine gelsinler" diyerek tahriklerini sürdürdüler. Proleter devrimciler provakasyona engel olmak için mitinge katılmadılar.

Gülağa Biçici'nin faşistler tarafından katledilmesinden sonra düzenlenen gösteride "Ulaş'ı Anma Mitingi"nde yapamadıklarını yapmaya çalıştılar. Cenaze töreni öncesinde töreni kendilerinin yöneteceğini söyleyerek proleter devrimcilere saldırdılar. Bir süredir devam eden bu tavırların nelere yol açabileceğinin bilincinde olan proleter devrimciler saldırganları zararsız hale getirmekle yetindiler. Yürüyüş sırasında da tahrikler devam etti. Tören sonunda proleter devrimciler yürüyüş kolundan ayrılıp devrim andı içerek dağıldılar.

"Devrimci Yol" taraftarlarının arkasından yürüyen Kürt milliyetçileri Kürtçe and içip dağılacaklarını söyleyince "Devrimci Yol"cular bu ilde kendilerinden başkalarına bundan böyle söz hakkı vermeyeceklerini söyleyerek engel olmaya çalıştılar. Milliyetçi arkadaşlar direnince "Devrimci Yol"cular ayrılsın, diye biri bağırdı ve arkasından "Devrimci Yol" saflarından diğer gruba otomatik silahla ateş edildi. Kitle panik içinde dağıldı. Dağılmakta olan proleter devrimciler meydana döndüklerinde bir genç kızı yerde kanlar içinde buldular.

ALİ RIZA KOŞAR'A KURULAN PUSU

Elazığ'da "Devrimci Yol"un şefleri olarak bilinen bazı kişilerin de içinde bulunduğu bir grup, cenaze töreninden dönen bazı Kürt milliyetçisi arkadaşların yolu üzerinde pusu kurdular. Pusu kuranlardan silahlı olan üçü önce eskiden "Devrimci Yol" taraftarı olan bir arkadaşı kurşunladılar. Kurşunlanan arkadaş yaralandı, Ali Rıza Koşar dışındakiler dağıldı. Ali Rıza Koşar, katillere yaptıklarının yanlış olduğunu söylemeye çalışırken otomatik silahlarla tarandı, öldürüldü.

"Devrimci Yol" olayla ilgili yazısında " Provakasyonun bir ürünü olarak yaratılan çatışmada üç kişi yaralanmıştır.... Yaralılardan bir kişinin daha sonra ölmesiyle sonuçlanan bu provakasyon olayının önlenememesi, faşist güçlere ve onların uşaklarına yaramıştır" diyor. Evet, olay bir provakasyondur ve Elazığlıların gözü önünde olmuştur. Ama provakasyon nasıl hazırlanmıştır, nasıl gerçekleştirilmiştir? Bu konuda "Devrimci Yol" bir şey söylemiyor.

Provakasyon sonucunda iki kişi yaralanmış, bir kişi ölmüştür. Ama bu ölü ve yaralılar bir çatışma sonucunda değil, bilinçli bir pusu sonucunda ölmüş ve yaralanmışlardır. İlk yaralı, Kürtçe and içmek isteyenlere "Devrimci Yol"cu olarak bilinenlerin açtığı ateş sonucunda yaralanmıştır. Bunun sorumlusu, "Devrimci yol"cular ayrılsın, dedikten sonra ateşi başlatan Elazığ'daki "Devrimci Yol" şeflerinden biridir. Kurulan pusuda ise Ali Rıza Koşar öldürülmüş, bir kişi de yaralanmıştır. Bu pusuya silahlı olarak katılan üç kişiden ikisi "Devrimci Yol"un Elazığ'daki şeflerindendir. Bunlardan biri başka bir şehirde okumaktadır ve Elazığ'a her gelişinde "Devrimci Yol"cu olarak bilinenler devrimcilere saldırmaktadır. Daha önceki gelişlerinden birinde, devrimcilerin bulunduğu bir kahvehaneyi basmışlar, birinde de bir proleter devrimciyi bıçaklamışlardır.

"DEVRİMCİ YOL" PROVAKASYONLARA KARŞI AÇIK TAVIR ALMALIDIR

"Devrimci Yol" bu ve benzeri olayları mahkum etmez ve demokrasi anlayışını düzeltmezse, Elazığ'daki olay son olmayacaktır. "Devrimci Yol"un diğer devrimci grupların propaganda ve ajitasyon özgürlüğünü kısıtlamaya çalışması, bu gruplarla çatışmalara yol açmakta ve provakatörlere zemin hazırlamaktadır. Kitle içindeki etkinliğini yitirmesinin önüne böyle geçeceğini düşünüyorsa, fena halde yanılmaktadır. İzlediği siyasi çizgiyi gözden geçirmelidir. Bugün izlediği çizgi onu kitlelerle birleştiremeyecektir. Keskin laflarla gizlenen sağ oportünist çizgi ve revizyonistlerin peşinden gitme siyaseti onu her geçen gün kitlelerden daha fazla tecrit edecektir. Hotzotçulukla bunun önüne geçilemez.

Daha önceki benzer olaylara baktığımızda hepsi "Devrimci Yol"un diğer hareketlerin faaliyetlerini engellemek istemesinden çıktığını görüyoruz. Yıllardır süren bu hotzotçu tavrın son bir-bir buçuk ay içindeki ürünlerine bakmak, durumun vahametini "Devrimci Yol" dergisine ve iyi niyetli taraftarlarına kavratmalıdır. İTÜ gecesinde proleter devrimcilere karşı girişilen sinsi saldırı, Malatya TÖB-DER'e Halkın Kurtuluşçularının girmesini yasaklama ve ya-

Devamı Sayfa 6'da

CEZAEVLERİNDE DİRENİŞ YAYILIYOR

Buca ve Adana Cezaevlerinden sonra Bursa Cezaevinde 800 mahkum ve tutuklu, Mersin Cezaevinde 15'i kadın 370 mahkum, Giresun Cezaevinde 350 mahkum, Manisa Cezaevinde 200 mahkum açlık grevine gitti. Kırşehir'de ise mahkumlar yemek boykotuna giriştiler. Mahkumların talebi, geniş kapsamlı bir infaz yasası ve Genel aftır.

Cezaevlerinde faşist baskı ve terör sürmektedir. Adana Cezaevinde halen görev yapan Müdür Cevdet Özcanlı, Amasya, Adapazarı Cezaevlerinde bir çok mahkumu falakada öldürtmüş, namlı bir işkencecidir. Adana Cezaevinde geçen yıl mahkumların kararlı direnişi sonunda MHP'li ve MİT ajanı faşist Müdür Celadet Özel müdürlükten uzaklaştırıldı. Ancak devrimci tutukluları diğer mahkumlardan tecrit etme uygulamalarına girişen yeni müdür son günlerde falakaya yeniden başlamıştır. Cevdet Özcanlı, Metal Kapak sahibi katil fabrikatör Ahmet Celepçi'yi Sagmalcılar Cezaevinde bulunduğu sırada her gün serbest bırakarak aldığı rüşvetle varlık yapmıştır. Adapazarı Cezaevinde 1975-76 yılbaşında bir mahkumu hücrede dayakla ölüürtüp sonradan intihar etmiş gibi gösteren gene odur.

Bugün Türkiye cezaevlerinde bulunan 60 bine yakın tutuklu ve mahkum, cezaevlerinde dayak, küfür ve baskıların kalkmasını, hastaların tedavi edilmesini, ziyaret şartlarının iyileştirilmesini, dışardan çiğ ve pişmiş yemeklerin serbestçe verilmesini, hamam ve diğer temizlik hizmetlerinin sağlanmasını istiyor. Çay ocağı, berber, hamam gibi yerler idarenin ispiyonlarından alınmalı, sırayla yoksul mahkumlara verilmelidir. Diğer yandan dışarda satılan demokrat, ilerici, devrimci yayınlara hiç bir engel konmamalıdır. Tutukluların savunma hakkı çiğnenerek, özellikle devrimcilerin bir cezaevinden diğerine sürülmeleri durdurulmalı, sürülenler geri gönderilmelidir.

Bugün cezaevlerinde bir yatakta 2-3 kişi yatıyor. Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının devleti emekçi halk tabakalarından gelen onbinlerce kişiyi cezaevlerinde yavaş yavaş ölüme mahkum etmiştir. Göstermelik bir infaz yasası yerine, mahkumlar, şu anda cezaevlerinde bulunan istisnasız her mahkuma uygulanacak geniş kapsamlı bir infaz yasası talep ediyorlar. 500 bin mahkum yakını, faşist diktatörlüğün hapsettiği herkes için bir GENEL AF talep etmektedir.

Pek çok dernek, sendika ve kuruluş mahkumların "ZİNDANLAR BOŞALSIN, GENEL AF" talebiyle başlattıkları açlık grevini desteklemektedir.

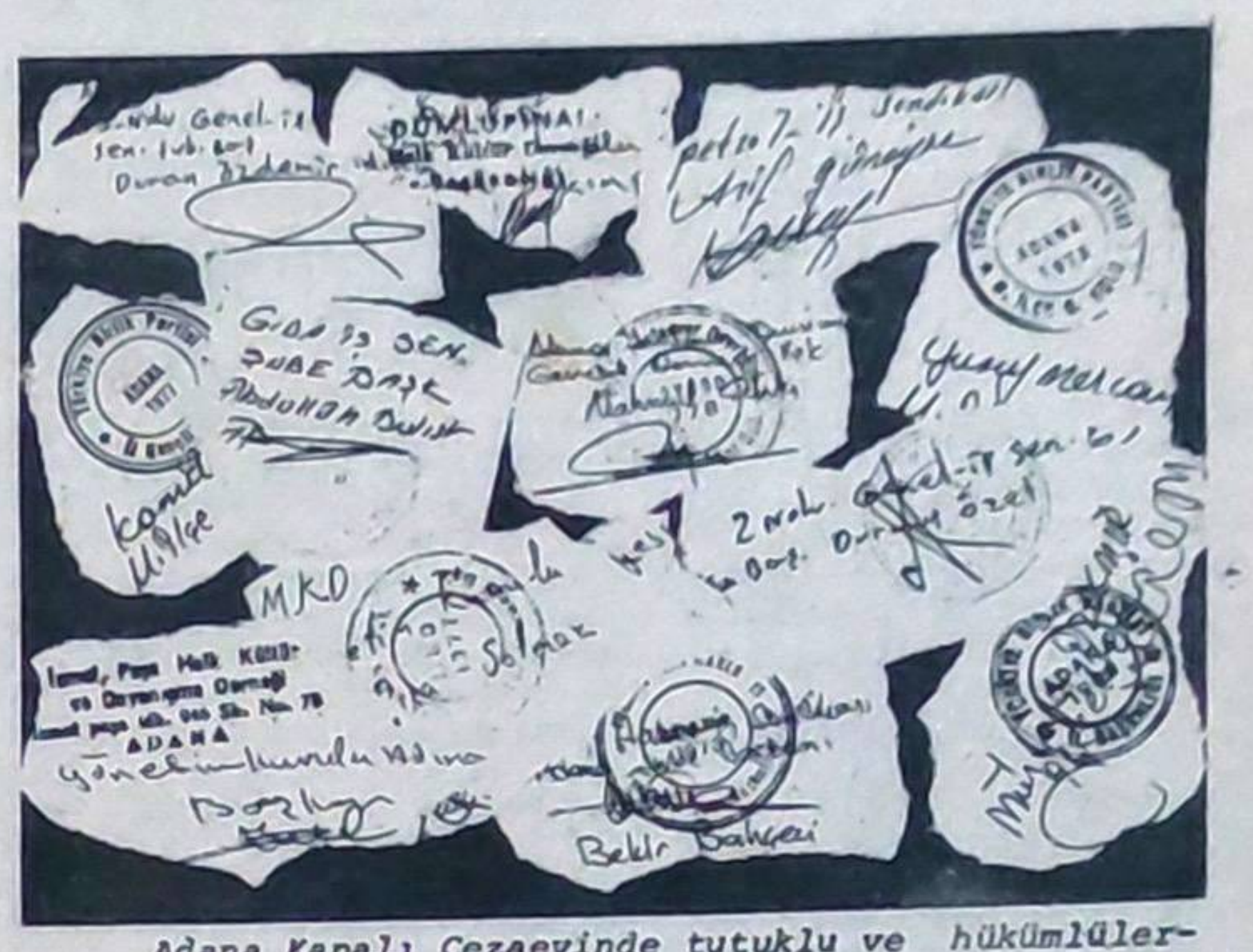

Adana Kapalı Cezaevinde tutuklu ve hükümlülerden 804 kişi 9.3.1978 tarihi itibariyle ZİNDANLARIN BOŞALMASI, GENEL AF'ın çıkarılması ve İNFAZ KANUNUNUN çıkarılması talebi ile iki günlük açlık grevine başlamışlardır.

Biz aşağıda imzaları olan demokratik kuruluşlar ve sendikalar olarak, bu sömürü, zulüm ve işkence düzeninin sonucu olarak cezaevlerine doldurulanların bu haklı taleple başlayan eylemini destekliyor, haklı direnişlerinde onlarla omuz omuza olduğumuzu halkımıza açıklıyoruz.

Dersim'de ve İstanbul Anadolu Lisesi'nde 8 Mart Uluslararası Kadınlar Günü kutlandı

PARTİ BAYRAĞI

"Ezilenlerin hiç bir büyük hareketi, emekçi kadınların iştiraki olmadan yürümemiştir.

Dersim'de 8 Mart gecesinden önce proleter devrimciler, bir ay boyunca halk ve özellikle emekçi kadınlar arasında propaganda çalışması yürüttüler. Geceyi, kitlenin katıldığı canlı bir gösteri haline getirmek için çalıştılar. Özellikle proleter devrimci kadınlar, köylü kadınlarla tek tek konuşarak onları bilinçlendirdiler.

8 Mart gecesi, 1000 kişilik sinema salonunda yapıldı. Satılan bilet 2000'den fazlaydı ve iki matine yapıldı. Geceye katılanların çoğu köylerden gelen kadınlardı. Saygı duruşundan sonra Enternasyonal marşı söylendi. Oynanan oyunda, faşist diktatörlük altında emekçi kadınlar üzerindeki katmerli baskı sergilendi. Dersim Destanı adlı şiirin okunmasından sonra konuşan bir yoldaş özetle şunları söyledi: "Parti Bayrağı, bütün proleter devrimci kadınları parti içinde bir araya getirecek, yeni kadın militanları eğitip kazanacak, emekçi kadınların mücadelesine önderlik edecektir. Bütün kız ve kadın yoldaşlar! Parti Bayrağı'nın altında saf tutmak için görev başına!"

Geceye yollanan mesajlar arasında hapiste bulunan proleter devrimci Ahmet Demirdöven'in mesajı kitleyi özellikle heyecanlandırdı. Daha sonra Parti Bayrağı'nın mesajı okundu.

Bu militan ve coşkulu gece folklor ve devrimci marşlarla sona erdi.

İstanbul'da Anadolu Lisesinde 8 Mart günü devrimcilerin önderliğinde büyük bir kitlenin katılmasıyla bir tartışma, söyleşi yapıldı. Toplantıda faşistler ve sosyal-faşistler dışında herkese söz hakkı verildi. Egemen sınıfların, feodal başlık parasından, burjuva yaşamın getirdiği makyaj vb. ile "güzelleşme"sine kadar kadını her türlü yolla mal durumuna soktuğu anlatıldı ve kadınların kurtuluşunun ancak Devrimci İşçi-Köylü İktidarı altında mümkün olacağı belirtildi.

Ege Üniversitesi öğrencileri, CHP reformistlerinin de oyunlarını boşa çıkaracaktır

Ege Üniversitesinde öğrencilerin kararlı mücadelesi karşısında faşist diktatörlük yeni tertiplere başvurdu. Yeni sınav yönetmeliğini protesto eden Fen Fakültesi öğrencilerinin haklı işgallerinin arkasından okul bir ay kapatıldı. Şimdi de İçişleri Bakanı'nın özel emriyle üniversiteye polis girdi.

Ege Üniversitesi öğrencileri, MC hükümetleri döneminde, faşistlerin kampüse ve Bornova yurtlarına silahlı saldırısını bozguna uğrattılar. Bornova ve İnciraltı Yurtlarının boşaltılmasına karşı aylarca süren mücadeleler sonucunda yurtlar açıldı. Ege Üniversitesi öğrencileri, Rus uşağı sosyal-faşistlerin de saldırılarını boşa çıkarttılar ve onları Tıp Fakültesi dışında bütün fakültelerde tecrit ettiler.

Faşist diktatörlüğün Ege Üniversitesi öğrencilerine karşı saldırı planları reformist CHP hükümeti eliyle sürdürülmektedir. 6 Mart günü kampüse jandarmanın yanı sıra polisin de sokulması yeni oyunların habercisidir. Ege Üniversitesinden proleter devrimciler yolladıkları mektupta özetle şunları yazıyorlar: "Hakim sınıfların özel yetiştirilen bu uşakları Üniversite içinde öğrencilere çeşitli baskılar yapacaklar, onların en ufak bir mücadelesini bile tabanca ve copla bastırmaya çalışacaklar. Ege Üniversitesi öğrencileri, zulme boyun eğmezler. Hakim sınıflar da bu durumda ikinci silahlarını kullanacaklar

De.sa.7.sü.4'de

Mersin'deki faşist baskılar emekçi halkın mücadelesini engelleyemez

Mersin'de "halka can güvenliği sağlayacağız" maskesine bürünmüş CHP reformistleri hükümeti döneminde, faşist saldırı ve baskılar alabildiğine yoğunlaşarak artmaktadır.

Yoksul halkın oturduğu Demirtaş, Alsancak ve Siteler Mahallelerinde her gün kahveler basılmakta, rastgele adam dövülmekte ve karakola götürülmektedir.

Yurtsever, devrimcilere yapılan baskılar iyice artmıştır. Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği satan bayiler sürekli tehdit edilmekte, gazeteleri satmamaları için baskı yapılmakta ve gazetelerin her sayısı toplattırılmaktadır. Adana Yurt-Da 'dan gazetemizi getiren iki arkadaşa işkence yapılmış gazetelere el konmuştur.

Toprak Kitabevi sahibi, devrimci yayınlar sattığı için 1. Şubede işkence gördü. Emek Kitabevi sahibi, Maksim Gorki'nin kitaplarını sattığı için

De.sa.7.sü.3'de

Egemen sınıflar işkenceye karşı çıkan yurtseverleri yıldıramayacaktır

İstanbul TÜMAD-DER Eski Başkanı Mehmet Arkış hakkında gazetemizin 39. sayısında "Faşist Katillerden, İşkencecilerden Hesap Sorulmalıdır" kampanyası ile ilgili yayınlanan bir yazısından dolayı dava açılmış ve ilk duruşması 15 Mart 'ta İstanbul Adliyesinde yapılmıştır.

Duruşmadan sonra gazetemize bir demeç veren Mehmet Arkış şunları söylemiştir:

"İşkencelere karşı olmak İnsan Hakları Evrensel Bildirgesinin temel bir maddesidir. Bu duruşma yasalara aykırıdır. İşkenceyi insanın kişiliğine ve varlığına yönelen bir saldırı olarak kabul ediyorum."

Egemen sınıflar bir yandan Kontr-Gerilla ve MİT gibi faşist diktatörlüğün özel cinayet örgütleri aracılığıyla işkencelerine devam ederken, bir yandan da işkencelere karşı çıkan yurtseverleri yıldırmaya çalışmaktadırlar.

Ama bu tertiplerin hiç birisi sökmeyecektir.

Mehmet Arkış hakkında işkenceye karşı çıktığı ve işkencecileri lanetlediği için dava açılmasını protesto ediyoruz.

Oportünist «Üç Dünya Teorisi» İzmir ve Mersin'de yapılan toplantılarda da mahkum edildi

İZMİR

İzmir'de "Üç Dünya Teorisi" konusundaki toplantı 28 Ocak 1978'de yapılacaktı. Fakat Valiliğin engellemesi yüzünden bu toplantı 28 Ocak'ta değil, 5 Mart'ta gerçekleşti.

5 Mart'ta Eşrefpaşa Düğün Salonunda yapılan toplantıya 700'den fazla kişi katıldı. Toplantıya katılanların 650 kişisi Halkın Kurtuluşu yolunda mücadele eden proleter devrimciler ve emekçilerden oluşuyordu.

Toplantı tüm devrim şehitleri adına yapılan saygı duruşu ile başladı. Saygı duruşundan sonra Enternasyonal Marşı söylendi.

Daha sonra bir konuşma yapan proleter devrimci bir arkadaş, oportünist "Üç Dünya Teorisi"nin karşı-devrimci özünü sergiledi ve "Üç Dünya" teorisyenlerinin ortaya koyduğu tezlerle modern revizyonizm ve Troçkizm arasındaki paralelliğe işaret etti. Konuşmacı yoldaş, proleter devrimcilerin birliği konusundaki doğru yaklaşımın ne olması gerektiğini ortaya koyduktan sonra, Halkın Birliği'nin bu konudaki grupçu ve tekkeci tavırlarını teşhir etti.

Daha sonra söz alan Halkın Birliği'nden bir arkadaş "Üç Dünya Teorisi" konusundaki görüşlerini ortaya koyduktan sonra, kendi""birlik" anlayışlarının doğruluğunu savundu.

Halkın Birliği adına yapılan konuşmadan sonra söz alan diğer bir proleter devrimci yoldaş, Halkın Birliği'nin "birlik" anlayışını eleştirdi ve bütün proleter devrimcileri birlik yolunda adım atmaya çağırdı.

Toplantı Enternasyonal Marşı ve devrim andı ile sona erdi.

MERSİN

Oportünist "Üç Dünya Teorisi" 15 Şubat'ta Mersin Amatör Sanatçılar Derneği'nde düzenlenen bir toplantıda da mahkum edildi.

Toplantıya 150 kişi katıldı.

Toplantıya katılanların büyük çoğunluğunu Halkın Kurtuluşu yolunda mücadele eden devrimciler oluşturuyordu. Bunun dışında kalan ve Halkın Birliği, Halkın Sesi, Halkın Gücü ve Kava taraftarlarının oluşturduğu küçük bir grup vardı.

İlk konuşmayı yapan Halkın Sesi taraftarı bir kişi, oportünist "Üç Dünya Teorisi"ni savundu.

İkinci olarak Halkın Kurtuluşu adına konuşan bir yoldaş, "Üç Dünya Teorisi"nin aşırı sağcı özünü sergiledi ve "Üç Dünya Teorisi, Rus sosyal-emperyalizminden korkunun teorisidir" dedi.

Daha sonra söz alan Halkın Birliği'nden bir arkadaş "Yeni Ekonomik Düzen" tezini eleştirdi.

Toplantıya katılan Kava taraftarları, " araştırma yaptıklarını" ve "toplantıda konuşmayacaklarını " söylediler. Toplantıyı sürekli sabote etmeye çalıştılar.

Daha sonra "Halkın Sesi" adına yapılan ikinci bir konuşmada tekrar "Üç Dünya Teorisi" savunuldu.

Halkın Kurtuluşu adına söz alan ikinci bir yoldaş "Halkın Sesi"ni mahkum etti ve Kava taraftarları nın tavrını eleştirdi.

Toplantı 9 saat sürdü.

Sungurlu'ya bağlı Çavuşköy'de «UDHD ve Köylülük» konusunda bir toplantı yapıldı

Sungurlulu proleter devrimciler, "Ulusal Demokratik Halk Devrimi ve Köylülük" konusunda Sungurlu'nun birçok köyünde tartışmalı toplantılar düzenlemektedirler.

Bu toplantılardan biri de Sungurlu'ya bağlı Çavuşköy'de yapıldı. Köy kahvesinde yapılan toplantıya 60-70 civarında emekçi köylü katıldı.

Toplantıda yoksul ve orta köylülüğün somut talepleri, örgütlenmesi ve mücadelesi üzerinde duruldu; çözüm yolları tartışıldı.

Daha sonra tartışma Ecevit hükümeti ve izlediği ekonomik politika üzerinde yoğunlaştı. Proleter devrimci bir yoldaşın "Ecevit ve Reformizm" üzerine yaptığı konuşma köylüler tarafından ilgiyle karşılandı. Ecevit hükümetinin 1 Mayıs katliamı, Kontr-Gerilla, MİT ve MHP konularındaki tavrı sergilendi.

Ölümünün 25. yıldönümünde büyük önder Stalin, Dersim'in Yolkonak köyünde yapılan bir toplantıyla anıldı

Büyük önder Stalin ölümünün 25. yıldönümünde Dersim'in Yolkonak Köyünde 2 Mart'ta yapılan bir toplantıyla anıldı.

Toplantıya işçi, öğrenci ve köylü gençlerle, köylüler katıldı.

Toplantıda Stalin'in devrimci yaşamı ve mücadelesi anlatıldı, Stalin için yazılmış bir şiir okundu.

ÇAĞRI

Kızıldere Katliamını protesto mitingi ve yürüyüşüne katılalım !.

Tarih: 26-3-1978-Pazar

Saat : 13.00

Yer : Reşadiye Caddesi Mal Pazarı.

NİKSAR/TOKAT

HALKIN KURTULUŞU

HALKIN KURTULUŞU YOLUNDA

GENÇLİK

26. SAYI ÇIKTI

* 16 MART KATLIAMININ HESABI SORULACAKTIR !

* İSTANBUL, ANKARA, İZMİR, ADANA, ESKİŞEHİR, KONYA, ÇORUM, MALATYA, TUNCELİ, KARS, AMASYA YURTSEVER DEVRİMCİ GENÇLİK DERNEKLERİNİN ORTAK AÇIKLAMASI: TÜM YURTSEVER DEVRİMCİ GENÇLİK DERNEKLERİ ÜLKE ÇAPINDA BİR FEDERASYONDA BİRLEŞMELİDİR !

* DÜZENİN KÜTÜLÜKLERİNİ ÖRTME UĞRUNA, HERKESİN YÜKSEK ÖĞRENİM HAKKI KÜLLENDİRİLEMEZ

"ÜÇ DÜNYA TEORİSİ"

NEDİR,

KİME HİZMET EDİYOR?

TARİH: 25 MART 1978

SAAT : 13.00

YER : KURTDERELİ AİLE GAZİNOSU

BALIKESİR

ÇAĞRI

"GREVLİ, TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKI, ÖĞRETMENLERİN MÜCADELESİ İLE ALINACAKTIR" konulu

KONFERANS

TARİH: 25 MART 1978

SAAT : 13.00

YER : TÖB-DER ŞUBE LOKALİ / KAYSERİ

İYDGD 1. Kongresi

ÇAĞRI

25 MART CUMARTESİ GÜNÜ SAAT 10.00'da TEPEBAŞI GAZİNOSUNDA İŞÇİ-KÖYLÜ-ÖĞRENCİ GENÇLİĞİN ÖRGÜTÜ İYDGD'NİN 1. OLAĞAN KONGRESİ YAPILACAKTIR.

KONGRE, İŞÇİ-ÖĞRENCİ GENÇLİKTEN ÜYELER TEMSİLİNDE YAPILACAKTIR. KONGRE GÜNÜNE KADAR İŞÇİ-ÖĞRENCİ GENÇLİKTEN ARKADAŞLAR DERNEĞE UĞRAYIP GELİŞMELERİ ÖĞRENMELERİ, SON AİDATLARINI ÖDEMELERİ GEREKMEKTEDİR.

KONGREYE ÜYELER DIŞINDA, TÜM YURTSEVER, DEMOKRAT, DEVRİMCİ, DERNEK, KURULUŞ VE KİŞİLER DAVETLİDİR.

İYDGD

YÖNETİM KURULU